Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Kadencja X

Sprawozdanie Stenograficzne

z 58. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 29 maja 2026 r.
(trzeci dzień obrad)

Warszawa
2026

SPIS TREŚCI

58. posiedzenie Sejmu

(*Obrady w dniu 29 maja 2026 r.*)

Wznowienie posiedzenia
Zmiana porządku dziennego
Marszałek 325
Punkt 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o komisyjnym projekcie uchwały z okazji 250. rocznicy powstania Stanów Zjednoczonych Ameryki (cd.)
Głosowanie
Marszałek 326
Sprawy formalne
Poseł Włodzimierz Skalik 326
Poseł Krzysztof Ciecióra 326
Poseł Marcin Józefaciuk 327
Poseł Paulina Matysiak 327
Poseł Marcelina Zawisza 328
Poseł Janusz Kowalski 328
Poseł Michał Wawer 328
Poseł Przemysław Czarnek 328
Poseł Konrad Frysztak 329
Poseł Sławomir Ćwik 329
Punkt 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (cd.)
Głosowanie
Marszałek 329
Punkt 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (cd.)
Poseł Sprawozdawca Michał Krawczyk 330
Głosowanie
Marszałek 330
Punkt 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego (cd.)
Poseł Sprawozdawca Maciej Tomczykiewicz 332
Głosowanie
Marszałek 332
Punkt 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (cd.)
Poseł Sprawozdawca Krystyna Szumilas 333
Głosowanie
Marszałek 333
Punkt 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (cd.)
Poseł Sprawozdawca Jolanta Niezgodzka. . . .335
Głosowanie
Marszałek 335
Punkt 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (cd.)
Poseł Sprawozdawca Jolanta Niezgodzka. . . .336
Głosowanie
Marszałek 336
Punkt 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (cd.)
Głosowanie
Marszałek 340
Punkt 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z wynikami

ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2022–2025 (cd.)
Poseł Sprawozdawca Dariusz Wieczorek . . . 341
Głosowanie
Marszałek 341
Punkt 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o poselskich projektach ustaw:
— o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
— o zmianie ustawy o drogach publicznych (cd.)
Poseł Sprawozdawca Mirosław Suchoń 341
Głosowanie
Marszałek 341
Punkt 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (cd.)
Głosowanie
Marszałek 342
Punkt 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji do Spraw Deregulacji o rządowym projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (cd.)
Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz . . . 342
Głosowanie
Marszałek 342
Punkt 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 125. rocznicę urodzin i 45. rocznicę śmierci Bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego (cd.)
Głosowanie
Marszałek 343
Punkt 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie uchwały w sprawie 25. rocznicy uchwalenia pierwszej ustawy regulującej funkcjonowanie młodzieżowych rad samorządowych w Polsce (cd.)
Głosowanie
Marszałek 343
Punkt 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 90. rocznicy deportacji ludności polskiej do Kazachstanu (cd.)
Głosowanie
Marszałek 343
Punkt 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe – trzecie czytanie
Poseł Sprawozdawca Adam Krzemiński. . . . 343
Głosowanie
Marszałek 344
Punkt 29. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw – kontynuacja
Głosowanie
Marszałek 344
Punkt 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z realizacji w 2025 r. ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców wraz ze stanowiskiem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych – kontynuacja
Głosowanie
Marszałek 344
Punkt 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa
Poseł Sprawozdawca
Katarzyna Kierzek-Koperska 344
Głosowanie
Marszałek 345
Punkt 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego
Poseł Sprawozdawca Małgorzata Pępek. . . . 345
Głosowanie
Marszałek 345
Punkt 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej
Poseł Sprawozdawca Aleksandra Kot 345
Głosowanie
Marszałek 346
Punkt 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Zdrowia o uchwale Senatu

w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej
Poseł Sprawozdawca
Joanna Kluzik-Rostkowska. 346
Głosowanie
Marszałek. 346
Punkt 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca
Katarzyna Kierzek-Koperska 348
Głosowanie
Marszałek. 348
Punkt 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw
Poseł Sprawozdawca Konrad Frysztak. 348
Głosowanie
Marszałek. 348
Punkt 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych w sprawie wniosku oskarżycielki prywatnej Doroty Schnepf, reprezentowanej przez adwokatów Wojciecha Łączewskiego i Justynę Borucką, z dnia 9 grudnia 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry (cd.)
Głosowanie
Marszałek. 349
Punkt 34. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych
Głosowanie
Marszałek. 349

(*Przerwa w posiedzeniu*)

Wznowienie obrad
Punkt 31. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) wraz z komisyjnym projektem uchwały
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Ignacy Niemczycki. 349
Poseł Sprawozdawca Agnieszka Pomaska 351
Poseł Szymon Szynkowski vel Sęk 353
Poseł Krzysztof Truskolaski 354
Poseł Andrzej Grzyb 355
Poseł Elżbieta Burkiewicz. 356
Poseł Bożena Lisowska 357
Poseł Marek Krząkała 357
Poseł Jarosław Sellin. 357
Poseł Marek Gróbarczyk 357
Poseł Paweł Jabłoński 358
Poseł Mirosław Adam Orliński 358
Poseł Czesław Siekierski 358
Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Ignacy Niemczycki. 359
Poseł Agnieszka Pomaska 360
Punkt 32. porządku dziennego: Informacja o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025 wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka
Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek 361
Poseł Sprawozdawca Sylwia Bielawska 364
Poseł Paweł Jabłoński 365
Poseł Paweł Masełko 367
Poseł Michał Pyrzyk 369
Poseł Katarzyna Ueberhan 370
Poseł Sławomir Ćwik. 372
Poseł Tomasz Zimoch 373
Poseł Bożena Lisowska 374
Poseł Klaudia Jachira 374
Poseł Alicja Łuczak 375
Poseł Daria Gosek-Popiołek 375
Poseł Mirosław Adam Orliński 375
Poseł Maria Kurowska. 375
Poseł Wiesław Różyński 376
Poseł Urszula Rusecka 376
Poseł Krzysztof Mieszkowski 376
Poseł Paulina Matysiak 377
Poseł Mirosław Suchoń 377
Poseł Monika Wielichowska 377
Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek 377
Punkt 33. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę
Poseł Katarzyna Ueberhan 380
Poseł Urszula Rusecka 381
Poseł Paweł Masełko 382
Poseł Mirosław Adam Orliński 383
Poseł Joanna Wicha. 383
Poseł Sławomir Ćwik. 384
Poseł Roman Fritz 385
Poseł Paulina Matysiak 386
Poseł Bożena Lisowska 387
Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos 387
Poseł Roman Fritz 387
Poseł Urszula Rusecka 387
Poseł Maria Kurowska. 388
Poseł Grzegorz Lorek 388
Poseł Włodzimierz Skalik 388
Poseł Katarzyna Ueberhan 388

Oświadczenia
Poseł Roman Fritz 389
Poseł Grzegorz Lorek 389
Poseł Bożena Lisowska 390
Poseł Klaudia Jachira 390
Poseł Maria Kurowska. 390
Poseł Łukasz Mejza 391
Poseł Urszula Rusecka 391
Poseł Sławomir Ćwik. 391
Poseł Włodzimierz Skalik 392
Zamknięcie posiedzenia
Załącznik – Teksty wystąpień niewygłoszonych
Poseł Marcin Józefaciuk 393
Poseł Marcin Józefaciuk 393
Poseł Dariusz Matecki. 394
Poseł Andrzej Szejna 394
Poseł Lidia Czechak. 394
Poseł Marcin Józefaciuk 395
Poseł Marcin Józefaciuk 395
Poseł Iwona Karolewska 396
Poseł Tomasz Kostuś. 396
Poseł Dariusz Matecki. 396
Poseł Paweł Śliz 398
Poseł Lidia Czechak. 398
Poseł Marcin Józefaciuk 398
Poseł Marcin Józefaciuk 399
Poseł Dariusz Matecki. 399
Poseł Łukasz Osmalak. 400
Poseł Michał Połuboczek. 400
Poseł Waldemar Andzel. 401
Poseł Barbara Bartuś 401
Poseł Kazimierz Bogusław Choma 402
Poseł Lidia Czechak. 402
Poseł Magdalena Filipek-Sobczak. 402
Poseł Bronisław Foltyn 403
Poseł Daria Gosek-Popiołek 403
Poseł Marcin Józefaciuk 403
Poseł Paweł Kukiz 404
Poseł Wioletta Maria Kulpa 404
Poseł Władysław Kurowski 404
Poseł Dariusz Matecki. 404
Poseł Dorota Olko 405
Poseł Bartłomiej Pejo. 405
Poseł Anna Pieczarka 406
Poseł Włodzimierz Skalik 406
Poseł Agnieszka Anna Soin. 406
Poseł Artur Szałabawka 406
Poseł Tadeusz Tomaszewski 407
Poseł Joanna Wicha. 407
Poseł Tadeusz Woźniak 408
Poseł Sławomir Zawiślak. 408
Porządek dzienny

(*Wznowienie posiedzenia o godz. 9 min 07*)

(*Na posiedzeniu przewodniczą marszałek Sejmu Włodzimierz Czarzasty oraz wicemarszałkowie Monika Wielichowska, Dorota Niedziela i Piotr Zgorzelski*)

Marszałek:

Dzień dobry państwu.

Wznawiam posiedzenie.

Na sekretarzy dzisiejszych obrad powołuję posłów Pawła Bliźniuka i Patryka Jaskulskiego.

Protokół i listę mówców prowadzić będzie poseł Paweł Bliźniuk.

Prezydium Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmiany w składzie osobowym komisji sejmowej, druk nr 2617.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący rozpatrzenie tego wniosku.

Komisja Edukacji i Nauki przedłożyła dodatkowe sprawozdanie o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, druk nr 2366-A.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkt obejmujący trzecie czytanie tego projektu ustawy.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawie ustaw:

— o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej, druk nr 2590,

— o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2592.

W związku z tym, na podstawie art. 95f regulaminu Sejmu, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Właściwe komisje przedłożyły sprawozdania o uchwałach Senatu w sprawach ustaw:

— o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa, druk nr 2613,

— o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego, druk nr 2591,

— o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej, druk nr 2616,

— o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw, druk nr 2605.

W związku z tym, po uzyskaniu jednolitej opinii Konwentu Seniorów, podjąłem decyzję o uzupełnieniu porządku dziennego o punkty obejmujące rozpatrzenie tych sprawozdań.

Na podstawie art. 54 ust. 5 w związku z art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu uprawnione podmioty zgłosiły wnioski o skrócenie terminów rozpatrzenia sprawozdań komisji.

Wnioski uzasadnione są wagą spraw regulowanych w ustawach oraz ich terminowością.

Wnioski te poddam kolejno pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2613, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 422 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2591, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. 421 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej.

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2616, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 423 – za, 2 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad sprawozdaniem komisji o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o skrócenie terminu, o którym mowa w art. 54 ust. 5 regulaminu Sejmu, w przypadku sprawozdania z druku nr 2605, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 411 – za, 1 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm wniosek przyjął.

Wysoka Izbo! Chciałbym powitać obecnych na galerii Jego Ekscelencję pana Thomasa Rose'a, ambasadora Stanów Zjednoczonych Ameryki w Rzeczypospolitej Polskiej (*Oklaski*), byłego ambasadora Stanów Zjednoczonych w Rzeczypospolitej Polskiej pana Stephena Mulla (*Oklaski*), byłych ambasadorów Rzeczypospolitej Polskiej w Stanach Zjednoczonych Ameryki pana Marka Magierowskiego oraz pana Ryszarda Schnepfa (*Oklaski*) oraz amerykańskich dyplomatów z ambasady USA w Warszawie przybyłych na dzisiejsze głosowanie nad uchwałą w sprawie relacji polsko-amerykańskich i uczczenia 250. rocznicy powstania USA. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 21. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o komisyjnym projekcie uchwały z okazji 250. rocznicy powstania Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Szanowni Państwo! Za chwilę będziemy głosować nad uchwałą, która przypomina ważną datę dla całego świata, dla demokracji i wolności. Odwaga ojców założycieli Stanów Zjednoczonych Ameryki i wizja budowy nowego, sprawiedliwego świata inspirowała wiele pokoleń ludzi na świecie. To święto idei, która przed 250 laty zmieniła historię.

W tym szczególnym dniu korzystamy z okazji, aby pozdrowić naród amerykański i wyrazić swoją wdzięczność za wsparcie dla naszej wolności i demokracji. I niech te wartości będą fundamentem naszych wspólnych działań.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 2568.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2568, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 428 – za, nikt nie był przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie relacji polsko-amerykańskich i uczczenia 250. rocznicy powstania Stanów Zjednoczonych Ameryki.

(*Zebrani wstają, oklaski*)

Przechodzimy do wniosków formalnych.

Pan poseł Jarosław Sachajko, koło Demokracja Bezpośrednia.

Bardzo proszę.

(*Głosy z sali*: Nie ma, nie ma.)

Pan poseł Włodzimierz Skalik, Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Ambasada RP w Kijowie: Stoimy na stanowisku, że każde państwo ma prawo kształtować własną pamięć historyczną i wybierać swoich bohaterów przy świadomości konsekwencji takich decyzji w relacjach międzynarodowych. Czy to już wszystko w sprawie decyzji Zełenskiego o przyznaniu jednej z wojskowych jednostek Ukrainy imienia Bohaterów UPA? Czy wyobrażamy sobie, że władze Niemiec nadają jednej ze swoich jednostek imię Bohaterów 36. Dywizji Grenadierów Waffen-SS? Czy byłaby to tylko kwestia wrażliwości Niemiec? A co z polską wrażliwością? Jak długo będziemy ją testować? Wnoszę o zarządzenie przerwy, by przygotować uchwałę Sejmu wzywającą prezydenta RP do pozbawienia prezydenta Zełenskiego Orderu Orła Białego. (*Oklaski*) To hańba dla tego najwyższego polskiego odznaczenia, iż jest nim uhonorowany przez Andrzeja Dudę człowiek z tak wrogimi (*Dzwonek*) dokonaniami wobec…

(*Marszałek wyłącza mikrofon, poseł przemawia przy wyłączonym mikrofonie, oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle.

(*Poseł Krzysztof Ciecióra*: Przeciwny.)

Wniosek przeciwny – pan poseł Ciecióra.

Bardzo proszę.

Poseł Krzysztof Ciecióra:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pani Minister! Zwracam się do pani minister w sprawie szkoły w Dziepółci w powiecie radomszczańskim w województwie łódzkim – szkoły, która funkcjonowała przez kilka-

Spis treści

Poseł Krzysztof Ciecióra

dziesiąt lat, funkcjonuje dalej, stworzyła wspaniałą społeczność, a dzisiaj decyzją kuratora ma zostać zamknięta. Chciałbym z tego miejsca poprosić panią minister o ponowną analizę tej sprawy. Ja wiem, że pani tej decyzji nie podejmowała, ale wasz kurator dostał zgodę na zamykanie czy też na wydawanie zgód na zamykanie szkół. Chciałbym wspomnieć, że za czasów Zjednoczonej Prawicy takiej zgody na zamykanie nie było. Nie zamykaliśmy szkół. Chciałbym poprosić panią minister, aby tę sprawę przeanalizowała. Nie może być tak, żeby wiele dziesięcioleci tradycji i współpracy na wielu poziomach zostało przekreślone jedną decyzją. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.
Pan poseł Marcin Józefaciuk, niezrzeszony.
A, przepraszam, panie pośle, bo został zgłoszony wniosek o przerwę. Przepraszam na chwilę.
Zgłoszony został wniosek formalny o przerwę w obradach.
Poddam ten wniosek pod głosowanie.
Przystępujemy do głosowania.
Kto z pań i panów posłów jest za zarządzeniem przerwy w obradach, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.
Kto jest przeciw?
Kto się wstrzymał?
Głosowało 426 posłów. 193 – za, 232 – przeciw, 1 się wstrzymał.
Sejm wniosek odrzucił.
Pan poseł Marcin Józefaciuk.
Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marcin Józefaciuk:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rząd wielokrotnie zapewniał nauczycieli, że ich wynagrodzenia zostaną powiązane z obiektywnym wskaźnikiem ekonomicznym. Mówiono o odejściu od politycznych decyzji. Pomimo tego w MEN cisza, a sejmowa podkomisja pracująca nad obywatelskim projektem dotyczącym tego problemu nie zebrała się od ponad roku. Tymczasem na 2027 r. projektowana jest podwyżka wynagrodzeń na poziomie 2,5% przy prognozowanej inflacji 3%. To nie podwyżka. W Internecie już pojawia się hashtag: #podniżka. Dodatkowo planowany wzrost płacy minimalnej sprawi, że wynagrodzenie nauczyciela początkującego będzie coraz bliżej minimalnego wynagrodzenia, a różnice w pensji pomiędzy stopniami awansu dalej będą się zacierać. Czy tak wygląda dowartościowanie nauczycieli? Czy tak wygląda budowanie prestiżu zawodu? Czy naprawdę edukacja jest dla tego rządu priorytetem, skoro nauczyciel po studiach odpowiedzialny za przyszłość kolejnych pokoleń Polaków ma otrzymać podwyżkę niższą od prognozowanej inflacji? Jeśli tak, to nauczyciele mają pełne prawo czuć się oszukani. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.
Pani posłanka Paulina Matysiak, niezrzeszona.
(*Poseł Piotr Kaleta*: Gdzie jest ten maszynista?)

Poseł Paulina Matysiak:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Dzisiaj chciałabym porozmawiać o pieniądzach – o pieniądzach na polską kolej. Ważne sprawy. Drodzy państwo, sprawa funduszu kolejowego. Rząd zapowiadał, że od przyszłego roku kolej dostanie stabilne finansowanie wynoszące nie 2, a 10 mld zł rocznie na inwestycje, podzielone między „Krajowy program kolejowy" i program utrzymaniowy. Dzisiaj Ministerstwo Finansów mówi, że tych pieniędzy nie będzie, dopóki trwa konflikt na Bliskim Wschodzie. Dzisiaj słyszymy, że prace nad tym projektem ustawy mają trwać, bo jest domniemanie, że konflikt potrwa dłużej. I teraz pytanie, panie ministrze: A co jeżeli to domniemanie się nie sprawdzi? A jaki macie plan B na to, żeby ta reforma faktycznie weszła w życie od 1 stycznia 2027 r.? Poproszę o stwierdzenie kworum, żeby pan minister Klimczak mógł się przygotować i żeby przy okazji opowiedział nam też, jaki jest plan B na finansowanie programu CPK (*Dzwonek*), bo wielkim ryzykiem…

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, pani posłanko.

Poseł Paulina Matysiak:

…wysokim ryzykiem jest obarczone dofinansowanie z Unii w wysokości 33 mld zł. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję.
Obecnie przystąpimy do stwierdzenia kworum.
Proszę o naciśnięcie przycisku w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu.
Obecnych 429 posłów.
Stwierdzam kworum.
Bardzo proszę, pani posłanka Marcelina Zawisza, koło Razem.

Spis treści

Poseł Marcelina Zawisza:

Szanowny Panie Premierze! W 2023 r. wiedział pan, gdzie jest Lesko. To tam powiedział pan, że system ochrony zdrowia nie może być tylko dla mieszkańców dużych miast. Później okłamał pan opinię publiczną, mówiąc, że porodówka dalej działa, gdy była już zamknięta. Porodówka została zamknięta, a teraz zamknięcie grozi całemu szpitalowi. Mieszkańcy się na to nie godzą i zebrali prawie 6 tys. podpisów, żeby ratować leski szpital. (*Oklaski*) Czekali na pana całą noc, a wczoraj – cały dzień, w tradycyjnym bieszczadzkim wozie taborowym. Nie uda się panu zignorować tego głosu – głosu mieszkańców. Dzisiaj są z nami tutaj, na galerii i będą na pana czekali w tradycyjnym bieszczadzkim wozie taborowym po zakończonym bloku głosowań, żeby porozmawiać z panem premierem na temat tego, jak niszczycie i zwijacie system ochrony zdrowia w mniejszych miejscowościach. (*Dzwonek*) To jest wstyd i hańba! (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.
Pan poseł Janusz Kowalski, niezrzeszony.

Poseł Janusz Kowalski:

Panie Marszałku! W gminie Białozórka w powiecie krzemienieckim w 1935 r. urodził się mój śp. tato Edward.
(*Głosy z sali*: Ooo…)
Rodzina… (*Gwar na sali*)
Czy mogę?
(*Część posłów skanduje*: Byś się wstydził! Byś się wstydził! Byś się wstydził!)

Marszałek:

Panie pośle, czas panu mija.
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
A to mnie nie interesuje. Czas panu mija.

Poseł Janusz Kowalski:

Panie Marszałku! Mam nadzieję, że pan premier Tusk weźmie te 6 tys. podpisów i uratuje szpital. Ale chcę jasno powiedzieć, szanowni państwo…
(*Głos z sali*: Tchórzu! Tchórzu!)
…że musi być reakcja polskiego państwa na to, co wydarzyło się na Ukrainie. Wołodymyr Zełenski napluł Polakom w twarz. Milczenie Władysława Kosiniaka-Kamysza i Donalda Tuska jest nie do przyjęcia. Ufam, szanowni panowie, że wyjdziecie spod sporu politycznego i zareagujecie na tę kwestię. Nie można finansować armii ukraińskiej z SAFE, jeżeli robią takie rzeczy. W ogóle nie można prowadzić polityki z Ukrainą w taki sposób, że wy milczycie, a oni plują nam w twarz. A dzisiaj jeszcze się dowiadujemy, że chcą (*Dzwonek*) sprowadzić Banderę na Ukrainę. Nie ma na to zgody. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle. Dziękuję bardzo.
Pan poseł Michał Wawer, klub parlamentarny Konfederacja.
Bardzo proszę.

Poseł Michał Wawer:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ukraiński rząd nazywa kolejne placówki edukacyjne i wojskowe imieniem Bandery, stawia kolejne pomniki Szuchewycza i innych sprawców ludobójstwa na Polakach, rzezi wołyńskiej, a polski rząd milczy w tej sprawie, nie wzywa ukraińskiego ambasadora, natomiast polski ambasador na Ukrainie wygłasza oświadczenia, w których stwierdza, że przecież każde państwo ma prawo samo wybierać sobie swoich bohaterów. To jest haniebna wypowiedź…
(*Głos z sali*: Hańba!)
…pokazująca, że Polskę na arenie międzynarodowej reprezentują ludzie o poddańczej mentalności, ludzie, którzy za nic mają pamięć o polskich ofiarach rzezi wołyńskiej, i ludzie, którzy nigdy tej funkcji nie powinni zajmować.
(*Głos z sali*: Tusk, nie bój się…)
Wzywamy pana premiera, pana ministra spraw zagranicznych do odwołania Piotra Łukasiewicza z funkcji ambasadora Polski na Ukrainie i powołania na tę funkcję kogoś, kto będzie potrafił użyć słowa „ludobójstwo", kiedy mówi o rzezi wołyńskiej. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie.
Proszę państwa, przechodzimy do bloku głosowań…
A, jeszcze pan poseł Przemysław Czarnek, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.
Bardzo proszę, panie pośle. (*Oklaski*)

Poseł Przemysław Czarnek:

Bardzo dziękuję, panie marszałku, że pan sobie przypomniał, bo sprawy są bardzo ważne.
Proszę państwa, nie można przechodzić do porządku dziennego nad rzeczą, która nigdy w Polsce nie miała miejsca. 54 mln zł to kwota, którą NFZ

Spis treści

Poseł Przemysław Czarnek

wstrzymał i której już nie chce zapłacić szpitalowi wojewódzkiemu przy Alei Kraśnickiej w Lublinie. 5 mln zł to kwota, którą NFZ, czyli wy, rząd Tuska, rząd Kosiniaka-Kamysza, wstrzymał Centrum Onkologii Ziemi Lubelskiej i której już nie chce zapłacić. 10 mln zł to kwota, której nie chcecie zapłacić szpitalowi powiatowemu w Janowie Lubelskim, w Łukowie również. Okradacie Polskę, okradacie polskie szpitale, doprowadzacie je do ruiny, zamykacie. Płacicie za to, żeby zamykali oddziały, nie za to, żeby leczyli. Jak nie potraficie znaleźć na to pieniędzy, to przynajmniej pomóżcie w jednym: uchwalcie z nami wyjście z ETS, uchwalcie z nami obniżkę cen prądu, także dla szpitali. (*Oklaski*)

(*Poseł Joanna Borowiak*: Brawo!)

(*Poseł Krzysztof Gadowski*: 8 lat! 8 lat!)

Potraficie to zrobić? Nie bójcie się von der Leyen. Nie bójcie się. Bójcie się Polaków. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle.

(*Poseł Konrad Frysztak*: Panie marszałku…)

Proszę bardzo.

Poseł Konrad Frysztak:

Szanowni Państwo! Panie Pośle Czarnek! Prawo i Sprawiedliwość za swoich rządów wprowadziło Polakom wiele nowych podatków. Czasami dla niepoznaki nazywaliście je daninami. Byliście w tym doskonali. Na czele tego doskonałego procesu stał pan Morawiecki, ale przerósł go ktoś inny, wasz poseł. Okazuje się, jak ustaliły media, że miał być jeszcze podatek darkowy. 26 maja „Czarno na białym", TVN24… (*Gwar na sali*)

(*Głosy z sali*: Ooo…)

Będę cytował: Kwoty w kopertach były przekazywane Mateckiemu systematycznie. To zdanie z zeznań złożonych w śledztwie przeciwko Dariuszowi Mateckiemu. Koniec cytatu.

(*Głos z sali*: Siadaj!)

W związku z tym zadaję pytanie również panu, panie Czarnek: Czy ktoś od was jeszcze płacił taki podatek? Bo jeśli tak, to najwyższa pora, byście szybko pobiegli do prokuratury. (*Oklaski*)

(*Poseł Przemysław Czarnek*: Oddaj pieniądze szpitalom.)

Marszałek:

Rozumiem, że wszyscy już się zgłosili.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jeszcze pan, tak?

Bardzo proszę.

Poseł Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Panie Pośle Czarnek!

(*Głosy z sali*: Ooo…)

Wszystkie te szpitale, które pan wymienił, są zarządzane przez polityków Prawa i Sprawiedliwości. (*Oklaski*)

(*Poseł Przemysław Czarnek*: Człowieku…)

Podlegają marszałkowi z Prawa i Sprawiedliwości lub starostom z Prawa i Sprawiedliwości. Jak będziecie w tych szpitalach wypłacać milionowe wynagrodzenia dla polityków Prawa i Sprawiedliwości i nie będziecie rozsądnie zarządzać pieniędzmi, to zabraknie dla pacjentów.

Nasz rząd przekazał na leczenie w tym roku, w tym budżecie na 2026 r., rekordowe ponad 230 mld zł (*Oklaski*) i trzeba nimi rozsądnie gospodarować. I dlatego pani minister robi reformy, żeby nie marnotrawić tych pieniędzy, tylko żeby one faktycznie trafiały do pacjentów. I tutaj potrzebna jest współpraca pomiędzy wszystkimi (*Dzwonek*) partiami, a nie wykorzystywanie tego tematu do politycznego ataku. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję serdecznie, panie pośle. Dziękuję bardzo.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ale pan nie zabierał głosu, więc nie ma pana…

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Ale nie było wniosku, panie pośle. (*Gwar na sali*)

Proszę państwa, uprzejmie państwa informuję, że przechodzimy, bo już nie ma zgłoszeń, do bloku głosowań. Mamy 150 głosowań. Postaram się to w miarę sprawnie zrobić. Nie ma pytań w bloku głosowań, zgodnie z ustaleniami na posiedzeniu Konwentu Seniorów.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Proszę – sprawnie.)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 7. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2538.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całościu projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2538, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 414 posłów. 381 – za, 28 – przeciw, 5 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o ochronie zwierząt. (*Oklaski*)

(*Poseł Joanna Borowiak*: Ojej, ojej.)

Spis treści

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 13. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2560-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Michała Krawczyka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Michał Krawczyk:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Na wczorajszym posiedzeniu wspólnym Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisja Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej zaopiniowały 31 poprawek: 19 – pozytywnie, 12 – negatywnie, z tym że nad poprawkami 1., 3., 4., 6. i od 22. do 24. należy głosować łącznie. Łącznie należy głosować także nad poprawką 7. z 29., 8. z 20. i 25., 18. z 30., 19. z 27. i 31. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2560.

Komisje przedstawiają również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

We wnioskach mniejszości od 1. do 5., od 7. do 17. i od 19. do 21. wnioskodawcy proponują m.in. dodać do projektu ustawy przepisy dotyczące zespołu współpracy terytorialnej.

Nad tymi wnioskami będziemy głosować łącznie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość poprawek 1., 3., 4., 6., 8., 9., 11., 14., 19., od 20. do 27. i 31.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości od 1. do 5., od 7. do 17. i od 19. do 21., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 411 posłów. 159 – za, 251 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 1. poprawce do art. 5 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 1 oraz dodanie ust. 1a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3., 4., 6. i od 22. do 24.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 3., 4., 6. i od 22. do 24., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 256 – za, 174 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 2. poprawce do art. 8 wnioskodawcy proponują zmianę w ust. 1.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 253 – za, 174 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 9 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 4.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 250 – za, 173 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 11 wnioskodawcy proponują, aby skreślić ust. 5.

Z poprawką tą łączy się 29. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 7. i 29., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 251 – za, 174 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 8. poprawce do art. 13 wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie ust. 1 i 2.

Z poprawką tą łączą się poprawki 20. i 25.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Ich przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość 9. poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 8., 20. i 25., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 25 – za, 400 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

Spis treści

Marszałek

W 9. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 13 ust. 2 i art. 80 pkt 7.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 195 – za, 235 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 10. poprawce do art. 14 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 3.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 10. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 233 – za, 178 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 11. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 27 ust. 2 i art. 80.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 11. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 252 – za, 176 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce do art. 31 wnioskodawcy proponują zmiany w pkt 8.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 247 – za, 176 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 13. poprawce wnioskodawcy proponują, aby nadać nowe brzmienie art. 33.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 434 posłów. 192 – za, 241 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 14. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 35 ust. 1 i art. 80 pkt 19.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 14. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 201 – za, 230 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 15. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 39.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 247 – za, 177 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 6. wniosku mniejszości wnioskodawcy proponują, aby w projekcie ustawy dodać art. 46a.

Z wnioskiem tym łączy się 18. wniosek mniejszości.

Nad tymi wnioskami mniejszości będziemy głosować łącznie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosków mniejszości 6. i 18., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 213 – za, 219 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wnioski mniejszości odrzucił.

W 16. poprawce do art. 48 wnioskodawcy proponują zmiany w ust. 2.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 252 – za, 178 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 17. poprawce do art. 49 wnioskodawcy proponują nowe brzmienie ust. 4.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 17. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 415 posłów. 244 – za, 171 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 18. poprawce wnioskodawcy proponują, aby dodać art. 56a.

Z poprawką tą łączy się 30. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Spis treści

Marszałek

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 18. i 30., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 197 – za, 230 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 19. poprawce wnioskodawcy proponują, aby dodać art. 56b.

Z tą poprawką łączą się poprawki 27. i 31.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 19., 27. i 31., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 181 – za, 244 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 21. poprawce wnioskodawcy proponują zmiany w art. 80.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 21. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 261 – za, 165 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 26. poprawce do art. 80 wnioskodawcy proponują zmiany w pkt 10.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 26. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 416 posłów. 254 – za, 161 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 28. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 83a.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 28. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 237 – za, 173 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2560, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 245 – za, 185 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o związku metropolitalnym w województwie pomorskim. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 3. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2369-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Macieja Tomczykiewicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Maciej Tomczykiewicz:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Panie i Panowie Posłowie! Komisja Gospodarki i Rozwoju oraz Komisja Sprawiedliwości i Praw Człowieka wspólnie rozpatrzyły łącznie sześć poprawek do tej ustawy. Komisja zaleca poprawkę 1. odrzucić, poprawki 2., 4. i 5. przyjąć, poprawkę 3. odrzucić i poprawkę 6. odrzucić, a nad całością ustawy głosować za. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2369.

Komisje przedstawiają również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 3 wnioskodawcy proponują inne brzmienie ust. 1.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 201 – za, 228 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce do art. 5 wnioskodawcy proponują skreślić ust. 1–3.

Spis treści

Marszałek

Z poprawką tą łączą się poprawki 4. i 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2., 4. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. 251 – za, 4 – przeciw, 163 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

W 3. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 5a.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 199 – za, 229 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 6. poprawce do art. 19 wnioskodawcy proponują inne brzmienie ust. 2.

Komisje wnoszą o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 198 – za, 232 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2369, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 230 – za, 175 – przeciw, 23 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 4. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2561-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Krystynę Szumilas o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Krystyna Szumilas:

Panie Marszałku! Panowie Premierzy! Wysoka Izbo! Na wczorajszym posiedzeniu Komisja Edukacji i Nauki rozpatrzyła rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw i rekomenduje odrzucenie wniosku o odrzucenie projektu ustawy w całości. Rekomenduje także głosowanie za wszystkimi poprawkami, z tym że poprawki 1. i 11. proponuje przegłosować łącznie, również łącznie proponuje przegłosować poprawki 3., 9. i 10., łącznie poprawki 4. i 15. oraz łącznie poprawki 12., 13. i 14. Komisja rekomenduje przyjęcie ustawy.

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2561.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 200 – za, 232 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Poprawki od 1. do 10. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy – Prawo oświatowe.

W 1. poprawce do art. 4 wnioskodawcy proponują inne brzmienie dodawanego pkt 20a.

Z poprawką tą łączy się poprawka 11.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1. i 11., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 231 – za, 193 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 2. poprawce m.in. do dodawanego art. 42a ust. 1 wnioskodawcy proponują inne brzmienie pkt 16 oraz w dodawanym art. 42c dodanie ust. 17a i inne brzmienie ust. 18.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Spis treści

Marszałek

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 250 – za, 173 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce m.in. do dodawanego art. 42c wnioskodawcy proponują inne brzmienie ust. 13., od 15. do 18. oraz 22.

Z poprawką tą łączą się poprawki 9. i 10.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 3., 9. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 252 – za, 174 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 4. poprawce m.in. do dodawanego art. 42d ust. 3 wnioskodawcy proponują inne brzmienie pkt 5.

Z poprawką tą łączy się poprawka 15.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 4. i 15., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 234 – za, 190 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 5. poprawce do dodawanego art. 42h ust. 2 wnioskodawcy proponują inne brzmienie pkt 10.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. 233 – za, 171 – przeciw, 16 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do dodawanego art. 42i wnioskodawcy proponują, aby w ust. 4 skreślić pkt 5 oraz w ust. 5 dodać pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 234 – za, 192 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce wnioskodawcy proponują inne brzmienie dodawanego art. 42t.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 233 – za, 176 – przeciw, 17 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 85 wnioskodawcy proponują m.in. inne brzmienie ust. od 1. do 4., 6., 7. i 9.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 237 – za, 176 – przeciw, 18 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 12. poprawce wnioskodawcy proponują inne brzmienie art. 10 projektu ustawy.

Z poprawką tą łączą się poprawki 13. i 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 12. do 14., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. 247 – za, 173 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm poprawki przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2561, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 234 – za, 192 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Prawo oświatowe oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 5. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2593-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Jolantę Niezgodzką o przedstawienie dodatkowego sprawozdania komisji.

Spis treści

Poseł Sprawozdawca Jolanta Niezgodzka:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Komisja Nadzwyczajna do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących statusu osoby najbliższej w związku i umowy o wspólnym pożyciu rozpatrzyła na posiedzeniu w dniu 28 maja wnioski i poprawki do rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu. Komisja wnosi o odrzucenie wszystkich wniosków o odrzucenie projektu ustawy w całości. Dodatkowo złożono 40 poprawek. Komisja wnosi o przyjęcie poprawek 12., 15. i 39., odrzucenie pozostałych poprawek i przyjęcie projektu ustawy w całości. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2593.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie projektu ustawy w całości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 197 – za, 230 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie tytułowi ustawy.

Z poprawką tą łączą się poprawki 2., 3., 6., od 8. do 10., 13., od 16. do 35., 37. i 40.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przyjęcie tych poprawek spowoduje bezprzedmiotowość 1. wniosku mniejszości oraz poprawek 4., 5., 7., 11., 12., 14., 15., 36., 38. i 39.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 1. do 3., 6., od 8. do 10., 13., od 16. do 35., 37. i 40., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 11 – za, 418 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 4. poprawce do art. 2 projektu ustawy wnioskodawcy proponują m.in. nadać nowe brzmienie ust. 1.

Z poprawką tą łączą się poprawki 5., 7., 11., 14., 36. i 38.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich odrzucenie.

Przyjęcie tych poprawek spowoduje bezprzedmiotowość 1. wniosku mniejszości oraz poprawek 12., 15. i 39.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 4., 5., 7., 11., 14., 36. i 38., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 8 – za, 419 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 1. wniosku mniejszości do art. 3 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie ust. 1.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 419 posłów. 23 – za, 395 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 2. wniosku mniejszości do art. 3 projektu ustawy wnioskodawcy proponują dodać ust. 4–6.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 5 – za, 421 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek mniejszości odrzucił.

W 12. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić art. 6 projektu ustawy.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 12. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 227 – za, 199 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 15. poprawce do art. 8 ust. 3 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 7.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Spis treści

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 227 – za, 195 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 39. poprawce do art. 32 projektu ustawy wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 4.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 39. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 229 – za, 195 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2593, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 230 – za, 198 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 6. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2594-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę panią poseł Jolantę Niezgodzką o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Jolanta Niezgodzka:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoki Sejmie! Komisja Nadzwyczajna do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących statusu osoby najbliższej w związku i umowy o wspólnym pożyciu rozpatrzyła wnioski i poprawki zgłoszone do rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu. Komisja wnosi o odrzucenie wniosków o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Złożono 68 poprawek. Komisja wnosi o odrzucenie poprawek 1., 3., 4., 5., 38., od 39. do 42., 43., od 44. do 46. Komisja wnosi o przyjęcie pozostałych poprawek i głosowanie nad projektem ustawy. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2594.

Komisja przedstawia również wnioski mniejszości, a także w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości oraz poprawki.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisja wnosi o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość pozostałych propozycji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. 193 – za, 228 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują zmianę tytułu ustawy wraz z konsekwencjami.

Z poprawką tą łączą się poprawki 38., 44., 45. i 46.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o odrzucenie tych poprawek.

Przyjęcie tych poprawek spowoduje bezprzedmiotowość poprawek od 2. do 37., od 39. do 43. i od 47. do 68. oraz wniosków mniejszości 1., 2. i 3.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 38., 44., 45. i 46., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. 6 – za, 414 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 2. poprawce do art. 3 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 229 – za, 179 – przeciw, 19 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 3. poprawce i tożsamym 1. wniosku mniejszości do art. 4 wnioskodawcy proponują dodać pkt 9.

Nad nimi głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki i tożsamego 1. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Spis treści

Marszałek

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 7 – za, 423 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm propozycję odrzucił.

W 4. poprawce i tożsamym 2. wniosku mniejszości do art. 4 wnioskodawcy proponują dodać pkt 10.

Nad nimi głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki i tożsamego 2. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 7 – za, 421 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm propozycję odrzucił.

W 5. poprawce i tożsamym 3. wniosku mniejszości do art. 5 wnioskodawcy proponują dodać pkt 11–21.

Nad nimi głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki i tożsamego 3. wniosku mniejszości, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 7 – za, 425 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm propozycję odrzucił.

W 6. poprawce do art. 6 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 19.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 230 – za, 202 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 18 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 232 – za, 194 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 23 wnioskodawcy proponują dodać pkt 4a.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 9. do 12., od 14. do 17., 20., 21., 22., od 26. do 30. i 57.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 8. do 12., od 14. do 17., 20., 21., 22., od 26. do 30. i 57., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 232 – za, 197 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 13. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 23a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 13. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 231 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 18. poprawce do art. 24 wnioskodawcy proponują dodać pkt 6a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 18. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 228 – za, 198 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 19. poprawce do art. 26 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 19. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 229 – za, 194 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 23. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie art. 45.

Z poprawką tą łączą się poprawki 24. i 33.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 23., 24. i 33., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 229 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 25. poprawce do art. 67 wnioskodawcy proponują m.in. nadać inne brzmienie pkt 13 i 14.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Spis treści

Marszałek

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 25. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 230 – za, 195 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 31. poprawce do art. 95 wnioskodawcy proponują skreślić pkt 6.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 31. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 231 – za, 196 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 32. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 120a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 32. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 230 – za, 198 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 34. poprawce do art. 147 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 2.

Z poprawką tą łączy się 65. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 34. i 65., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 227 – za, 196 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 35. poprawce do art. 148 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 1.

Z poprawką tą łączy się 52. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 35. i 52., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 228 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 36. poprawce wnioskodawcy proponują skreślić art. 152.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 36. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 230 – za, 195 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 37. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie art. 161.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 37. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 227 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 39. poprawce do art. 172 wnioskodawcy proponują w pkt 1 skreślić lit. b.

Z poprawką to łączą się poprawki 40., 41. i 42.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o odrzucenie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek od 39. do 42., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 10 – za, 419 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 43. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 172a.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 43. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. 12 – za, 410 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 47. poprawce do art. 173 wnioskodawcy proponują w pkt 1 nadać inne brzmienie lit. a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 47. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 229 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 48. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie art. 175.

Spis treści

Marszałek

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 48. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 227 – za, 201 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 49. poprawce do art. 188 wnioskodawcy proponują w pkt 7 nadać inne brzmienie lit. b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 49. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 228 – za, 202 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 50. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie art. 191.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 50. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 227 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 51. poprawce wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie art. 193.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 51. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. 225 – za, 198 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 53. poprawce do art. 197 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 53. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 230 – za, 201 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 54. poprawce do art. 197 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 54. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 228 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 55. poprawce do art. 198 wnioskodawcy proponują dodać pkt 1a.

Z poprawką tą łączy się 56. poprawka.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o przyjęcie tych poprawek.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 55. i 56., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 433 posłów. 231 – za, 202 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki przyjął.

W 58. poprawce do art. 211 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 58. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 228 – za, 201 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 59. poprawce do art. 211 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 59. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 230 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 60. poprawce do art. 211 wnioskodawcy proponują nadać inne brzmienie pkt 5.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 60. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 229 – za, 197 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 61. poprawce do art. 218 wnioskodawcy proponują m.in. dodać pkt 3 oraz 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Spis treści

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 61. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 231 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 62. poprawce do art. 223 wnioskodawcy proponują dodać pkt 2a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 62. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 226 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 63. poprawce do art. 223 wnioskodawcy proponują dodać pkt 2b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 63. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 230 – za, 199 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 64. poprawce do art. 223 wnioskodawcy proponują dodać pkt 5a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 64. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 229 – za, 201 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 66. poprawce do art. 223 wnioskodawcy proponują dodać pkt 19a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 66. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 229 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 67. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 238a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 67. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 229 – za, 197 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

W 68. poprawce wnioskodawcy proponują dodać art. 238b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 68. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 230 – za, 200 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2594, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 230 – za, 200 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo, PSL!)

Piekło zamarzło.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 8. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisje wnoszą uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2565.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2565, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. 247 – za, 16 – przeciw, 155 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawę o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych.

Spis treści

Marszałek

Powracamy do rozpatrzenia punktu 9. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z wynikami ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2022–2025.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2566-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Dariusza Wieczorka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Dariusz Wieczorek:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Chciałbym przedstawić sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki z prac nad rządowym projektem ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z wynikami ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2022–2025. W trakcie procesu prac nad tą ustawą został zgłoszony wyniosek o odrzucenie ustawy w całości. Komisja rekomenduje, ażeby ten wniosek odrzucić, a całą ustawę przyjąć. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2500.

Komisje przedstawiają również w dodatkowym sprawozdaniu wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w całości.

Komisje wnoszą o odrzucenie tego wniosku.

Jego przyjęcie spowoduje bezprzedmiotowość propozycji komisji.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w całości projektu ustawy, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 197 – za, 230 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2500, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 230 – za, 194 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o szczególnych rozwiązaniach związanych z wynikami ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2022–2025.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 14. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o poselskich projektach ustaw:

— o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,

— o zmianie ustawy o drogach publicznych.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2576-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Mirosława Suchonia o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Mirosław Suchoń:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja Infrastruktury rozpatrzyła zgłoszone w trakcie drugiego czytania poprawki i rekomenduje poprawki 1. i 2. odrzucić, poprawki 3., 4. i 5. przyjąć oraz całą ustawę przyjąć. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2576.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do art. 1 wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia pkt 1.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 432 posłów. 196 – za, 236 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują skreślenie art. 3.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 181 – za, 242 – przeciw, 1 się wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 3. poprawce do art. 7 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Spis treści

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. 264 – za, 8 – przeciw, 154 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 10 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 250 – za, nikt nie był przeciw, 178 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 15 wnioskodawcy proponują zmianę w pkt 3.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 236 – za, 19 – przeciw, 175 się wstrzymało.

Sejm poprawkę przyjął.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2576, wraz z przyjętymi poprawkami, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 429 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 15. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2572.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2572, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. Wszyscy byli za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 16. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji do Spraw Deregulacji o rządowym projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki.

Dodatkowe sprawozdanie komisji to druk nr 2606-A.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Bardzo proszę pana posła Jerzego Meysztowicza o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Jerzy Meysztowicz:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Połączone Komisje: do Spraw Deregulacji oraz do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych rekomendują odrzucenie wszystkich sześciu poprawek, przy czym nad poprawkami 1., 3. i 5. będziemy głosować razem i nad poprawkami 2., 4. i 6. również razem. Komisja wnosi o uchwalenie ustawy w całości. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisje wnoszą o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2606.

Komisje przedstawiają również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

Poprawki 1. i 2. zostały zgłoszone do art. 1 projektu ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy – Prawo energetyczne.

W 1. poprawce wnioskodawcy proponują, aby utrzymać dotychczasowe brzmienie art. 3a.

Z poprawką tą łączą się poprawki 3. i 5.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 1., 3. i 5., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 201 – za, 229 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

W 2. poprawce do art. 5 wnioskodawcy proponują inne brzmienie dodawanego ust. 6i oraz dodanie ust. 6j.

Z poprawką tą łączą się poprawki 4. i 6.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Spis treści

Marszałek

Komisje wnoszą o ich odrzucenie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem poprawek 2., 4. i 6., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 192 – za, 238 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawki odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2606, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 430 posłów. 245 – za, 182 – przeciw, 3 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 17. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 125. rocznicę urodzin i 45. rocznicę śmierci Bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 2569.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2569, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 427 posłów. 414 – za, 7 – przeciw, 6 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w 125. rocznicę urodzin i 45. rocznicę śmierci bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 18. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie uchwały w sprawie 25. rocznicy uchwalenia pierwszej ustawy regulującej funkcjonowanie młodzieżowych rad samorządowych w Polsce.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 2496.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2496, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. 423 – za, 1 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm podjął uchwałę w sprawie 25. rocznicy uchwalenia pierwszej ustawy regulującej funkcjonowanie młodzieżowych rad samorządowych w Polsce. (*Oklaski*)

Powracamy do rozpatrzenia punktu 19. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 90. rocznicy deportacji ludności polskiej do Kazachstanu.

Przechodzimy do głosowania.

Komisja wnosi o podjęcie projektu uchwały z druku nr 2570.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu uchwały.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu uchwały w brzmieniu z druku nr 2570, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Wszyscy byli za, nikt nie był przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm podjął uchwałę w sprawie upamiętnienia rozpoczęcia deportacji ludności polskiej do Kazachstanu w 90. rocznicę. (*Oklaski*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 28. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe (druki nr 1650, 2366 i 2366-A) **– trzecie czytanie.**

Bardzo proszę pana posła Adama Krzemińskiego o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Adam Krzemiński:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja Edukacji i Nauki po rozpatrzeniu senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe rekomenduje odrzucenie dwóch złożonych poprawek i przyjęcie ustawy w całości. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Komisja wnosi o uchwalenie projektu ustawy z druku nr 2366.

Komisja przedstawia również w dodatkowym sprawozdaniu poprawki, nad którymi głosować będziemy w pierwszej kolejności.

W 1. poprawce do dodawanego art. 85a w ustawie – Prawo oświatowe wnioskodawcy proponują dodanie ust. 4a i 4b.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Spis treści

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 193 – za, 232 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm poprawkę odrzucił.

W 2. poprawce wnioskodawcy proponują nadanie nowego brzmienia dodawanemu art. 85e.

Komisja wnosi o odrzucenie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 420 posłów. 22 – za, 228 – przeciw, 170 się wstrzymało.

Sejm poprawkę odrzucił.

Przystępujemy do głosowania nad całością projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem w całości projektu ustawy w brzmieniu z druku nr 2366, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. 235 – za, 2 – przeciw, 188 się wstrzymało.

Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy – Prawo oświatowe.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 29. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2396) **– kontynuacja.**

W dyskusji zgłoszono wnioski o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu oraz o to, aby Sejm, na podstawie art. 39 ust. 3 regulaminu Sejmu, wyznaczył komisji termin przedstawienia sprawozdania do dnia 11 czerwca 2026 r.

W pierwszej kolejności pod głosowanie poddam wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Odrzucenie tego wniosku oznaczać będzie, że Sejm, zgodnie z propozycją zaopiniowaną przez Prezydium Sejmu, skierował ten projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy zawartego w druku nr 2396, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. 19 – za, 410 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił, a tym samym skierował ten projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem o zastosowanie art. 39 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem, na podstawie art. 39 ust. 3 regulaminu Sejmu, wniosku, aby komisja przedstawiła sprawozdanie w terminie do dnia 11 czerwca 2026 r., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. 11 – za, 417 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z realizacji w 2025 r. ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców wraz ze stanowiskiem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (druki nr 2420 i 2478)**– kontynuacja.**

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie przedstawionego sprawozdania, który poddam pod głosowanie.

Odrzucenie tego wniosku będzie oznaczało, że Sejm przyjął sprawozdanie do wiadomości.

Komisja wnosi o przyjęcie przedstawionego sprawozdania.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku o odrzucenie sprawozdania zawartego w druku nr 2420, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 431 posłów. 192 – za, 239 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wniosek odrzucił, a tym samym przyjął sprawozdanie do wiadomości.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 22. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (druki nr 2586 i 2613)**.**

Bardzo proszę panią poseł Katarzynę Kierzek-Koperską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Katarzyna Kierzek-Koperska:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Na posiedzeniu połączonych Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych komisje rozpatrzyły jedną poprawkę do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa, która wpłynęła z Senatu. Komisje rekomendują przyjęcie tej poprawki, czyli głosowanie przeciw jej odrzuceniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

Spis treści

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Przypominam, że Sejm odrzuca poprawki Senatu bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów.

Jeżeli Sejm nie odrzuci poprawki Senatu, uważa się ją za przyjętą.

W punktach porządku dziennego dotyczących rozpatrywania poprawek Senatu głosować będziemy nad wnioskami o odrzucenie poprawek Senatu.

W jedynej poprawce do art. 14i ustawy – Ordynacja podatkowa Senat proponuje inne brzmienie pkt 2 w § 6 oraz zmianę w § 7 pkt 2.

Komisje wnoszą o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 23. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego (druki nr 2588 i 2591)**.**

Bardzo proszę panią poseł Małgorzatę Pępek o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Małgorzata Pępek:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych przyjęła siedem poprawek Senatu i wnioskuje o ich przyjęcie. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 3. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o Policji.

W 1. poprawce do art. 22b Senat proponuje inne brzmienie ust. 4.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem pierwszej poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do dodawanego art. 145ka ust. 1 Senat proponuje inne brzmienie pkt 3.

Z poprawką tą łączy się poprawka 4.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 2. i 4., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 3. poprawce do dodawanego art. 145ki Senat proponuje inne brzmienie ust. 5.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 5. do 7.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek: 3. i od 5. do 7., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. Większość bezwzględna – 212. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 24. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej (druki nr 2584 i 2590)**.**

Bardzo proszę panią poseł Aleksandrę Kot o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Aleksandra Kot:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Komisja wnosi, aby Sejm przyjął wszystkie poprawki Senatu, czyli głosował przeciw ich odrzuceniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

Spis treści

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce Senat proponuje zmiany w art. 6.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 418 posłów. Większość bezwzględna – 210. 3 – za, 239 – przeciw, 176 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce do art. 7 Senat proponuje nadać nowe brzmienie ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. Większość bezwzględna – 212. 192 – za, 231 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 3. poprawce do art. 10 Senat proponuje zmiany w ust. 1.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 3. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nikt nie był za, 236 – przeciw, 192 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 4. poprawce do art. 19 Senat proponuje zmiany w ust. 2.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

(*Poseł Barbara Bartuś*: Jeszcze nie! Już, dziękuję.)

Proszę.

(*Poseł Szymon Hołownia*: To był sprint.)

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. 5 – za, 252 – przeciw, 171 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 25. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Zdrowia o uchwale Senatu w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej (druki nr 2585 i 2616)**.**

Bardzo proszę panią poseł Joannę Kluzik-Rostkowską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Poseł Sprawozdawca Joanna Kluzik-Rostkowska:

Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Senat zaproponował 16 poprawek. Połączone komisje jednogłośnie przyjęły wszystkie te poprawki. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce do art. 1 Senat proponuje skreślić ust. 3.

Z poprawką tą łączy się poprawka 2.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 1. i 2., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 422 posłów. Większość bezwzględna – 212. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 3. poprawce do art. 2 ust. 2 Senat proponuje zmianę redakcyjną.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 11. do 14.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 3. oraz od 11. do 14., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 4. poprawce do art. 3 Senat proponuje nadać nowe brzmienie ust. 1.

Komisje wnoszą o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Spis treści

Marszałek

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 4. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 5. poprawce do art. 6 Senat proponuje dodać ust. 3.

Komisje wnoszą o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 6. poprawce do art. 6 Senat proponuje dodać ust. 4.

Komisje wnoszą o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 6. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 7. poprawce do art. 7 Senat proponuje m.in. nadać nowe brzmienie ust. 3.

Komisje wnoszą o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 7. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 8. poprawce do art. 7 ust. 5 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisje wnoszą o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 8. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 11 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Z poprawką tą łączy się poprawka 10.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisje wnoszą o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek 9. i 10., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 15. poprawce Senat proponuje nadać inne brzmienie art. 24.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 15. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 16. poprawce do art. 25 Senat proponuje zmianę redakcyjno-legislacyjną.

Komisja wnosi o jej przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 16. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 421 posłów. Większość bezwzględna – 211. Nikt nie był za, wszyscy byli przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 26. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2587 i 2605)**.**

Proszę panią poseł Katarzynę Kierzek-Koperską o przedstawienie sprawozdania komisji.

Spis treści

Spis treści

Poseł Sprawozdawca Katarzyna Kierzek-Koperska:

Szanowny Panie Marszałku! Panie Premierze! Wysoka Izbo! Na posiedzeniu Komisji Finansów Publicznych Komisja rozpatrzyła dwie poprawki skierowane przez Senat do ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych. Komisja rekomenduje przyjęcie tych dwóch poprawek, czyli głosowanie przeciw ich odrzuceniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

Marszałek:

Dziękuję, pani poseł.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

W 1. poprawce Senat proponuje dodać do ustawy nowelizującej art. 27a.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 1. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 423 posłów. Większość bezwzględna – 212 osób. Nikt nie był za, 238 – przeciw, 185 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 2. poprawce Senat proponuje dodać do ustawy nowelizującej art. 27b.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 2. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 424 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, 237 – przeciw, 187 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 27. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2589 i 2592)**.**

Bardzo proszę pana posła Konrada Frysztaka o przedstawienie sprawozdania komisji.

Pan poseł Krystian Konrad Frysztak jest proszony, uprzejmie i grzecznie.

(*Poseł Joanna Borowiak*: Sprawozdanie. Czas!)

(*Poseł Szymon Hołownia*: Krystian?)

Poseł Sprawozdawca Konrad Frysztak:

Panie Premierze! Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych na wczorajszym posiedzeniu rozpatrzyła poprawki Senatu i rekomenduje wysokiej Izbie głosowanie przeciw ich odrzuceniu. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Świetnie.)

Marszałek:

Dziękuję panu posłowi.

Głosować będziemy zgodnie z zasadami stosowanymi w poprzednim punkcie porządku dziennego.

Poprawki od 1. do 5. Senat zgłosił do art. 1 ustawy nowelizującej zawierającego zmiany do ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

W 1. poprawce do art. 6z ust. 2 zdanie pierwsze Senat proponuje zmianę o charakterze redakcyjno-legislacyjnym.

Z poprawką tą łączą się poprawki od 2. do 4. oraz od 6. do 8.

Nad tymi poprawkami głosować będziemy łącznie.

Komisja wnosi o ich przyjęcie.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem poprawek od 1. do 4. oraz od 6. do 8., zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 426 posłów. Większość bezwzględna – 214. Nikt nie był za, 252 – przeciw, 174 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawki przyjął.

W 5. poprawce do art. 11 ust. 2 Senat proponuje nowe brzmienie pkt 11.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 5. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 425 posłów. Większość bezwzględna – 213. Nikt nie był za, 236 – przeciw, 189 się wstrzymało.

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

W 9. poprawce do art. 29 ustawy Senat proponuje odpowiednie zmiany w ust. 3, 4 oraz 7 i 8.

Komisja wnosi o przyjęcie tej poprawki.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za odrzuceniem 9. poprawki, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 428 posłów. Większość bezwzględna – 215. Nikt nie był za, 256 – przeciw, 172 się wstrzymało.

Marszałek

Sejm wobec nieuzyskania bezwzględnej większości głosów poprawkę przyjął.

Na tym zakończyliśmy rozpatrywanie uchwały Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu 20. porządku dziennego: Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych w sprawie wniosku oskarżycielki prywatnej Doroty Schnepf, reprezentowanej przez adwokatów Wojciecha Łączewskiego i Justynę Borucką, z dnia 9 grudnia 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry.

Na podstawie art. 105 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poseł może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej za zgodą Sejmu.

Przypominam, że Komisja Regulaminowa, Spraw Poselskich i Immunitetowych na podstawie art. 7c ust. 5 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora proponuje, aby Sejm przyjął wniosek o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry.

Na podstawie art. 7c ust. 6 ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora Sejm wyraża zgodę na pociągnięcie posła do odpowiedzialności karnej w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów ustawowej liczby posłów.

Głosować będziemy nad wnioskiem o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry.

Przystępujemy do głosowania.

(*Poseł Zbigniew Konwiński*: Powoli.)

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku oskarżycielki prywatnej Doroty Schnepf, reprezentowanej przez adwokatów Wojciecha Łączewskiego i Justynę Borucką, z dnia 9 grudnia 2025 r., o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry za czyn określony w tym wniosku, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 429 posłów. Większość bezwzględna – 231. 238 – za, 191 – przeciw, nikt się nie wstrzymał.

Sejm bezwzględną większością głosów podjął uchwałę o wyrażeniu zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry za czyn określony w tym wniosku. (*Oklaski*)

Na pewno Republika go o tym poinformuje.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 34. porządku dziennego: Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 2617)**.**

Prezydium Sejmu na podstawie art. 20 ust. 1 regulaminu Sejmu, po zasięgnięciu opinii Konwentu Seniorów, przedłożyło wniosek w sprawie zmiany w składzie osobowym komisji sejmowej.

Czy ktoś z pań i panów posłów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionej propozycji?

Nikt się nie zgłasza.

(*Poseł Krystyna Skowrońska*: Głosujemy.)

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem wniosku w brzmieniu z druku nr 2617, zechce podnieść rękę i nacisnąć przycisk.

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Głosowało 411 posłów. 408 – za, 1 – przeciw, 2 się wstrzymało.

Sejm podjął uchwałę w sprawie zmiany w składzie osobowym komisji sejmowej.

Ogłaszam 1 minutę przerwy.

Dziękuję państwu za cudowną współpracę.

(*Przerwa w posiedzeniu od godz. 11 min 03 do godz. 11 min 07*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Wysoka Izbo! Wznawiam obrady.

Zanim przystąpimy do rozpatrzenia kolejnego punktu porządku dziennego, pozwólcie państwo, że w naszym imieniu serdecznie przywitam Młodzieżową Radę Gminy Mielec z opiekunem Anną Szostecką na czele. Państwo przysłuchują się naszym obradom i są dzisiaj na galerii na zaproszenie pani poseł Krystyny Skowrońskiej. Witamy was serdecznie. (*Oklaski*)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 31. porządku dziennego: Informacja dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) wraz z komisyjnym projektem uchwały (druki nr 2422 i 2577)**.**

Proszę sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pana Ignacego Niemczyckiego o przedstawienie informacji.

Zapraszam, panie ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowne Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Przedstawiam państwu już 44. sprawozdanie Rady Ministrów dla Sejmu i Senatu z udziału Polski w pracach Unii Europejskiej.

Królestwo Danii pełniło prezydencję po raz ósmy w historii, obejmując tę rolę po intensywnej prezydencji polskiej. Prezydencja duńska pod hasłem: silna Europa w zmieniającym się świecie zaproponowała dwa hasła przewodnie: bezpieczna Europa oraz konkurencyjna i zielona Europa. Realizując hasło: bezpieczna Europa Dania podejmowała inicjatywy mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa zewnętrz-

Spis treści

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki

nego i niezależności Unii Europejskiej. To obszary zaangażowania szczególnie istotne dla Polski. Przypomnę, że wieloaspektowe bezpieczeństwo było priorytetem polskiej prezydencji w Radzie, dlatego mocno wspieraliśmy Danię w tych pracach.

Doceniamy wysiłki prezydencji duńskiej podjęte w celu kontynuacji wszechstronnego wsparcia Unii dla Ukrainy oraz ograniczenia potencjału Rosji i Białorusi. Przy zaangażowaniu Polski Rada przyjęła 18. i 19. pakiety sankcji wobec Rosji, obejmujące m.in. rosyjski sektor energetyczny i finansowy. Wprowadzono zakaz importu, zakupu oraz transferu skroplonego gazu ziemnego z Rosji. W czasie prezydencji Danii prowadzone były także prace nad pożyczką dla Ukrainy. Rada Europejska w grudniu zdecydowała o udzieleniu Ukrainie pożyczki w oparciu o wspólny dług zabezpieczony rezerwą z budżetu Unii Europejskiej.

Kontynuując działania polskiej prezydencji, prezydencja duńska m.in. uzgodniła z Parlamentem Europejskim ostateczny tekst „Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego" – EDIP. Polska aktywnie uczestniczyła w tych pracach, wskazując na konieczność wypracowania rozwiązań uwzględniających specyfikę krajowych sektorów obronnych. Uczestniczyliśmy także w pracach nad wdrożeniem zapisów białej księgi w sprawie przyszłości europejskiej obronności oraz tzw. mapy drogowej europejskiej obronności 2030, w tym realizacji projektu flagowego straży wschodniej flanki.

W zakresie bezpieczeństwa wewnętrznego Dania kontynuowała prace w zakresie reformy polityki migracyjno-azylowej. Polska konsekwentnie sprzeciwiała się zapisom paktu migracyjnego przy jednoczesnym wspieraniu działań, które pomagają skutecznie przeciwdziałać nielegalnej migracji. W grudniu prezydencja osiągnęła wstępne porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie przepisów dotyczących rozporządzenia w odniesieniu do ustanowienia wykazu bezpiecznych krajów pochodzenia na poziomie Unii Europejskiej, co ma umożliwić państwom członkowskim sprawniejsze odrzucanie bezzasadnych wniosków o ochronę międzynarodową. Osiągnięto również porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie koncepcji bezpiecznego kraju trzeciego, które umożliwi odsyłanie osób ubiegających się o ochronę międzynarodową właśnie do bezpiecznego kraju trzeciego.

Warto podkreślić, że w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa duńska prezydencja kontynuowała działania na rzecz promowania i poszanowania podstawowych wartości europejskich. Jej działania pozostały spójne z konkluzjami polskiej prezydencji na temat wzmacniania odporności demokratycznej Unii. Opublikowane przez Komisję Europejską w listopadzie 2025 r. komunikaty dotyczące europejskiej tarczy demokracji oraz strategii Unii na rzecz społeczeństwa obywatelskiego uwzględniają zasadnicze postulaty polskie dotyczące wzmocnienia roli społeczeństwa obywatelskiego w przeciwdziałaniu zagranicznym manipulacjom informacjami i ingerencjom w informacje.

Polska wspierała także działania prezydencji w ramach polityki rozszerzenia Unii. Konsekwentnie uznajemy rozszerzenie za strategiczne, ważne z perspektywy bezpieczeństwa Polski i całej Unii. Dania realizowała ambitną agendę w tym obszarze i pomimo utrzymującego się weta Węgier kontynuowany był proces technicznych negocjacji z Ukrainą i Mołdawią. Z Albanią oficjalnie otworzono ostatni klaster negocjacyjny dotyczący zasobów, rolnictwa i spójności.

W ramach priorytetu: konkurencyjna i zielona Europa Polsce zależało na uproszczeniu prawa unijnego i utrzymaniu nadanego przez naszą prezydencję szybkiego tempa prac w tej sprawie. Kontynuowaliśmy prouproszczeniową aktywność na wszystkich forach, a dodatkowo uzgodniliśmy w kraju 55 postulatów uproszczeń i zmian prawa UE, które promujemy w Unii w celu wzmocnienia przemysłu, rolnictwa, innowacji, infrastruktury i mobilności, w tym wojskowej, oraz dostępu do kapitału.

Prezydencja duńska, którą wspieraliśmy, doprowadziła do osiągnięcia kompromisu z Parlamentem Europejskim w sprawie trzech pakietów uproszczeniowych, tzw. omnibusów, i przyjęła stanowisko Rady do kolejnych trzech. Porozumienie wypracowano m.in. w sprawie Omnibusa IV dotyczącego małych spółek o średniej kapitalizacji, gdzie Polska optowała za ułatwieniami w prowadzeniu działalności gospodarczej, szczególnie dla małych i średnich przedsiębiorstw. W zakresie Omnibusa III, dotyczącego rolnictwa, postulowaliśmy natomiast ograniczenie wymogów administracyjnych i elastyczność w wyborze instrumentów wsparcia. Także dzięki naszemu zaangażowaniu rozwiązania te zostały odzwierciedlone w rozporządzeniu przyjętym pod koniec duńskiej prezydencji.

Polsce udało się uzyskać twarde zapisy prawne wskazujące na odłożenie wejścia w życie ETS 2 o rok. W konkluzjach Rady Europejskiej z października 2025 r. uzyskaliśmy również akceptację dla uelastycznienia polityki klimatycznej. Wskazano m.in. na potrzebę zmiany systemu ETS 2, ale także standardów emisyjnych dla nowych samochodów.

Rada ostatecznie uzgodniła swoje stanowisko w sprawie rewizji europejskiego prawa o klimacie, jednakże Polska wynegocjowała kilka istotnych postulatów, jak np. wyżej wspomniane odroczenie wejścia w życie systemu ETS2, uwzględnienie roli jednostek międzynarodowych w osiąganiu unijnego celu, możliwość rewizji celu i warunki jego rewizji, dzięki zapisaniu w europejskim prawie o klimacie klauzuli przeglądowej.

Prezydencji duńskiej udało się również osiągnąć wstępne porozumienie polityczne z Parlamentem w sprawie tzw. pakietu farmaceutycznego. Możecie państwo pamiętać, że wynegocjowanie tego pakietu w ramach Rady było dużym sukcesem polskiej prezydencji.

Spis treści

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki

Prace nad wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2028–2034 toczyły się. Aktywnie w tych pracach uczestniczymy. Podkreślamy nasze priorytety: politykę spójności, wspólną politykę rolną i obronność, w tym zwłaszcza mobilność wojskową. Wyrazem tej aktywności jest też niedawno przyjęta wspólna deklaracja aż 16 państw przyjaciół polityki spójności.

Cieszę się, że wiele przedstawionych przez prezydencję duńską projektów to kontynuacja tego, co zaczęła Polska. Dowodzi to, po pierwsze, że nasza skuteczność w ramach Unii Europejskiej jest znacząca – nasza, Polski – po drugie, że warto współpracować w ramach trio, co pozwala przez 1,5 roku konsekwentnie realizować założone cele. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie ministrze.

Zanim udzielę głosu pani poseł Agnieszce Pomaskiej, pozwólcie państwo, że serdecznie przywitam obecnych na galerii mieszkańców Mszany Dolnej, którzy do nas przyjechali na zaproszenie pani poseł Doroty Marek. Serdecznie państwa witamy i cieszymy się, że jesteście dzisiaj z nami. (*Oklaski*)

Proszę panią poseł Agnieszkę Pomaską o przedstawienie uzasadnienia projektu uchwały.

Poseł Sprawozdawca Agnieszka Pomaska:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Bardzo miło mi poinformować, że Komisja do Spraw Unii Europejskiej jednogłośnie i jednoznacznie pozytywnie zaopiniowała sprawozdanie dotyczące udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach prezydencji duńskiej. Myślę, że to ważny sygnał, bo sprawę bezpieczeństwa Polski i bezpieczeństwa Europy powinniśmy traktować priorytetowo i mówić w tej sprawie jednym głosem. Jak widać, w tej sprawie konsensus jest jednak możliwy.

Rzeczywiście tak jest, że duńska prezydencja przypadła na moment absolutnie kluczowy dla przyszłości Unii Europejskiej, zwłaszcza w kontekście bezpieczeństwa, zwłaszcza w związku z zagrożeniami hybrydowymi, presją migracyjną powodowaną i inspirowaną przez Rosję i Białoruś oraz cyberatakami. To wszystko sprawiło, że bezpieczeństwo stało się najważniejszym europejskim priorytetem. To zostało zapoczątkowane już podczas polskiej prezydencji i duńska prezydencja te polskie priorytety kontynuowała.

Warto podkreślić, że Polska aktywnie współtworzyła europejską odpowiedź na te wyzwania. Jednym z najważniejszych osiągnięć było wypracowanie programu SAFE. Program SAFE to nie są tylko polityczne deklaracje, to są konkretne pieniądze, konkretne inwestycje, konkretne miejsca pracy. Polska jako pierwszy kraj Unii Europejskiej podpisała porozumienie w ramach tego programu i została jego największym beneficjentem – 43,7 mld euro na rozwój bezpieczeństwa i przemysłu obronnego. To jest sukces całej polskiej administracji, ale to jest przede wszystkim sukces polskiej racji stanu. I warto powiedzieć jasno: te pieniądze zostaną w Polsce. Rząd wskazuje, że nawet 89% kontraktów ma trafić do polskich firm i zakładów produkcyjnych. Z programu skorzysta ponad 10 tys. przedsiębiorstw współpracujących z sektorem obronnym w każdym województwie i niemal w każdym powiecie. Polska zabiegała również o rozszerzenie instrumentów bezpieczeństwa Unii Europejskiej na partnerów spoza Wspólnoty. Przykładem jest chociażby dołączenie Kanady do programu SAFE. Mamy też już efekty – kilka dni temu pierwsze umowy podpisane w Kanadzie. To także jest polski sukces.

Premier Donald Tusk poinformował, że do końca maja zostaną sfinalizowane umowy o wartości ok. 100 mld zł finansowane właśnie z tego programu. To są konkretne projekty, konkretne umowy, które już zostały podpisane. Kilka przykładów. W Legionowie w Dowództwie Komponentu Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni potwierdzono finansowanie nowoczesnej infrastruktury cyberbezpieczeństwa. Dzięki środkom SAFE możliwe będzie rozwijanie systemu wymiany danych, serwerowni oraz infrastruktury wykorzystującej sztuczną inteligencję na potrzeby Wojsk Obrony Cyberprzestrzeni. To jest inwestycja, trzeba podkreślić, nie tylko w technologię, ale przede wszystkim w zdolność państwa do obrony w domenie cyber, która dziś jest pełnoprawnym obszarem działań zbrojnych. W Warszawie w Agencji Uzbrojenia podpisano umowy wzmacniające logistyczne zaplecze Sił Zbrojnych RP. W ramach SAFE sfinansowane zostanie zwiększenie dostaw do 320 cystern paliwowych za blisko 870 mln zł. W Ożarowie Mazowieckim podpisano jedne z najważniejszych kontraktów związanych z nowoczesnym polem walki. SAFE sfinansuje zakup 190 zestawów rozpoznawczych FlyEye, ponad 400 zestawów amunicji krążącej Warmate oraz 12 modułów ogniowych Gladius. Łączna wartość zamówień przekracza 11 mld zł. W Gdańsku potwierdzono finansowanie programu „Hydrograf". Ze środków SAFE zostanie sfinansowana budowa dwóch nowoczesnych okrętów hydrograficznych o wartości ok. 1,5 mld zł. To są inwestycje szczególnie ważne dla bezpieczeństwa Bałtyku. Nie muszę państwu mówić, jak wrażliwy to jest dzisiaj region. I to jest właśnie SAFE w praktyce. Cyberbezpieczeństwo, logistyka, nowoczesne systemy bezzałogowe, bezpieczeństwo morskie i tysiące miejsc pracy w polskich przedsiębiorstwach. Mówię państwu o tym tak konkretnie i dokładnie, dlatego że w przestrzeni publicznej oczywiście pojawiało się wiele komentarzy jeszcze przed tą słynną ustawą zawetowaną przez prezydenta Na-

Spis treści

Poseł Sprawozdawca Agnieszka Pomaska

wrockiego, a dotyczącą programu SAFE. Mówię o tym, bo to wszystko działo się też podczas duńskiej prezydencji.

Ale warto przypomnieć, że mamy tu pewne sprzeczności. No bo tak, zanim program SAFE został dopięty, to z ław polityków opozycji, głównie polityków Prawa i Sprawiedliwości, słyszeliśmy: nie będzie pieniędzy. Pieniądze są. Słyszeliśmy: nie zdążycie z tymi programami. Umowy są już w większości podpisane. Słyszeliśmy: nie bierzcie tych pieniędzy, to zły program, szkodliwy dla Polski, znajdziemy pieniądze gdzie indziej. Pieniędzy gdzie indziej nie ma. Umowy są podpisywane. A wy nagle dopytujecie o szczegóły tych projektów, interesujecie się nimi. Co więcej, pan prezydent Nawrocki, który ustawę o SAFE zawetował, w Szwajcarii chwali się, ile inwestujemy w zbrojenia, ile inwestujemy w polską armię. Bardzo dobrze, że prezydent Nawrocki się chwali. (*Gwar na sali, dzwonek*) Bardzo dobrze, że jest z tego dumny. Ale chciałabym, żeby tak samo zachowywał się w Polsce i tak samo dumny był z polskiej armii, z tych, którzy przygotowywali program SAFE, żeby tak samo dumny był wtedy, kiedy jest w Polsce, kiedy rozmawia z żołnierzami, kiedy podejmuje strategiczne decyzje. (*Gwar na sali*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, bardzo przepraszam.

Panie pośle Adamczyk, bardzo proszę relację kręcić za drzwiami, a nie na sali, bo to bardzo przeszkadza. Dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Mirosław Adam Orliński*: Relację prowadzi.)

Przepraszam, pani poseł. Bardzo proszę.

Poseł Sprawozdawca Agnieszka Pomaska:

Bardzo dziękuję, pani marszałek.

To może jeszcze jedna informacja, która była rozpowszechniana przed wdrażaniem programu SAFE, czyli że te inwestycje to nie będą inwestycje w polskie zbrojenia albo że nie będą to inwestycje w polskie firmy i w polskie przedsiębiorstwa. To informuję państwa, że ok. 89% środków trafi do polskich firm, do polskich przedsiębiorców. Będą tam pracować osoby, które mieszkają w Polsce, które płacą tu podatki. Powinniśmy być z tego dumni. Traktuję posiedzenie komisji, na którym poparliście prace polskiego rządu podczas prezydencji duńskiej, jako jednak wyraz gotowości do tego, żeby przy tym wszystkim współpracować.

Chciałam jeszcze w kontekście prezydencji powiedzieć, że ważnym obszarem działań była polityka migracyjna. Dzięki polskim staraniom Komisja Europejska uznała nasz kraj za państwo znajdujące się w obliczu znaczącej sytuacji migracyjnej. W efekcie w 2026 r. zostaliśmy w pełni zwolnieni z udziału w mechanizmie solidarnościowym. To oznacza brak obowiązku relokacji migrantów oraz brak obowiązku ponoszenia związanych z tym kosztów finansowych. Tu też warto przypomnieć, że Polska ponosi ogromne koszty ochrony granicy, nie tylko polskiej granicy, ale również granicy Unii Europejskiej, granicy NATO. Ta presja migracyjna jest ogromna. W ubiegłym roku było 29 tys. prób nielegalnego przekroczenia granicy. Ale najważniejsze jest to, że są efekty. W I kwartale tego roku Straż Graniczna, Policja nie odnotowały ani jednego skutecznego nielegalnego przekroczenia granicy, chociaż oczywiście te próby dalej są. Myślę, że to też jest warte zauważenia.

Szanowni Państwo! Jeśli chodzi o politykę migracyjną, warto podkreślić naszą skuteczność. Chciałam jeszcze wrócić do kwestii związanych z zagrożeniem, które Polska bardzo często podnosiła jeszcze przed naruszeniem przestrzeni powietrznej przez rosyjskie drony, czyli do kwestii zagrożenia ze strony bezzałogowych statków powietrznych. W odpowiedzi na wnioski i apele nasze i krajów naszego regionu Komisja Europejska przeznaczyła dodatkowe 250 mln euro na systemy wykrywania i zwalczania dronów w ramach funduszy związanych z zarządzaniem granicami. To pokazuje, że jeśli chodzi o działania w Unii Europejskiej, polski rząd jest po prostu skuteczny.

Bardzo ważne są również działania w obszarze bezpieczeństwa energetycznego. Polska była jednym z tych państw, które zabiegały o stopniowe wyeliminowanie importu rosyjskiego gazu do Unii Europejskiej, i to się udało. Chociaż przypomnę, że zapowiedzi odejścia od rosyjskiego gazu na poziomie unijnym wygłaszał pan premier Morawiecki, ale jemu się to nie udało i jeszcze przecież, jeśli chodzi o polski import, w I kwartale 2023 r. 50% gazu, LPG pochodziło w Polsce z Rosji – właśnie za rządów premiera Morawieckiego.

Nie ma wątpliwości, że dzisiaj Europa potrzebuje odpowiedzialności, potrzebuje na forum europejskim odpowiedzialnych polityków, po to żeby z tymi wszystkimi zagrożeniami, o których mówimy każdego dnia i które odczuwamy każdego dnia my, Polki i Polacy w całym kraju, skutecznie walczyć. Nie mam żadnych wątpliwości, że dzisiejszy rząd robi to w sposób po prostu wyjątkowo skuteczny. Nie tylko mówi, nie tylko podnosi ważne sprawy tutaj, w polskim parlamencie, czy na posiedzeniach rządu, lecz także przede wszystkim skutecznie walczy o polskie interesy zarówno w Brukseli, jak i w innych europejskich stolicach. Bo to jest dzisiaj klucz, żeby wypracowywać wspólne rozwiązania na poziomie unijnym. Sami będziemy dużo słabsi. Mając przyjaciół, będziemy dużo bezpieczniejsi.

I za to zwiększone poczucie bezpieczeństwa chciałam bardzo serdecznie polskiemu rządowi podziękować. Dziękuję. (*Oklaski*)

Spis treści

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję, pani poseł.

Zanim przejdziemy do dyskusji, pozwólcie państwo, że serdecznie pozdrowię i przywitam seniorów z Włocławskiego Uniwersytetu Seniora przy Kujawskiej Szkole Wyższej we Włocławku. Goście przysłuchują się naszym obradom dzięki zaproszeniu pana posła Krystiana Łuczaka. Cieszymy się, że jesteście dzisiaj z nami. (*Oklaski*)

Przechodzimy do dyskusji.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwszego do dyskusji zapraszam pana posła Szymona Szynkowskiego vel Sęka, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Szymon Szynkowski vel Sęk:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo Posłowie! Panie Ministrze! Pani Przewodnicząca! Litości, naprawdę litości, jeśli chodzi o relacjonowanie tych sukcesów. Jeżeli zrobimy za chwilę, jak pokażę, ich przegląd, nie ma ich wcale w trakcie ostatniego półrocza, w trakcie prezydencji duńskiej. Ale na chwilę cofnijmy się jeszcze do polskiej prezydencji. Tam był całkiem dobry scenariusz, który został przygotowany jeszcze przez rząd pana premiera Mateusza Morawieckiego. Natomiast państwo po wygranej w 2023 r., powołaniu rządu, wykreśliliście z tego scenariusza najlepsze, najbardziej ambitne fragmenty. Potem zamiast dyrygować tym, co dzieje się na scenie unijnej jako reżyser, skoncentrowaliście się na kostiumach, czyli tych słynnych krawatach, zresztą bardzo ładnych, prezydenckich, na rekwizytach, na pączkach. Nie mieliście żadnego wpływu na to, jak i co na scenie grają aktorzy. Przesłuchiwaliście się temu wszystkiemu jako widz, głównie oklaskujący spektakl fundowany przez Brukselę, czasami trochę wyrażający grymasem twarzy swoje niezadowolenie, bez żadnego wpływu na to, co dzieje się na scenie. Następnie w trakcie prezydencji duńskiej rozparliście się na fotelu widza już w sposób bardzo zdecydowany. Sprawozdanie przedstawione przez pana ministra to nie jest dokument, to jest autoportret rządu, który przegrywa i każe to oklaskiwać jako zwycięstwo. Napisaliście w nim państwo: uczestniczyliśmy, popieraliśmy, postulowaliśmy, ale ani razu nie napisaliście: przeforsowaliśmy, zablokowaliśmy, mieliśmy na coś wpływ. Polska nie współrządziła Europą, była dowożona do Brukseli, by przyklasnąć decyzjom zapadłym w Berlinie i Paryżu. Taka jest smutna rzeczywistość. Ale po kolei.

Jeśli chodzi o klimat, twardy fakt, napisaliście państwo: głosowaliśmy przeciwko celowi 90% na 2040 r. Ale przegraliście to głosowanie, nie umieliście zbudować koalicji państw. Na co tylko mogliście liczyć? Na tak krytykowaną przez was kiedyś Grupę Wyszehradzką. Na te państwa mogliście liczyć. A gdzie Trójkąt Weimarski? Gdzie wszystkie znakomite kontakty? Te państwa głosowały zupełnie inaczej niż Polska. I tak się stało, że pozostaliście z krajami Grupy Wyszehradzkiej. Miara skuteczności tego rządu. Ten sukces to przesunięcie wejścia w życie ETS 2 o rok, na 2028 r. To nie jest żaden sukces, to odroczenie egzekucji o 12 miesięcy. Państwo się chwalicie, że wybiliście zęby ETS 2, a państwo nie wybiliście zębów, tylko przesunęliście co najwyżej wizytę u dentysty. Tak można to podsumować.

Jeśli chodzi o budżet unijny, rząd sam napisał w sprawozdaniu, że w tej chwili w projekcie jest nieakceptowalna regresywność, osłabienie regionów i spójności. Czym zareagował? Postulatem, nie zarysowaniem czerwonych linii. W takich momentach się nie postuluje, tylko mówi się jasno, gdzie jest czerwona linia, za którą czeka potencjalne weto.

Najgroźniejsze słowa tego sprawozdania, panie ministrze: otwartość na nowe zasoby własne Unii Europejskiej. Zatem w praktyce jest to zgoda na zalążek unijnych podatków od: emisji, tytoniu, elektrośmieci, firm. To jest coś, co nie miało miejsca za czasów rządu Prawa i Sprawiedliwości, Zjednoczonej Prawicy. Państwo wyrażacie otwartość na tego rodzaju nowe rozwiązania.

Polska wieś. To jest serce sprawy. W tym budżecie wspólna polityka rolna przestaje istnieć jako odrębna, chroniona traktatem polityka. Zostaje wrzucona do jednego gigantycznego worka, do takiego mega funduszu zaproponowanego przez Komisję Europejską, który zlewa wszystko w jedno: spójność, rolnictwo, rybołówstwo, dobrobyt, bezpieczeństwo. Co to znaczy? Koniec gwarantowanej koperty rolnej. Dopłaty nie będą już chronione jako osobny filar, staną się jedną z wielu pozycji do przehandlowania w Brukseli. Sztuczka językowa rządu: rural target. Tłumacząc z brukselskiego na polski: cel wydatkowany na obszary wiejskie. Obietnica, że jakaś minimalna część pieniędzy z wielkiego worka trafi na wieś. To nie jest żadne zwycięstwo. To jest najpierw zgoda na wsadzenie rolnictwa do wspólnego worka, a potem chwalenie się wyproszonym okruchem i pokazywanie tego jako sukcesu.

Wreszcie migracja. To ma być rzekomo sztandarowy sukces: 100% zwolnienia ze składki solidarnościowej. Ale przecież tylko na rok 2026. A co w 2027 r., panie ministrze? Co w kolejnych latach? Aha, cisza. Zatem nie ma żadnego zwolnienia na kolejne lata. No właśnie, bo to jest rozwiązanie tylko na ten rok. Co w przyszłych latach? Mamy duże obawy z tym związane, jak będzie to realizowane.

I wreszcie transport drogowy. (*Dzwonek*) Rząd sam uznał umowę z Ukrainą za niewystarczającą. Zagłosował przeciw, a umowę i tak przedłużono do marca 2027 r. Zatem na koniec podliczmy, bo czas mi się kończy.

(*Poseł Krzysztof Truskolaski*: Czas się skończył.)

Spis treści

Poseł Szymon Szynkowski vel Sęk

Klimat: przegrana. Budżet: otwartość na unijne podatki zamiast czerwonych linii. Wieś: wrzucona do wspólnego worka. Transport: przegrana. W tle rekordowy deficyt i premier podpisujący w tym tygodniu traktaty w imieniu Polski bez informowania prezydenta RP.

(*Poseł Agnieszka Pomaska*: Ale kłamstwo.)

Za utraconą zdolność do skutecznych działań dyplomatycznych zapłacą polskie rodziny, polscy rolnicy, polscy przedsiębiorcy. Zapłacimy wszyscy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Brawo!)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zanim oddam głos panu posłowi Krzysztofowi Truskolaskiemu…

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Proszę o spokój i wyciszenie emocji.

Pozwólcie państwo, że przywitam gości. Są z nami uczennice i uczniowie klas Ia i IIId wraz z nauczycielami z Liceum Ogólnokształcącego im. Komisji Edukacji Narodowej w Stalowej Woli, którzy przysłuchują się naszym obradom dzięki zaproszeniu pana posła Rafała Webera. Witamy was serdecznie, cieszymy się, że jesteście z nami. (*Oklaski*) Ale chcę też powiedzieć, że są tu pochodzący z miasta, które ma i charakter, i historię, z Wałbrzycha – Wałbrzych obchodzi 600-lecie – harcerze z Hufca ZHP Ziemi Wałbrzyskiej im. Alojzego Ciasnochy, którzy przysłuchują się naszym obradom dzięki zaproszeniu pani poseł Sylwii Bielawskiej. Witamy was serdecznie, a ja witam was podwójnie. (*Oklaski*)

Teraz już możemy przejść do naszych obrad.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Truskolaskiego z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Krzysztof Truskolaski:

Bardzo dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Pan poseł Szynkowski mówił, że czas mu się kończy. Panie pośle, pana czas już się skończył. (*Oklaski*)

(*Poseł Paweł Jabłoński*: A twój też się skończył.)

Na szczęście nie jest pan ministrem do spraw Unii Europejskiej, bo wtedy, gdy pan nim był, Polska przeżywała swój najgorszy czas w Unii Europejskiej. Byliśmy najsłabsi. Teraz jesteśmy liderem Unii Europejskiej i prezydencja polska, prezydencja duńska, prezydencja cypryjska właśnie to pokazują. (*Poruszenie na sali, dzwonek*) A za waszych czasów nie mogliśmy nic.

Ale wrócę do meritum. Debata nad informacją dotyczącą udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej podczas prezydencji duńskiej pokazuje jedno bardzo wyraźnie: Europa znajduje się dziś w momencie głębokiej przebudowy swojej polityki bezpieczeństwa, gospodarki i odporności demokratycznej. Polska musi być jednym z państw, które ten kierunek współtworzą, a nie jedynie obserwują. Duńska prezydencja realizowała dwa główne hasła: bezpieczna Europa oraz konkurencyjna i zielona Europa. Z perspektywy Polski należy podkreślić, że wiele z tych działań stanowiło kontynuację priorytetów wypracowanych wcześniej przez polską prezydencję w Radzie Unii Europejskiej. To pokazuje, że Polska potrafi skutecznie wyznaczać agendę europejską.

Najważniejszą sprawą pozostaje oczywiście bezpieczeństwo. Wojna na Ukrainie nadal definiuje europejską politykę. Polska konsekwentnie wspierała działania prowadzące do utrzymania silnej presji politycznej i gospodarczej na Rosję. W czasie prezydencji duńskiej przyjęto 18. i 19. pakiety sankcji wobec Rosji. To są decyzje ważne. To są decyzje ograniczające możliwości finansowania rosyjskiej machiny wojennej. Polska od początku jest liderem polityki sankcyjnej w Unii Europejskiej i te dokumenty to jasno potwierdzają.

Równolegle trwały prace nad rozwojem europejskiego przemysłu obronnego. Polska aktywnie uczestniczyła w negocjacjach dotyczących programu EDIP oraz działań wynikających z mapy drogowej europejskiej obronności do roku 2030. Co istotne, Polska zabiegała o uwzględnienie specyfiki krajowych sektorów obronnych i sprzeciwiała się rozwiązaniom mogącym ograniczać nasze bezpieczeństwo dostaw.

Bardzo ważnym obszarem była również polityka migracyjna. Polska konsekwentnie sprzeciwiała się rozwiązaniom opartym na przymusowej relokacji migrantów. Jednocześnie popierała działania służące skuteczniejszej ochronie granic zewnętrznych Unii Europejskiej. Dzięki działaniom Polski Komisja Europejska uznała nasz kraj za państwo znajdujące się pod szczególną presją migracyjną, co doprowadziło do całkowitego zwolnienia Polski z mechanizmu solidarnościowego. Oznacza to, że Polska nie będzie zobowiązana ani do relokacji migrantów, ani do wpłat finansowych w tym mechanizmie. To pokazuje, że twarda, konsekwentna polityka może przynosić konkretne efekty negocjacyjne na poziomie europejskim.

Drugim wielkim obszarem była konkurencyjność europejskiej gospodarki. Tutaj Polska słusznie wskazywała, że Europa nie może przegrać globalnej rywalizacji przez nadmierne regulacje, biurokrację i zbyt kosztowną politykę klimatyczną. Dlatego należy pozytywnie ocenić działania dotyczące pakietów uproszczeniowych, tzw. Omnibusów, które ograniczają obciążenia administracyjne dla przedsiębiorców i rolników. Polska aktywnie wspierała rozwiązania korzystne dla małych i średnich przedsiębiorstw, a także uproszczenia dla sektora rolnego.

Jednocześnie Polska konsekwentnie podkreślała potrzebę bardziej pragmatycznej polityki klimatycznej. W trakcie prac nad wizją europejskiego prawa klimatycznego nasz kraj zabiegał o większą elastycz-

Spis treści

Poseł Krzysztof Truskolaski

ność oraz uwzględnienie realnych możliwości technologicznych i gospodarczych państw członkowskich. Trzeba to powiedzieć jasno: transformacja energetyczna nie może odbywać się kosztem bezpieczeństwa energetycznego przemysłu i poziomu życia obywateli.

Polska aktywnie uczestniczyła również w dyskusjach dotyczących przyszłego budżetu Unii Europejskiej na lata 2028–2034. Nasz kraj podkreślał znaczenie polityki spójności, wspólnej polityki rolnej oraz inwestycji w obronność i mobilność wojskową. Polska sprzeciwiała się również propozycjom nowych obciążeń finansowych opartych m.in. ma ETS czy dodatkowych opłatach sektorowych.

Na uwagę zasługuje także polityka rozszerzenia Unii Europejskiej. Polska konsekwentnie wspiera proces integracji Ukrainy i Mołdawii z Unią Europejską, traktując rozszerzenie jako inwestycję w bezpieczeństwo całego kontynentu. Jednocześnie jasno wskazujemy, że proces ten musi uwzględniać interesy państw członkowskich, zwłaszcza w obszarach wrażliwych, takich jak rolnictwo czy transport.

Szanowni Państwo! Europa potrzebuje dziś mniej ideologii, a więcej realizmu. Potrzebuje silnych granic nowoczesnej gospodarki (*Dzwonek*), odporności demokratycznej i skutecznej polityki bezpieczeństwa. Polska jest jednym z liderów tej zmiany. Dziękuję bardzo, panie ministrze, za tę prezydencję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo panu posłowi.

Zapraszam pana posła Andrzeja Grzyba, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Andrzej Grzyb:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie! Tak jak w przypadku każdego zakończenia okresu prezydencji każdego z krajów członkowskich Unii Europejskiej, i tym razem oceniamy prezydencję duńską. Prezydencja duńska jest w gronie trójki, w której znajdowała się Polska, Dania i – obecnie tę część trójki wykonujący – Cypr. Dania zaproponowała mocno w swojej prezydencji, aby to silna Europa w zmieniającym się świecie była podstawą ich programu. Te cele są zbliżone do celów prezydencji polskiej, w szczególności zaś w zakresie priorytetów dotyczących bezpieczeństwa. Przede wszystkim kwestia wzmocnienia europejskiej obronności głównie przez rozwój zdolności przemysłowych. Oczywiście możemy różnie oceniać program SAFE, ale wypracowanie ponad 150 mld na rzecz akurat tych możliwości wydaje mi się ważnym elementem. Zresztą umowy SAFE z Komisją Europejską zostały też podpisane przez stronę Polską.

Była również praca nad wsparciem dla Ukrainy, co też mieści się w katalogu spraw związanych z bezpieczeństwem Polski. Oczywiście blokada pomocy makrofinansowej dla Ukrainy w wysokości 90 mld euro ze strony Węgier była faktem, ale to się zmieniło w czasie obecnej, już cypryjskiej prezydencji, i dobrze. Mamy dokończenie prac w Radzie Unii i uzgodnienie z Parlamentem Europejskim programu na rzecz europejskiego przemysłu. Wydaje mi się, że ta sprawa jest kluczowa z punktu widzenia regulacji, które w przyszłości w tym zakresie będą wprowadzone. Kontynuowano też prace nad białą księgą, w której ważnym elementem jest m.in. straż wschodniej flanki. Na tym nam najbardziej zależy ze względu na to, że bezpieczeństwo granicy wschodniej i Polski, i Unii Europejskiej, i NATO jest kluczową rzeczą dla przyszłości bezpieczeństwa całego kontynentu.

Chciałbym też wskazać na przyjęcie pakietu farmaceutycznego. Polska wniosła bardzo wiele w okresie swojej prezydencji do uzgodnień, które finalnie zostały przyjęte w ramach wspólnego uzgodnienia pomiędzy stanowiskami Rady Unii Europejskiej oraz Parlamentu Europejskiego.

Trzecim elementem, na który chciałbym zwrócić uwagę, jest implementacja strategii jednolitego rynku. Ta sprawa jest kluczowa, bo to największe transfery dla wszystkich krajów członkowskich, ale mam nadzieję, że przede wszystkim dla Polski. Gdy podsumowaliśmy okres dwudziestolecia polskiej obecności w Unii Europejskiej, to zobaczyliśmy, że transfery wynikające z polskiej obecności w ramach jednolitego rynku były 3-krotnie wyższe niż transfery finansowe, na których najczęściej się koncentrujemy. One są najważniejsze z punktu widzenia rozwoju gospodarczego, choć nie deprecjonuję oczywiście tych funduszy, które są przekazywane w ramach wieloletnich ram finansowych.

Bardzo nam zależy na tym, aby zostały zmniejszone obciążenia administracyjne związane w szczególności ze sferą usług. Rynek usług jest tym wyzwaniem, które w ramach jednolitego rynku powinno być radykalnie zmienione. To są oczekiwania, które oczywiście mają konsekwencje w zakresie przekonania w szczególności partnerów społecznych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, ale to trzeba kontynuować.

Czwarta jest praca nad wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2028–2034. Szczególne priorytety to nie tylko bezwzględna kwota transferów, które w ramach tego wieloletniego budżetu będą kierowane na rzecz Polski, ale również kwestia proponowanych dochodów własnych. Niewątpliwie rząd ma absolutną rację, że nie mogą w to wchodzić m.in. kwestie transferu pieniędzy z dochodów z ETS-u czy z wprowadzenia dodatkowych elementów z tytułu zużytego sprzętu elektroenergetycznego. Uważamy, że np. korporacje międzynarodowe, które pozyskują wiele swoich dochodów z tytułu udziału w naszym jednolitym rynku, powinny być podmiotami wnoszącymi wkład na rzecz wspólnego budżetu.

Spis treści

Poseł Andrzej Grzyb

Wspólnotowa polityka rolna. Sprawa i ta gra się dopiero rozpoczęły. Nie zgadzam się akurat z panem posłem reprezentującym Prawo i Sprawiedliwość, że sprawa jest przegrana. Nie, te negocjacje dopiero się tak naprawdę rozpoczęły. Kwestia łączenia wspólnotowej polityki rolnej i polityki spójności (*Dzwonek*) to nie jest dobra sprawa.

Chcę jeszcze, pani marszałek, podać dwa przykłady. Zmniejszenie barier biurokratycznych, a więc kolejne projekty Omnibus w ramach Reality Checks, to jest coś, czego oczekują przede wszystkim interesariusze. Są też transfery finansowe. W ramach wieloletnich ram finansowych do Polski wpłynęło w ubiegłym roku 60 mld, a w ramach KPO – 26,2 mld euro.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Proszę kończyć, panie pośle.

Poseł Andrzej Grzyb:

W grudniu Polska złożyła wniosek o kolejne 29 mld transferu z KPO do Polski. Mówię o euro. Oczywiście jest też program SAFE, z którego Polska ma do dyspozycji – choć to prawda, że w pożyczce, ale podpisujemy w tej chwili umowę i do końca bieżącego miesiąca się to wydarzy – 43,7 mld euro.

Będziemy głosowali za przyjęciem informacji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Tumanowicza, ale go nie widzę.

Jest pani poseł Elżbieta Burkiewicz z Centrum.

Zapraszam.

Poseł Elżbieta Burkiewicz:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Chciałabym dziś przedstawić i podsumować kluczowe dla Rzeczypospolitej rozstrzygnięcia, które zapadły na forum Unii Europejskiej w II połowie 2025 r., podczas prezydencji duńskiej. To był czas niezwykle intensywny, w którym polski rząd musiał lawirować między skomplikowanym otoczeniem geopolitycznym: w cieniu wojny za naszą wschodnią granicą i dynamicznych zmian w relacjach transatlantyckich. Hasło tej rezydencji: Silna Europa w zmieniającym się świecie dla nas w Polsce oznaczało przede wszystkim jedno. Europa silna to Europa bezpieczna, ale też Europa szanująca interesy gospodarcze swoich państw członkowskich. Z tej perspektywy chcę ocenić minione półrocze.

Wysoka Izbo! Zacznę od spraw absolutnie fundamentalnych, czyli od bezpieczeństwa granic i suwerenności w kluczowych decyzjach wewnętrznych. Z tego miejsca chcę z całą mocą podkreślić ogromny sukces negocjacyjny Polski w obszarze polityki migracyjnej. Dzięki twardej i rzeczowej argumentacji Komisja Europejska oficjalnie uznała specyficzną i wymagającą sytuację migracyjną naszego kraju. Efekt? Polska uzyskała 100-procentowe, całkowite zwolnienie z mechanizmu solidarnościowego i wkładów relokacyjnych na rok 2026. Nie przyjmujemy przymusowych imigrantów i nie płacimy kar. To dowód na to, że asertywna polityka oparta na faktach przynosi realne rezultaty.

Drugim filarem naszego bezpieczeństwa jest konsekwentne duszenie mechanizmów finansowych agresora ze Wschodu. Polska była i pozostaje liderem polityki sankcyjnej. To dzięki naszym postulatom w 18. i 19. pakiecie sankcji udało się domknąć kluczowe luki energetyczne, co ostatecznie odcina Kreml od potężnych zysków, z których finansowana jest machina wojenna. Co więcej, na unijnej liście restrykcyjnej znajduje się już ponad 550 jednostek tzw. floty cieni, które zagrażały m.in. ekosystemowi Morza Bałtyckiego.

Panie i Panowie Posłowie! Skuteczna dyplomacja wymaga jednak nie tylko mówienia: tak, tam gdzie jest to korzystne. Wymaga przede wszystkim odwagi do powiedzenia głośnego i stanowczego: nie. To nie jest ważne w momencie, kiedy zagrożony jest interes polskich obywateli, rolników czy przedsiębiorców. Takim momentem było głosowanie nad europejskim prawem o klimacie. Polska jako jedyny kraj dbający o pragmatyzm i realne możliwości technologiczne gospodarki zagłosowała przeciwko podejściu ogólnemu, które narzucało nierealistyczny 90-procentowy cel redukcji emisji na rok 2040.

W ramach priorytetu poświęconego konkurencyjności gospodarki europejskiej prezydencja duńska kontynuowała wiele działań zapoczątkowanych przez polską prezydencję. Szczególnie istotne były prace prowadzone na rzecz zmniejszenia obciążeń regulacyjnych i administracyjnych dla firm.

Wysoka Izbo! Przed nami kluczowa batalia o wieloletnie ramy finansowe na rok 2028 do roku 2034. Stanowisko polskiego rządu jest jasne: fundamentem budżetu muszą pozostać: silna polityka spójności, wspólna polityka rolna oraz realne fundusze na obronność i mobilność wojskową. Nie ma i nie będzie naszej zgody na wprowadzenie regresywnych, niesprawiedliwych zasobów własnych Unii Europejskiej opartych na podatkach ETS, podatku tytoniowym czy opłatach od elektroodpadów, które najmocniej uderzyłyby w kraje rozwijające się takie jak Polska.

Podsumowując: półrocze prezydencji duńskiej pokazało, że Polska, głos Polski w Europie jest słyszalny i skuteczny. Potrafimy budować koalicję wokół bezpieczeństwa obronnego i energetycznego. Potrafimy sięgać po unijne fundusze na ochronę naszych granic, tak jak w przypadku dodatkowych 250 mln euro na

Spis treści

Poseł Elżbieta Burkiewicz

systemy przeciwdronowe. (*Dzwonek*) A przede wszystkim potrafimy twardo bronić suwerenności Rzeczypospolitej tam, gdzie unijna biurokracja przekracza swoje kompetencje. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Bardzo dziękuję.
Przechodzimy do pytań.
Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.
Zamykam listę.
Pana posła Witolda Tumanowicza nie widzę, ale jest pani poseł Bożena Lisowska z Koalicji Obywatelskiej.
Zapraszam.

Poseł Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Polska wykazała się dużą aktywnością podczas duńskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej, a w szczególności w obszarze bezpieczeństwa, konkurencyjności Unii Europejskiej oraz w ustalaniu planu inwestycyjnego instrumentu SAFE, którego jesteśmy największym beneficjentem z alokacją 43,7 mld euro. A pierwszy przelew, droga prawico, właśnie dzisiaj zaksięgował się na polskich kontach w wysokości 6 mld euro.

Mnie osobiście najbardziej cieszą starania, jeżeli chodzi o aktywność Polski na rzecz wzmacniania społeczeństwa obywatelskiego w całej wspólnocie, a także aktywność na rzecz upraszczania prawa dla małych i średnich firm oraz skuteczne negocjacje na rzecz odroczenia (*Dzwonek*) ETS 2 oraz ochrony polskich rolników. To był bardzo dobry czas dla Polski podczas prezydencji Danii w Radzie Unii Europejskiej.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Marka Krząkałę, Koalicja Obywatelska.

Poseł Marek Krząkała:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Wszyscy chcemy zakończenia wojny w Ukrainie. Jednym z elementów, który może to przyspieszyć, jest pakiet sankcji nakładanych na Rosję. Cieszę się, że Polska w czasie prezydencji duńskiej osiągnęła nałożenie dwóch takich pakietów. Miały one miejsce w lipcu i październiku ub.r.

Ale pytanie, które chcę do pana ministra skierować, dotyczy pożyczki reparacyjnej dla Ukrainy. Ona miała być finansowana, przynajmniej tego chciała i Polska, i Komisja Europejska, z zamrożonych w Unii aktywów Banku Centralnego Rosji. Niestety tak się nie udało. Chciałem pana ministra zapytać, dlaczego tak się stało. Kto był temu przeciwny? Czy może w międzyczasie jest szansa na zmianę tego nastawienia? Jak pan minister ocenia udzielenie pożyczki w oparciu o wspólny dług zabezpieczający z rezerw budżetowych Unii Europejskiej? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Jarosława Sellina, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Jarosław Sellin:

Pani Marszałek! Panie Ministrze! Za 5 minut rozpocznie się tutaj, w Sejmie, spotkanie z nową ambasador Indii. Jako członek Polsko-Indyjskiej Grupy Parlamentarnej pójdę na to spotkanie, bo jestem nim oczywiście żywotnie zainteresowany. Ale chciałem zadać pytanie w związku z tym, że podpisano umowę o wolnym handlu z Indiami w styczniu tego roku, ale negocjacje końcowe z tym związane działy się w czasie prezydencji duńskiej, w drugiej połowie ub.r. I napisaliście na str. 15 w dokumencie, który nam przedstawiliście, że Polska postulowała wzmocnioną ochronę rynku rolnego polskiego i polepszenie dostępu do rynku indyjskiego dla polskich towarów, usług i inwestycji, w tym objęcie sektorów usług polskich klauzulą najwyższego uprzywilejowania.

Chciałem w związku z tym dopytać, czy coś osiągnięto. Czy Polska postulowała i osiągnęła w tej sprawie coś, co ma wyraz w umowie podpisanej w styczniu? Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Marka Gróbarczyka, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Marek Gróbarczyk:

Dziękuję bardzo.
Szanowni Państwo! Podczas prezydencji duńskiej został przygotowany niezwykle istotny dokument. To morska strategia przemysłowa.

Z ubolewaniem przyjęliśmy, panie ministrze, informację, że Polska w zasadzie nie uczestniczyła w tworzeniu tego dokumentu, a to niezwykły błąd, ponieważ dotyczy on przede wszystkim rozwoju przemysłu stoczniowego, a więc aktywizowania ogromnego obszaru gospodarczego, no i, co istotniejsze, rozwoju polskich, nie tylko polskich, ale i europejskich portów. Z powodu braku uczestnictwa w tym procesie stajemy się znowu państwem peryferyjnym. Nasze porty, które miały niezwykle istotne znaczenie gospodarcze, stają się dzisiaj portami zapasowymi

Spis treści

Poseł Marek Gróbarczyk

dla portów europejskich. (*Dzwonek*) Na nowo port w Hamburgu staje się największym polskim portem.

Wzywam państwa do zajęcia się niezwłocznie tym tematem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Pawła Jabłońskiego, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Paweł Jabłoński:

Dziękuję bardzo.

Wysoki Sejmie! Pani Marszałek! Panie Ministrze! Z tą aktywną rolą Polski w czasie duńskiej prezydencji było tak jak z aktywną rolą Donalda Tuska w zasadzie w każdej sprawie. W sprawie ETS-u opowiadaliście, że to załatwicie. Załatwiliście tyle, że odsunęli to o rok, a w zamian za to narzucili cel 90%. W sprawie Mercosuru opowiadaliście, że budujecie mniejszość blokującą, a na finiszu Donald Tusk zaczął opowiadać, że to jest w zasadzie już bezpieczna umowa. Umowa została przegłosowana.

W sprawie, która dziś budzi potężne oburzenie, dotyczącej tego, co zrobił prezydent Ukrainy… Przecież od dawna, i ja to, panie ministrze, mówiłem panu wielokrotnie, domagamy się jednej prostej rzeczy, żeby wpisać zakaz czczenia zbrodniarzy z UPA do warunków w ramach negocjacji akcesyjnych z Ukrainą. Odpowiadaliście, że to jeszcze nie jest ta pora. A efekty mamy takie, że dzisiaj Ukraina wychwala zbrodniarzy z UPA. Pan prezydent Ukrainy Zełenski nadaje imię zbrodniarzy z UPA jednostce wojskowej. A jaka jest reakcja Donalda Tuska? Przed chwilą tutaj, za drzwiami tej sali, mówił, że każdy kraj (*Dzwonek*) ma prawo do własnych interpretacji. Przecież to jest skandal.

Nie można w taki sposób prowadzić polityki zagranicznej, nie można w taki sposób prowadzić polityki unijnej, bo dajemy sobie wejść na głowę. I to jest wasza odpowiedzialność. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Zapraszam pana posła Mirosława Adama Orlińskiego, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Mirosław Adam Orliński:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! (*Gwar na sali, dzwonek*) Rzeczywiście niezwykle ważny punkt odnośnie do informacji, który też pokazuje, jak podchodzimy do naszej strategii, do naszej współpracy w ramach Unii Europejskiej.

Działania pod przewodnictwem duńskim to są konkretne działania także z punktu widzenia naszego bezpieczeństwa i gospodarki, o czym mówiliśmy. Te wszystkie aspekty tutaj padały i trzeba to jasno i wyraźnie podkreślać, że rzeczywiście bezpieczeństwo stało się motywem przewodnim. To kluczowy motyw, który daje miliardy złotych również na polskie bezpieczeństwo, polski przemysł zbrojeniowy. Blisko 90% środków tutaj zostanie zadysponowanych, te środki będą służyły właśnie rozwojowi naszej gospodarki. Także zmiana podejścia do gospodarki, co było widoczne, pokazuje, że Polska ma realny wpływ na kształtowanie polityki europejskiej, ma znaczącą pozycję w Unii Europejskiej i szuka przede wszystkim dialogu. To jest najważniejsze w stosunkach właśnie w ramach Unii Europejskiej. Budowanie dialogu, jasny, dobry przekaz (*Dzwonek*) i budowanie podstaw, które dają nam silną pozycję w Unii Europejskiej. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Czesława Siekierskiego, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Czesław Siekierski:

Pani Marszałek! Prezydencja duńska była kontynuacją prezydencji polskiej w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa i roli przemysłu obronnego w Europie. Jeśli chodzi o inne priorytety, to głównie sprawy konkurencyjności były realizowane poprzez cały system uproszczeń regulacyjnych. Szkoda, że w pakiecie Omnibus przesunięto kompetencje z polityk czy z rad sektorowych na rzecz rady ogólnej, co w mojej ocenie osłabiło merytorycznie przeprowadzenie całego procesu w tym obszarze. Brak było także pełnej analizy wpływu nowych i kontynuowanych umów handlowych na sytuację na rynku europejskim. To dotyczy Mercosuru, Ukrainy czy innych umów handlowych.

Jeśli chodzi o wieloletnie ramy finansowe, to w mojej ocenie zbyt dużo przesunięto (*Dzwonek*) kompetencji na szczeble komisji, ograniczając rolę krajów członkowskich, a największym problemem, błędem była likwidacja II filaru we wspólnej polityce rolnej, co wpłynie na rozwój obszarów wiejskich. To musi być jeszcze bardzo wyraźnie rozpatrzone na szczeblu krajowym. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Na państwa pytania odpowie sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych pan Ignacy Niemczycki.

Zapraszam, panie ministrze.

Spis treści

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki:

Dziękuję bardzo za pytania. To w większości jednak nie były pytania.

Może zacznę od faktycznie pytań. Zapytali państwo o zamrożone aktywa Rosji, o ich wykorzystanie. Rzeczywiście ta dyskusja jest trudna i niechętne temu są zwłaszcza te państwa – już mówiąc wprost, Belgia – które są narażone na potencjalne retorsje finansowe w wyniku np. jakichś finansowych arbitraży w państwach trzecich. Więc jest obawa Belgii, że zostanie pociągnięta do odpowiedzialności finansowej. I nie udało się zmienić zdania administracji belgijskiej. Nie chcę spekulować, czy ta sytuacja ulegnie zmianie, natomiast mogę powiedzieć, że ta dyskusja była bardzo trudna. Było dużo dobrej woli. To było w mediach. Kanclerz Merz dość intensywnie lobbował za tym rozwiązaniem. My robiliśmy to od…

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Jeszcze raz.

(*Głos z sali*: Brawo kanclerz Merz!)

Brawo kanclerz Merz. Tak, bardzo dobrze, że lobbował, zgadzam się. Tak, jest to w naszym interesie. Lobbowaliśmy za tym tak samo my, lobbował prezydent Macron. Nie wiem, co w tym śmiesznego.

A więc wiele ważnych, dużych państw europejskich dążyło do wykorzystania zamrożonych aktywów rosyjskich. Natomiast Belgów nie udało się przekonać. Zwracam uwagę na to, że konstrukcja pożyczki ukraińskiej, którą mamy dzisiaj, rzeczywiście opiera się na tzw. headroomie budżetu unijnego, czyli przestrzeni między zaplanowanym maksymalnym poziomem budżetu a faktycznym poziomem wydatków. W związku z tym ta pożyczka dla Ukrainy nas nie obciąża i w domyśle ta pożyczka ma być przez Ukrainę spłacona właśnie z zamrożonych aktywów rosyjskich w przyszłości. A więc ten element pojawia się w tej konstrukcji, chociaż w sposób mniej oczywisty.

Jeżeli chodzi o umowę z Indiami, to tutaj zwracam uwagę na to, że wpływ tej umowy na sektor wrażliwy, rolniczy będzie ograniczony, ponieważ po prostu najbardziej wrażliwe sektory są z tego wyłączone. Mamy mechanizmy zabezpieczające, pozwalające na to, żeby de facto zablokować import w sytuacji dużego napływu produktów. W przestrzeni, gdzie produkty rolne będą dozwolone, oczywiście będą musiały spełniać unijne normy. Mamy też zastosowanie takich mechanizmów ograniczających jak kontyngenty ilościowe. A więc ta umowa jest zgodna z naszymi postulatami, nie stanowi zagrożenia, a myślę, że stanowi szansę dla naszej gospodarki.

Jeżeli chodzi o negocjacje z Ukrainą, to zwrócę uwagę na to, że warto pamiętać o tym, że w naszym geopolitycznym, strategicznym interesie jest to – i to był przedmiot ponadpartyjnego porozumienia przez wiele lat w Polsce – żeby Ukraina była bliżej Unii Europejskiej. W sytuacji, w której mamy do czynienia cały czas z pełnoskalową inwazją Rosji na Ukrainę i gdy zagrożone jest nasze bezpieczeństwo, wydaje mi się, że to jest najbardziej paląca kwestia. Ja oczywiście krytycznie podchodzę do tego, jak traktowane jest UPA przez władze ukraińskie, natomiast to nie zmienia naszego strategicznego interesu, który jest związany z kwestiami bezpieczeństwa.

Odniosę się do wcześniejszych wypowiedzi pana posła Szynkowskiego vel Sęka. Powiedział pan, że brakuje w tym dokumencie słów takich jak: przeforsowaliśmy, blokowaliśmy. Wie pan co? Być może używamy innego języka i na tym polega nasza siła – że rozwiązania, które proponujemy, są nie tylko rozwiązaniami dobrymi dla nas, ale i rozwiązaniami dobrymi dla Europy.

(*Głos z sali*: Ha, ha, ha!)

I państwo jesteście w stanie… Znowu nie wiem, czemu pan się śmieje. Państwo byliście w stanie używać tych dużych słów, natomiast niewiele z tego wynikało. Weźmy np. kwestię polityki klimatycznej. Intensyfikacja dyskusji na temat wzrostu ambicji redukcyjnej Unii miała miejsce podczas kadencji Komisji Europejskiej 2019–2024, w większości za rządu premiera Mateusza Morawieckiego. W tym okresie, w 2019 r. przyjęto konkluzje Rady Europejskiej zatwierdzające cel neutralności klimatycznej Unii do 2050 r. – za waszych rządów. Być może wtedy używaliście słów takich jak: forsujemy, blokujemy, ale do niczego państwo nie doprowadziliście. Potem, w grudniu 2020 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje zatwierdzające wiążący cel zakładający ograniczenie w Unii emisji netto gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 55% w porównaniu z poziomem z roku 1990. Znowu być może używaliście tego języka, o którym pan mówił, że przeforsowaliście, blokowaliście, ale w praktyce nic nie osiągnęliście.

Myślę, że warto też przypomnieć słowa, które wypowiadała część waszych polityków, z tamtego czasu. Janusz Wojciechowski, wtedy wasz unijny komisarz do spraw rolnictwa, jako członek Komisji Europejskiej współdecydował, a w niektórych przypadkach nawet współtworzył projekty legislacyjne pakietu Fit for 55. W styczniu 2022 r. przekonywał, i tu cytat: zielony ład w rolnictwie jest w pełni zgodny z programem rolnym Prawa i Sprawiedliwości z 2019 r. Podobnie prezes PiS Jarosław Kaczyński w 2021 r. stwierdził, że, i tu cytat: odrzucenie europejskiego nowego ładu oznaczałoby ustawienie się na marginesie i innego rodzaju kłopoty. To plan, w którym warto uczestniczyć nawet za pewną cenę.

Ale dzisiaj apeluje pan o to, żebyśmy używali słów takich jak: przeforsowaliśmy, blokowaliśmy. Nie, panie pośle. Na tym polega polityka europejska, że jesteśmy w stanie znaleźć rozwiązania korzystne dla wszystkich. Oczywiście, tak jak sam pan wskazał, w niektórych sprawach głosujemy przeciwko, natomiast nawet w takich sytuacjach jak przyjęcie celu klimatycznego na 2040 r. jesteśmy w stanie wynegocjować konkretne zapisy, które powodują, że te rozwiązania są dla nas np.

Spis treści

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Ignacy Niemczycki

mniej bolesne. Mówiłem o tym na samym początku swojego przemówienia.

Pan poseł wskazał też na kwestie związane z nowymi zasobami własnymi unijnego budżetu. Słuchającym nas powiem, żebyście państwo wiedzieli, że budżet unijny jest finansowany z różnych źródeł. Jest finansowany ze składek państw członkowskich, które są obliczane, w skrócie, na podstawie PKB, ale też są opłacane na podstawie innych instrumentów. Teraz np. Komisja Europejska proponuje, żeby produkty, które przyjeżdżają do Europy z krajów, gdzie nie ma tak ambitnej polityki klimatycznej, były objęte takim podatkiem węglowym na granicy. Ten podatek miałby trafiać w jakiejś części do unijnego budżetu. Czy to jest podatek na obywateli? Nie, nie jest. Jest to podatek na zagraniczne firmy z państw trzecich. Jest to mechanizm wyrównujący szanse między europejskim przemysłem a przemysłem z państw trzecich. Podobnie Komisja proponuje np. opłatę, tzw. opłatę handlingową. Wiecie państwo , że do Europy zaczęły płynąć miliardy paczek z Chin. Każda taka paczka podlegałaby pewnej opłacie i pieniądze z tej opłaty mogłyby trafiać do unijnego budżetu. Mamy już dzisiaj funkcjonujące opłaty np. liczone w oparciu o nieprzetworzone odpady z plastiku. Takie mechanizmy nie są zatem niczym nowym.

I najważniejsze dwa argumenty. Jeden jest czysto polityczny. To państwo, kiedy zgadzaliście się na rozwiązanie dotyczące takiego dodatkowego budżetu unijnego, tzw. Next Generation EU, z którego jest w Polsce finansowany Krajowy Plan Odbudowy, zgodziliście na to, żeby elementem tego politycznego porozumienia z Parlamentem Europejskim była też zgoda na pracę nad nowymi zasobami własnymi. To było za waszych rządów. Nie wiem, być może to przeoczyliście, ale wtedy się na to zgadzaliście, a dzisiaj krytykujecie. I najważniejsze, trzeba pamiętać, że wszystkie nowe mechanizmy finansowe powodują zmniejszenie składki opartej na PKB. W związku z tym być może z jakiegoś innego koszyczka zapłacimy więcej, natomiast z budżetu krajowego zapłacimy mniej. Chodzi o to, żeby nie wprowadzać publiki w błąd, żebyśmy mieli świadomość tego, że to obciążenie nie będzie większe.

Bardzo dziękuję za to, że pan poseł Grzyb przywołał dane dotyczące korzyści z naszego członkostwa. Nie koncentrujmy się tylko i wyłącznie na budżecie unijnym. Proszę państwa, od 2004 r. polski eksport wzrósł sześciokrotnie. Polscy przedsiębiorcy po prostu sobie świetnie radzą, są aktywni i potrafią wykorzystać jednolity rynek. Państwo macie jakąś wizję polskiej gospodarki, która jest zacofana, potrzebuje cały czas tylko i wyłącznie jakiegoś ratowania. Nie, polscy przedsiębiorcy świetnie podbijają europejski rynek. Odnośnie do rolnictwa, dla mnie było szokujące, jak te dane przeanalizowaliśmy, wzrost eksportu rolno-spożywczego z Polski, proszę państwa, od 2004 r. jest dwunastokrotny. Jest wyższy nawet niż ta średnia odnośnie do przedsiębiorstw. Polscy rolnicy na europejskim rynku i rynkach światowych radzą sobie naprawdę świetnie. W dużej mierze wykorzystują mechanizmy Unii Europejskiej, w tym dużą część umów handlowych. Doceńmy tę pracę. Naprawdę trzeba wziąć pod uwagę siłę naszej gospodarki, a nie koncentrować się na tym, co było lat temu 30. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam przedstawicielkę wnioskodawców panią poseł Agnieszkę Pomaską.

Poseł Agnieszka Pomaska:

A nawet sprawozdawców. Jestem sprawozdawczynią Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Chciałabym się odnieść do tych głosów w dyskusji, które są za nami. Pan minister pytał się i zastanawiał, dlaczego posłowie PiS-u tak się śmieją. Pan de facto częściowo odpowiedział na to pytanie. Pozwolę sobie uzupełnić. Dlatego że politycy PiS-u, kiedy rządzili, co innego mówili w Polsce, a co innego mówili za granicą. W inny sposób negocjowali, z cudzysłowie, bo niewiele im się tam udawało wynegocjować. Dzisiaj po prostu został im tylko śmiech. Tak było z umową z Mercosur. Tak było z głosowaniem Morawieckiego w 2021 r. za prawem klimatycznym, na którym opierał się zielony ład. Pan Morawiecki głosował, a później się sprzeciwiał zapisom. A kolejność powinna być jednak odwrotna, prawda?

(*Głos z sali*: Nie kłam.)

Tak samo było, jeśli chodzi o konkluzje dotyczące unijnych środków i powiązania zasady praworządności z otrzymywaniem środków przez kraje członkowskie. Ostatecznie pan Morawiecki w grudniu, zdaje się, 2020 r. na to powiązanie się zgodził. A później narzekał, że do Polski nie płyną…

(*Głos z sali*: Nieprawda, nie było zgody.)

Nie narzekał? A to okej, dobra. Jak nie narzekał, to chętnie zobaczę, na jakie inwestycje z KPO popłynęły do Polski pieniądze.

(*Głos z sali*: Blokowaliście, zdrajcy.)

Ale to nie wszystko. Posłom PiS-u pozostaje się dzisiaj tylko śmiać.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Po co pan prowokuje?

(*Głos z sali*: Mówię, jaka jest prawda, zdrajcy.)

Zaraz panu powiem, jak wyglądała wasza polityka. Zamrożenie środków z Krajowego Planu Odbudowy. Chwaliliście się na bilbordach. Zero pieniędzy do Polski w ramach…

Spis treści

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Pani poseł, bardzo przepraszam.

Panie pośle, zwracam panu uwagę, że zakłóca pan obrady Sejmu.

Proszę bardzo, pani poseł.

Poseł Agnieszka Pomaska:

Zamrożenie…

(*Głos z sali*: Mówię o faktach.)

Ale niech pan posłucha chwilę.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle, na podstawie art. 175 ust. 3 regulaminu Sejmu przywołuje pana do porządku.

(*Głos z sali*: To nie zmieni faktów, pani marszałek.)

Bardzo proszę, pani poseł.

Poseł Agnieszka Pomaska:

Coś w tym jest. Pani marszałek pana upomina. Nie wiem, czy pana spotka przy kolejnym razie jakaś kara finansowa…

(*Głos z sali*: Chcielibyście.)

(*Głos z sali*: Nie strasz, nie strasz…)

…ale rzeczywiście straty finansowe, na które naraziliście Polskę za waszych rządów ze względu na waszą politykę unijną, są po prostu ogromne. I tak, powinniście ponieść za to osobistą odpowiedzialność. Jeszcze raz, panie pośle, żeby pan dobrze zrozumiał. Po pierwsze, zamrożenie pieniędzy z Krajowego Planu Odbudowy. Kary finansowe nakładane przez wasze zachowania i działania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Turów – 500 tys. euro dziennie. Izba Dyscyplinarna – 1 mln euro dziennie. To są rachunki, które powinniście tak naprawdę wy zapłacić.

Po trzecie, pozycja negocjacyjna, której po prostu nie mieliście, bo byliście tak słabi, że nie potrafiliście znaleźć żadnych partnerów, może poza Orbánem. Dobrze, że dzisiaj nie rządzicie, bo byście nie mieli już żadnego partnera w Unii Europejskiej do blokowania, bo tylko na to było was stać wtedy, kiedy rządziliście.

(*Głos z sali*: A co zaproponowaliście? Co wy mówiliście?)

I oczywiście pogorszenie wiarygodności inwestycyjnej. Wystarczyło wyjechać za granicę, żeby posłuchać, co się mówi o polskim rządzie. Nie tworzyło to warunków do tego, o czym mówił pan minister, czyli do tego, żeby polskie przedsiębiorstwa mogły inwestować na taką skalę, na jaką by chciały, i żeby do nas trafiały te inwestycje na taką skalę, na jaką byśmy chcieli. To był po prostu stracony czas, stracone 8 lat.

Podkreślę: mądra polityka europejska, mądra polityka zagraniczna polega na tym, że mówi się to samo w Polsce i negocjuje się i mówi się to samo za granicą, bo to sprawia, że jest się wiarygodnym partnerem, a jak się jest wiarygodnym partnerem, to ma się przyjaciół i partnerów do tego, żeby osiągać cele, które dla Polski są ważne. To robi obecny polski rząd. Wy przez 8 lat tego nie zrobiliście. Na szczęście te wszystkie zaległości już nadrobiliśmy i idziemy do przodu. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

(*Wypowiedź poza mikrofonem*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, pani poseł.

A pan poseł naprawdę zachowuje się bardzo nie w porządku.

(*Poseł Paweł Jabłoński*: Od pani marszałek to są najpiękniejsze słowa. Jak ktoś taki jak pani marszałek mnie krytykuje, to wiem, że robię coś super.)

Jasne. Pana poziom jest naprawdę żenujący.

Zamykam dyskusję*).

Marszałek Sejmu, na podstawie art. 51 ust. 1 pkt 2 regulaminu Sejmu, wnosi, aby Sejm przystąpił do drugiego czytania projektu uchwały bez kierowania tego projektu do komisji.

Wniosek uzasadniony jest ekonomiką procesu legislacyjnego.

Do głosowania nad tym wnioskiem przystąpimy na następnym posiedzeniu Sejmu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 32. porządku dziennego: Informacja o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025 wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druki nr 2472 i 2534)**.**

Proszę rzecznika praw obywatelskich pana Marcina Wiącka o przedstawienie informacji.

Zapraszam.

Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek:

Dzień dobry.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Panie i Panowie Posłowie! Wysoka Izbo! Zgodnie z art. 212 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przedstawić informację o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w 2025 r. To coroczny raport, który jest sprawozdaniem z pracy biura rzecznika, a także diagnozą obszarów, które wymagają interwencji organów władzy publicznej, w tym parlamentu.

W roku 2025 do biura rzecznika wpłynęło blisko 25 600 nowych spraw. Pracownicy biura odbyli ponad 30 600 rozmów telefonicznych i przyjęli 2200 interesantów osobiście. Działamy nie tylko w Warszawie, bo prowadzimy też trzy biura pełnomocników terenowych: we Wrocławiu, Gdańsku i Katowicach, a ponadto siedem punktów przyjęć interesantów: w Białymstoku, Bydgoszczy, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Szczecinie i Wałbrzychu.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Spis treści

Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek

Wśród wpływających spraw szczególną uwagę zwraca rosnąca liczba wniosków od cudzoziemców. To blisko 4 tys. wniosków. Dotyczą one przede wszystkim problemów z legalizacją pobytu i rażącą przewlekłością postępowań. To problem systemowy, który wymaga pilnej reakcji ustawodawczej i organizacyjnej.

Kilka podstawowych informacji statystycznych. W 2025 r. skierowano 204 wystąpienia problemowe wskazujące na potrzebę zmiany prawa. Złożyliśmy 21 skarg nadzwyczajnych do Sądu Najwyższego, 83 kasacje i skargi kasacyjne, przystąpiliśmy do 17 postępowań przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz do 20 przed sądami administracyjnymi. Uczestniczyliśmy także w sprawach przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.

Jako Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich przeprowadziło w 2025 r. 111 wizytacji miejsc pozbawienia wolności, m.in. jednostek Policji i Straży Granicznej, szpitali psychiatrycznych, zakładów karnych, aresztów śledczych, placówek całodobowej opieki, domów pomocy społecznej, izb wytrzeźwień oraz ośrodków wychowawczych.

W tym miejscu chciałbym zwrócić uwagę – niestety sytuacja ta nie uległa zmianie pomimo moich apeli – na poważne naruszenie mandatu Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur przez niektóre jednostki Policji, które odmawiają udostępniania moim współpracownikom nagrań z monitoringu dokumentujących traktowanie osób zatrzymanych. Dzieje się tak mimo wytycznych wydanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. Bez pełnego dostępu do nagrań ocena traktowania osób zatrzymanych jest niemożliwa.

Rzecznik praw obywatelskich pełni również funkcję niezależnego organu do spraw równości. Rozpatrzyliśmy w tym zakresie w ubiegłym roku 614 wniosków dotyczących dyskryminacji, najczęściej ze względu na niepełnosprawność, narodowość i płeć.

Chciałbym w tym miejscu zaznaczyć, że konieczne jest utworzenie odrębnego, niezależnego organu do spraw równości. Wynika to z faktu, że wiele tego typu spraw to są tzw. sprawy horyzontalne, między podmiotami prywatnymi. Tymczasem konstytucyjną rolą rzecznika praw obywatelskich jest reprezentowanie obywateli względem władzy, a nie wkraczanie w spory między jednostkami prywatnymi.

Przy tej okazji wspomnę również, że rzecznik praw obywatelskich pełni funkcję organu monitorującego wdrażanie Konwencji o prawach osób z niepełnosprawnościami. W tym przypadku pożądane byłoby wyraźne ustawodawcze uregulowanie tej funkcji rzecznika i powinna temu towarzyszyć odpowiednia alokacja środków publicznych zasilających budżet rzecznika.

Od 25 grudnia 2024 r. przyjmujemy tzw. zewnętrzne zgłoszenia sygnalistów. W roku ubiegłym wpłynęło tych zgłoszeń 690, z czego ok. 30% spełniało warunki formalne tzw. zgłoszenia zewnętrznego.

Szanowni Państwo! Przejdę teraz do uwag generalnych dotyczących stanu przestrzegania wolności i praw człowieka w 2025 r. Najważniejszym problemem pozostaje trwający od lat głęboki kryzys w obszarze władzy sądowniczej, obejmujący Trybunał Konstytucyjny oraz sądy, w tym Sąd Najwyższy. Kryzys ten ma bezpośredni wpływ na prawa człowieka. Ochrona tych praw jest w zasadzie pozbawiona skutecznych gwarancji proceduralnych. Wynika to z faktu, że nawet najbardziej doskonały katalog wolności i praw człowieka pozostaje pustą deklaracją, jeśli nie ma pewnej, godnej zaufania i efektywnej procedury ochrony tych praw przed niezależnymi organami władzy sądowniczej. W Trybunale Konstytucyjnym zasiadają w dalszym ciągu dwie osoby nieuprawnione do orzekania, a możliwości orzekania nie ma czworo sędziów prawidłowo wybranych przez Sejm. Co jednak dla obywateli szczególnie dotkliwe, wszystkie wyroki trybunału, w tym te wydane w prawidłowym składzie i korzystne dla obywateli, nie są publikowane w dziennikach urzędowych. Tego typu zaniechanie nie ma podstaw prawnych. Dotyczy to m.in. orzeczeń stwierdzających niekonstytucyjność przepisów ograniczających prawa jednostek, choćby wyroków dotyczących osób, które przed 2012 r. przeszły na wcześniejszą emeryturę, ofiar tzw. ulgi meldunkowej czy opiekunów osób z niepełnosprawnościami uprawnionych do świadczenia pielęgnacyjnego. Obywatele nie wiedzą, czy korzystny dla nich wyrok Trybunału Konstytucyjnego wywołał skutki prawne. To pogłębia chaos i podważa zaufanie do państwa. Z tego powodu skutecznym środkiem ochrony praw człowieka przestała być skarga konstytucyjna.

Jednocześnie, gdy chodzi o sądy, wiele postępowań sądowych ulega przedłużeniu z powodu wniosków o wyłączenie sędziów lub tzw. testów niezawisłości. Obywatele nie mają również pewności co do tego, czy wydany w ich sprawie wyrok jest prawomocny i ostateczny. W przestrzeni publicznej i orzecznictwie funkcjonują sprzeczne ze sobą poglądy w tej kwestii. Wyjście z tego kryzysu wymaga wykonania drogą ustawodawczą wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Ja o to apeluję po raz kolejny. Na marginesie dodam, że warto, aby elementem tej reformy nie była całkowita likwidacja środka zaskarżenia, jakim jest skarga nadzwyczajna. To jest środek, który stanowi niejednokrotnie ostatnią deskę ratunku, jedyną możliwość wyeliminowania z obrotu rażąco wadliwych orzeczeń sądowych, gdy nie ma podstaw do wniesienia kasacji, skargi kasacyjnej czy skargi o wznowienie postępowania. Mogę powiedzieć, że od 2018 r. do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęło ponad 22 tys. wniosków o skargę nadzwyczajną, co świadczy o tym, że obywatele dostrzegają potrzebę funkcjonowania tego środka.

Spis treści

Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek

Niezbędne jest kontynuowanie prac nad rozdzieleniem funkcji prokuratora generalnego i stanowiska ministra sprawiedliwości. Dopóki prokuratorem generalnym jest członek rządu, a więc czynny polityk, a jego kompetencje wobec prokuratorów są bardzo silne, w odbiorze społecznym nieuchronnie pojawiają się wątpliwości co do apolityczności działań prokuratury. Warto też w związku z tym rozważyć wprowadzenie sądowej kontroli postanowień o postawieniu zarzutów lub przynajmniej prawa do odszkodowania za niesłuszne postawienie zarzutów. Poważnym problemem są też przepisy dotyczące kontroli operacyjnej, czyli niejawnej inwigilacji obywateli przez służby. Niewykonane są wyroki Trybunału Konstytucyjnego, w szczególności wyrok z 2014 r., oraz wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z 28 maja 2024 r. Kontrola sądowa jest w tym zakresie iluzoryczna, w zasadzie nie istnieje. Jest to rażące naruszenie standardów państwa demokratycznego.

Od wielu lat polskie prawo nie gwarantuje odpowiedniego humanitarnego traktowania osób zatrzymanych. Brakuje przepisów o prawie do pełnowartościowego posiłku, przerw na odpoczynek, a przede wszystkim prawa do obrońcy przed pierwszym przesłuchaniem. Przesłuchania powinny być też nagrywane. Środki przymusu bezpośredniego, w tym kajdanki, są niekiedy stosowane rutynowo i prewencyjnie, również wówczas, gdy nie jest to konieczne. Szczególny niepokój budzą przypadki używania kajdanek zespolonych czy kajdanek zakładanych na ręce i nogi.

Tymczasowe aresztowanie to jest środek, który z założenia powinien być wyjątkiem, jednak stał się regułą, domyślnym środkiem zapobiegawczym. Wynika to zarówno z wadliwości przepisów prawa, jak i praktyki sądowej. Niewykonane są również orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w tej materii. Odnotowuję natomiast pewne zmiany pozytywne w systemie penitencjarnym: modernizacje jednostek, zabudowy kącików sanitarnych, indywidualne stanowiska prysznicowe czy likwidowanie wieloosobowych cel. To jest efekt m.in. wieloletnich wystąpień rzecznika praw obywatelskich, a także owocnej współpracy Biura Rzecznika Praw Obywatelskich i moich współpracowników z Ministerstwem Sprawiedliwości i Służbą Więzienną.

Szanowni Państwo! Regulacje prawne związane z trwającym od 2021 r. kryzysem na granicy polsko-białoruskiej naruszają standardy konstytucyjne i międzynarodowe. Uchwalone w ubiegłym roku przepisy pozwalające na tzw. zawieszenie prawa do azylu są niezgodne z konstytucją i ze zobowiązaniami traktatowymi Rzeczypospolitej Polskiej. Szczególnie niepokoi fakt, że przepisy te są stosowane wobec osób, które nie zakłócają porządku publicznego i legalnie starają się uzyskać ochronę międzynarodową w Polsce, zgłaszając się do Straży Granicznej. Moim zdaniem dochodzi w tym zakresie do naruszenia godności człowieka.

Szanowni Państwo! Zbliżając się do końca, chciałbym zwrócić uwagę na niektóre inne problemy, które wymagają interwencji ustawodawczej i są zasygnalizowane, rozwinięte w informacji rocznej. Po pierwsze, konieczna jest zmiana ustawy o radiofonii i telewizji, gwarantująca niezależność mediów publicznych od władzy politycznej. Obecny stan prawny i stan faktyczny są niezgodne z tym standardem.

Po drugie, zgodnie z wyrokami Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej konieczne jest wprowadzenie rozwiązań prawnych dla par osób tej samej płci, w szczególności instytucji rejestrowanego związku takich osób, dającego takiemu związkowi pewne prawa.

Po trzecie, w Polsce brakuje ośrodków interwencji kryzysowej. To są instytucje, które ratują ludzkie życie. Prawo nakłada na powiaty obowiązek tworzenia takich ośrodków, natomiast w kraju działa ich zaledwie 169. Osoby w kryzysie, ofiary przemocy, osoby w załamaniu psychicznym nie mogą znaleźć natychmiastowej pomocy.

Po czwarte, konieczna jest ustawa o asystencji osobistej dla osób z niepełnosprawnościami oraz rozwiązania prawne znoszące instytucję ubezwłasnowolnienia na rzecz systemu wspieranego podejmowania decyzji. W obecnym stanie prawnym godność osób z niepełnosprawnościami nie jest chroniona w odpowiedni sposób.

Po piąte, niepokoi praktyka Zakładu Ubezpieczeń Społecznych polegająca na wstecznym kwestionowaniu prawa do świadczeń, szczególnie wobec kobiet w ciąży i matek. Można odnieść wrażenie, że przyjmowane jest domniemanie, że zatrudnienie czy awansowanie kobiety w ciąży lub planującej dziecko jest czymś nagannym, zmierzającym do obejścia prawa. To jest nie do pogodzenia z zasadą ochrony godności człowieka i konieczna jest w tym zakresie interwencja ustawodawcy.

W informacji rocznej sygnalizujemy też problemy systemu pieczy zastępczej, gdzie orzeczenia sądów pozostają niewykonane z powodu braku miejsc, problemy z dostępem do mieszkań komunalnych, zbyt niskie kryteria dochodowe systemu pomocy społecznej. Konieczne jest też przemyślenie na nowo zasad regulujących inwestycje oddziałujące na środowisko, w tym hodowlane. Powstaje na tym tle wiele sporów i wątpliwości.

W informacji rocznej znajduje się ponadto wiele postulatów dotyczących systemu ochrony zdrowia. Otrzymujemy skargi pacjentów dotyczące braku refundacji leków, odwoływania wizyt i zabiegów czy kolejek do specjalistów. Zajmujemy się także prawami podatników, pracowników, konsumentów, w tym kredytobiorców, pasażerów, osób oszukanych przez nieuczciwe podmioty działające na rynkach finansowych, najemców lokali, członków spółdzielni mieszkaniowych czy osób prowadzących działalność gospodarczą. Mamy także zespół zajmujący się prawami żołnierzy i funkcjonariuszy.

Szczególną uwagę zwracamy na prawa osób w kryzysie bezdomności, osób wychodzących z uzależnień, osób starszych, w tym ludzi potrzebujących opieki

Spis treści

Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek

geriatrycznej, dotkniętych chorobami otępiennymi czy wymagających opieki hospicyjnej, paliatywnej, osób należących do mniejszości narodowych i etnicznych, w szczególności Romów, a także działaczy opozycji antykomunistycznej w okresie PRL.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Informacja o działalności rzecznika praw obywatelskich w 2025 r. zawiera bardzo szeroki katalog problemów i postulatów. Przedstawiłem tylko część z nich. Chciałbym podkreślić, że rozwiązanie większości problemów, o których mowa w informacji rzecznika praw obywatelskich, jest możliwe wyłącznie w drodze zmian prawnych. Dlatego bardzo państwa proszę o wzięcie pod uwagę naszych postulatów w działalności ustawodawczej. Jestem do dyspozycji, jeśli mają państwo pytania. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję panu rzecznikowi.

Zanim przejdziemy do debaty, pozwólcie państwo, że przywitam uczennice i uczniów ze szkoły podstawowej w Czyczkowach z gminy Brusy, którzy wraz z nauczycielami i osobami towarzyszącymi przysłuchują się naszym obradom, a którzy przybyli na zaproszenie pana posła Aleksandra Mrówczyńskiego. Witamy was serdecznie. Jesteście? Jesteście. (*Oklaski*)

Są również z nami przedszkolaki z Miejskiego Przedszkola nr 4 „Biedronki" w Zambrowie. Wraz z panią dyrektor i wychowawcami przyjechali na zaproszenie pani poseł Alicji Łepkowskiej-Gołaś. Witamy was serdecznie. Pokażcie się. Jesteście? Jesteście. (*Oklaski*)

A my przechodzimy do debaty.

Zapraszam pana posła Pawła Jabłońskiego, Prawo i Sprawiedliwość.

(*Poseł Sylwia Bielawska*: A sprawozdanie?)

Przepraszam bardzo.

(*Poseł Sylwia Bielawska*: Sprawozdanie komisji.)

To tak, bo pan poseł już… Ja już widziałam pana posła, który już szedł i tak. A tu jeszcze sprawozdawca, panie pośle.

Więc proszę panią poseł Sylwię Bielawską o przedstawienie stanowiska komisji.

Poseł Sprawozdawca Sylwia Bielawska:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Mark Twain powiedział kiedyś, że historia się nie powtarza, ale rymuje. I kiedy tak analizujemy najnowsze, coroczne sprawozdanie rzecznika praw obywatelskich prof. Marcina Wiącka za rok 2025, trudno uciec od wrażenia, że obrona praw człowieka w Polsce to właśnie taka trochę poetycka struktura. Problemy, z którymi Polacy i cudzoziemcy pukają do drzwi Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, nie są idealną kalką lat poprzednich, jednak ich głęboki mechanizm, bezduszność procedur czy systemowe luki brzmią uderzająco znajomo. One znowu po prostu się rymują.

Ale przypomnijmy na początku, czym zajmuje się rzecznik praw obywatelskich. To niezależny i konstytucyjny organ, który stoi na straży praw i wolności jednostki. Oceny jego działalności są często zróżnicowane. Z jednej strony jest chwalony za bezstronność i obronę słabszych, ale z drugiej strony bywa też krytykowany przez środowiska konserwatywne lub liberalne, w zależności od tego, czyje prawa akurat interpretuje i za kim akurat w danym momencie, w imieniu kogo się wypowiada. A przecież podstawową kompetencją rzecznika jest reagowanie na krzywdę zwykłego człowieka w starciu z machiną publicznej władzy, człowieka, który potrzebuje wsparcia.

Skalę tego zjawiska najbardziej obrazują liczby. Tylko w ubiegłym roku do biura rzecznika wpłynęło ponad 25 tys. nowych spraw, pracownicy odbyli ponad 30 tys. rozmów telefonicznych i przyjęli tysiące interesantów nie tylko tutaj, w Warszawie, ale również w biurach terenowych, w Gdańsku, Katowicach, we Wrocławiu. To pokazuje, jak potężne jest zaufanie społeczne do tej instytucji, ale też jak wiele jest w nas niestety poczucia niesprawiedliwości.

Przyjrzyjmy się zatem tym najważniejszym rymom, które prof. Wiącek punktuje w swoim jakże dokładnym, obszernym, ponad 500-stronicowym sprawozdaniu. Pierwszy z nich to paraliż urzędów i przewlekłość postępowań. Rzecznik bije na alarm w sprawie cudzoziemców. W 2025 r. złożyli oni 3992 wnioski, głównie w sprawach legalizacji pobytu. Dlaczego tak się dzieje? Bo system jest kadrowo niewydolny. Co ciekawe, obywatele szukają u rzecznika nie tylko twardych interwencji procesowych, takich jak skargi nadzwyczajne czy kasacje, których w ubiegłym roku rzecznik złożył łącznie ponad 100. W blisko połowie przypadków ludzie szukają po prostu rzetelnej informacji. Zagubieni w gąszczu ciągle zmieniającego się i skomplikowanego prawa chcą dowiedzieć się od rzecznika, jaka jest ich realna sytuacja prawna. To potężne wotum nieufności wobec czytelności systemu prawnego i wobec nas, siedzących tu, na tej sali. Warto też dodać, że przed rzecznikiem ciągle stawia się nowe zadania. Od końca 2024 r. biuro rzecznika przyjmuje zgłoszenia od sygnalistów. W samym roku 2025 wpłynęło ich 690. Urząd ten badał też fundamentalne ludzkie sprawy, takie jak np. dostępność pieczy zastępczej czy realizacja przez gminę obowiązku dowozu dzieci z niepełnosprawnościami do szkół.

Jednak sprawozdanie rzecznika to nie tylko statystyki. To przede wszystkim mocne, generalne wnioski dotyczące stanu polskiego prawa. I tu pojawiają się trzy ważne kwestie, na które chciałabym zwrócić uwagę. Po pierwsze, kryzys władzy sądowniczej. Prof. Wiącek jasno wskazuje, że bez wdrożenia standardów europejskich trybunałów obywatele nadal będą zakładnikami chaosu zaplanowanego przez Prawo i Sprawiedliwość. Dziś sprawy ciągną się w nieskończoność z powodu testów niezawisłości i wniosków o wyłączenie sędziów, a człowiek idący do sądu nie może być nawet pewien, czy wyrok, który otrzy-

Spis treści

Poseł Sprawozdawca Sylwia Bielawska

ma, będzie ostatecznie skuteczny. Potwierdzeniem tego jest bogate orzecznictwo ETPCz i TSUE w sprawach polskich, wskazujące na naruszenie standardów europejskich. Przypomnę tylko, że standardy te są tożsame z treścią prawa do sądu zawartą w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a krajowy porządek konstytucyjny jest komplementarny z wiążącymi Polskę umowami międzynarodowymi. Po drugie, inwigilacja. Służby wciąż zbyt powszechnie korzystają z kontroli operacyjnej, a kontrola sądowa nad tymi działaniami w opinii rzecznika pozostaje iluzją. Wyroki Trybunału Konstytucyjnego sprzed kilkunastu lat oraz wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie Pietrzak i inni przeciwko Polsce wciąż czekają na wykonanie. Po trzecie, osoby z niepełnosprawnościami. Pomimo wprowadzonych zmian nie udało się zniwelować zjawiska długotrwałości postępowań prowadzonych przez wojewódzkie zespoły do spraw orzekania o niepełnosprawności, dotyczących poziomu wsparcia. Niestety terminy określone przez przepisy są nagminnie przekraczane przez organy orzecznicze.

Podsumowując, można powiedzieć, że sprawozdanie rzecznika za rok 2025 udowadnia, że dopóki nie naprawimy fundamentów sądownictwa, procedur urzędowych, kontroli nad służbami i nie przywrócimy szacunku do ludzkiej godności, historia naszych krzywd nadal będzie się rymować. Zadaniem rzecznika jest te rymy głośno i merytorycznie punktować, ale zadaniem nas wszystkich, a zwłaszcza tych siedzących na tej sali, jest wreszcie to rymowanie przerwać.

Na koniec smutna refleksja. Sprawozdanie to obnaża chaos w polskim sądownictwie będący wynikiem dewastacji dokonanej przez Prawo i Sprawiedliwość, a także paraliżu i braku współpracy ze strony prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, który unika naprawy systemu. Pernamentny brak woli politycznej ze strony Pałacu Prezydenckiego, wyrażający się odrzucaniem dialogu i propozycji naprawczych, bezpośrednio konserwuje niestety ten kryzys, a największą cenę za to płacą obywatele.

Kończąc analizę ubiegłorocznego sprawozdania, nie sposób nie dostrzec, że zamyka ono niezwykle ważny wątek w historii tejże instytucji. Prof. Marcin Wiącek przeprowadził urząd rzecznika praw obywatelskich przez wyjątkowo burzliwy i trudny okres polskiego kryzysu ustrojowego. Dziękujemy za to, panie rzeczniku. Ale należy spojrzeć też w przyszłość i stojąc u progu wyboru nowego rzecznika, warto zadać sobie pytanie o nowy impuls dla tej instytucji.

Sprawozdanie rzecznika zostało wygłoszone na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka 12 maja. Odbyła się potem burzliwa, długa dyskusja. Rzecznik odpowiedział na wszystkie pytania. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Dorota Niedziela*)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo dziękuję, pani poseł.

Dzień dobry państwu.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 10-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 5-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Zanim jednak poproszę pierwszego przedstawiciela klubu, Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość, pozwólcie państwo, że pozdrowię swoich gości: panie Annę i Emilię Surowskie. Bardzo serdecznie was pozdrawiam. Cieszę się, że jesteście z nami. Myślę, że dzisiejszy dzień będzie obfitował tylko w same dobre wspomnienia. Zapraszamy znów. Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana posła Pawła Jabłońskiego, Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Paweł Jabłoński:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoki Sejmie! Zacznę od tego, co mówiła przed momentem sprawozdawczyni o roli rzecznika praw obywatelskich. Rzeczywiście jego zasadniczym zadaniem jest stanie na straży wolności i praw. To powoduje, że rzecznik powinien być dla rządu organem z racji swej istoty uciążliwym, organem, który cały czas wskazuje na to, co należy naprawić, co w państwie działa źle. Pamiętam, że jak pan rzecznik został wybrany, to w pierwszych latach urzędowania, kiedy rządził obóz Prawa i Sprawiedliwości, wywiązywał się z tej roli. Często się być może nie zgadzaliśmy, ale pamiętam, że pan rzecznik wtedy był dla rządu Prawa i Sprawiedliwości bardzo surowy.

Jeżeli chodzi o to dzisiejsze wystąpienie, to oczywiście dotyczy ono formalnie informacji za rok 2025, ale pan rzecznik łaskaw był tutaj mówić także o sytuacji obecnej. Mówił pan o sędziach Trybunału Konstytucyjnego, o stanie obecnym. Dlatego pozwolę sobie rozszerzyć to wystąpienie, bo tak naprawdę jest to też podsumowanie pańskiej 5-letniej kadencji, która zbliża się do końca. Jak rozumiem, pan rzecznik nie będzie kandydował ponownie. Nie mam żadnych wątpliwości, że ta rządowa większość będzie chciała wybrać kogoś, kto będzie jeszcze mniej trudny dla tej władzy. Panie rzeczniku, to wszystko jednak nie powoduje, że ta ocena w pańskim przypadku może być jednoznacznie pozytywna. Stwierdzam to z przykrością, bo liczyłem na dużo więcej, jeśli chodzi o pana rolę.

Nie bez kozery zacząłem od przypomnienia tego, co było na początku, bo w raportach, w informacjach rocznych za 2022 r. i 2023 r. był pan niezwykle surowy. Dużą część pańskiego wystąpienia poświęcił pan kwestii prawa do sądu, ochrony tej jednej z podstawowych wolności jednostki, tego prawa, które gwarantuje art. 45 konstytucji.

Spis treści

Poseł Paweł Jabłoński

W tamtych swoich raportach, informacjach rocznych wskazywał pan, że jest on masowo naruszany m.in. przez to – otwieram sobie tutaj informację za rok 2022 – że jest masowa praktyka delegowania sędziów przez ministra sprawiedliwości. Zacytuję to, co pan wtedy pisał: Obecna podwójna rola ministra sprawiedliwości będącego jednocześnie prokuratorem generalnym w związku z powierzonymi ministrowi sprawiedliwości nieograniczonymi, nieprzejrzystymi i niepodlegającymi żadnej kontroli kompetencjami do delegowania sędziów narusza konstytucyjną zasadę podziału władz. Swobodne, nieograniczone korzystanie z mechanizmu delegowania sędziów narusza konstytucyjne kompetencje prezydenta RP do powoływania sędziów, co przekłada się z kolei na naruszenie prawa do rozpatrzenia sprawy przez sąd posiadający przymioty niezależności, niezawisłości i bezstronności.

Tak pan pisał, panie rzeczniku, kiedy rządziło Prawo i Sprawiedliwość. A dzisiaj? Co się zmieniło w tym zakresie? Minister sprawiedliwości dalej jest prokuratorem generalnym, dalej deleguje sędziów i odwołuje prezesów sądów – masowo, bez zgody kolegiów, bez zgody Krajowej Rady Sądownictwa. Jak sędzia wyda orzeczenie, które tej władzy się nie podoba, to jest odwoływany, jest przenoszony. Kiedy sędzia Dariusz Łubowski z sekcji zajmującej się międzynarodowym postępowaniem karnym wydał europejski nakaz aresztowania przeciwko politykowi opozycji, wszystko było w porządku, ale kiedy kilka miesięcy później uchylił ten nakaz, to pan minister sprawiedliwości nawet nagrywał specjalne filmiki. Po paru tygodniach pan sędzia został przeniesiony.

Jaka była pana reakcja, panie rzeczniku? Taka jak teraz. Milczał i milczy pan w tych kluczowych sprawach. To jest największy problem: pan z tej roli wywiązywał się doskonale, dopóki rządziło Prawo i Sprawiedliwość. Mogliśmy się nie zgadzać, ale rzeczywiście był pan bardzo aktywny. A dziś? Czasem coś tam pan półsłówkiem powie o tym, że generalnie są systemowe problemy. Ale ta władza nie ma żadnych problemów z tym, co robi, a pan w zasadzie nie robi nic, żeby tę sytuację zmienić. A jak pan krytykuje, to krytykuje pan poprzednią władzę, krytykuje pan prezydenta, który realnych możliwości wpływu na funkcjonowanie państwa w tym zakresie w zasadzie nie ma.

Przewlekłe postępowania sądowe? Tak, są przewlekłe postępowania sądowe. Od 3 lat Ministerstwo Sprawiedliwości nie ogłasza żadnych konkursów na stanowiska sędziowskie, bo mówi, że jest neo-KRS. Tak mówiło do zeszłego tygodnia, bo teraz jest już neoneo-KRS, wybrana dokładnie w tej samej procedurze. Nagle wszystko jest w porządku.

To jest właśnie przejaw podwójnych standardów. To jest właśnie ten zasadniczy problem, jaki mam z tym sprawozdaniem, z tą informacją roczną i niestety, panie rzeczniku, z całą pana działalnością. To podsumowanie wypada naprawdę fatalnie. Pan przed momentem z tej trybuny mówił o konieczności przestrzegania i wykonywania wyroków trybunałów międzynarodowych. Przede wszystkim trzeba bardzo jednoznacznie podkreślić, że Polska ma obowiązek przestrzegania wiążącego nas prawa międzynarodowego, ratyfikowanych umów międzynarodowych w takim zakresie, w jakim je ratyfikowaliśmy. To nie oznacza, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej może nam np. wyłączać stosowanie niektórych norm konstytucyjnych. A do tego dąży orzecznictwo TSUE.

Spójrzmy na te konkretne wyroki. Niedawno był pewien wyrok. Pan rzecznik musi o tym wiedzieć, bo to był wyrok wydany w sprawie, którą zainicjował urząd rzecznika praw obywatelskich. To sprawa o sygn. C-521/21. Co orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej? Otóż orzekł absolutnie jednoznacznie, że nie można wyłączać sędziów tylko na tej podstawie, że zostali powołani na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej przez obecne przepisy. A dokładnie do tego dąży niestety bardzo wielu sędziów. Opowiadał pan o tym, że są testy niezawisłości. Pani sprawozdawczyni też mówiła, że są testy niezawisłości. To bardzo dobrze, że są te testy niezawisłości. Swoją drogą, one są wykorzystywane w jakimś ułamkowym procencie spraw. To nie jest tak, że postępowania sądowe są przez to przedłużane. To jest sprawa obywatela: jak ma zastrzeżenia, to może się domagać wyłączenia sędziego. Może być badana jego niezawisłość. Ale nie może być tak, jest to absolutnie niedopuszczalne, że mamy wyrok wydany w sprawie za morderstwo, nikt nie ma zastrzeżeń co do składu orzekającego na etapie postępowania, a potem sąd wyższej instancji uchyla ten wyrok i wypuszcza mordercę na wolność, bo mu się nie podobało, że sędzia był powołany w niewłaściwej procedurze. Żadnych innych zastrzeżeń nie ma, ale nie lubi tego sędziego, więc uchyla cały wyrok. Morderca może wyjść na wolność. To jest realne…

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Niech pan nie kłamie!)

Bardzo proszę, panie Zimoch, żeby pan teraz posłuchał, bo mówię to także do pana jako członka Krajowej Rady Sądownictwa, który pobierał diety z tej Krajowej Rady Sądownictwa, jednocześnie ją atakując.

(*Głos z sali*: Cicho! Cicho!)

Wicemarszałek Dorota Niedziela:

Bardzo proszę państwa o uspokojenie dyskusji.
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
Panie pośle Zimoch, bardzo proszę.
(*Poseł Antoni Macierewicz*: Ty kłamiesz!)

Poseł Paweł Jabłoński:

Dziękuję, pani marszałek, za uciszenie pana posła Zimocha, bo to, co pan poseł Zimoch robi w tej chwili, jest symptomatyczne.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Bo kłamiesz!)

Spis treści

Poseł Paweł Jabłoński

Kiedy Krajowa Rada Sądownictwa była ukształtowana według dokładnie tych samych przepisów, tych przepisów, na podstawie których wybieraliśmy ją na poprzednim posiedzeniu Sejmu – zresztą głosował pan za, panie Zimoch – to była to zła rada. Ale jak zostali wybrani sędziowie zrzeszeni w kilku stowarzyszeniach, w Iustitii, w Themis, to teraz to już jest prawdziwa rada sądownictwa. To jest właśnie ta hipokryzja.

(*Wypowiedź poza mikrofonem*) (*Dzwonek*)

Może pan krzyczeć, może pan się tam różnymi gestami posługiwać. Nikt tego nie zakrzyczy, bo takie są fakty.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Kłamie pan!)

(*Poseł Antoni Macierewicz*: A ty oszukujesz.)

Faktem jest konstytucja, faktem jest ustawa i faktem jest ten wyrok Trybunału Sprawiedliwości, który przed momentem przytoczyłem.

(*Poseł Sławomir Ćwik*: Za chwilę panu fakty przytoczę.) (*Dzwonek*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Monika Wielichowska*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle Ćwik…

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Z którego roku?)

Panie pośle Zimoch…

Poseł Paweł Jabłoński:

Pan poseł Zimoch pyta, z którego roku jest ten wyrok. Z 2026 r., szanowny panie.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: A sprawozdanie dotyczy którego roku?)

Dokładnie, panie pośle Zimoch, z 24 marca tego roku.

(*Poseł Tomasz Zimoch*: A którego roku dotyczy to sprawozdanie?)

Na wniosek rzecznika praw obywatelskich…

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Ja bardzo przepraszam, panie pośle.

Panie pośle Zimoch, bardzo proszę o wyciszenie emocji, bo użyję regulaminu. To nie jest dyskusja panów posłów. To jest wystąpienie pana posła Pawła Jabłońskiego i na tym się skupmy, dobrze?

Panie pośle, bardzo proszę.

Poseł Paweł Jabłoński:

Bardzo dziękuję, pani marszałek.

Ale nie dziwię się tym emocjom pana posła Zimocha, bo on jest członkiem tej rady sądownictwa. Otrzymuje z tej rady sądownictwa bardzo wysokie wynagrodzenie, a jednocześnie dotychczas ją atakował. A teraz, gdy jest wybrana według dokładnie tych samych przepisów, nic się przecież nie zmieniło w polskim prawie, to nagle jest legalna. Dlaczego? Dlatego że zostali wybrani sędziowie z innego środowiska. Tylko to się zmieniło, nic więcej. Ale przez ten patologiczny konflikt, który kreuje wąska, krzykliwa niestety, tak jak pan poseł Zimoch, wpływowa niestety grupa sędziów, rzeczywiście prawo obywateli do sądu jest naruszane. Tego mi również, panie rzeczniku, w pańskim sprawozdaniu zabrakło. Pan ten problem całkowicie pominął, a to jest realna przyczyna tego, że obywatele nie mają pewności. Ale nie mają pewności nie dlatego, że prawo jest niepewne. Prawo jest, jakie jest. Prawo zresztą możecie zmieniać – mówię do większości. Ale problem jest taki, że mamy grupę sędziów, która tego prawa nie przestrzega, która to prawo bezczelnie łamie. I ten problem trzeba rozwiązać.

Bardzo liczę na to, że nowy pierwszy prezes Sądu Najwyższego się tego podejmie. Przy wszystkich uwagach na jego temat – różne zastrzeżenia były – ja się cieszę z jednej rzeczy: że mamy dzisiaj publiczną dyskusję na temat tego, kto zostaje powołany do pełnienia urzędu sędziego. Przed rokiem 2017, przed tymi zmianami tak nie było. Obywatele nie wiedzieli, kto jest powoływany. Krajowa Rada Sądownictwa obradowała w zamknięciu. Nie było nawet transmisji. Nie wiedzieliśmy, co się wtedy dzieje.

Kończąc to wystąpienie, chciałem zaapelować do większości rządzącej, bo pan rzecznik wytknął wam kilka rzeczy. Wy się tym oczywiście nie przejmujecie, bo nic realnie tu się nie wydarzyło. Ale są te wszystkie kwestie dotyczące braku publikowania wyroków Trybunału Konstytucyjnego, dotyczące nadużywania tymczasowego aresztowania. Przegrywacie kolejne sprawy. Prokuratura wczoraj uchylała kolejne środki zabezpieczające. Tutaj były takie opowieści, że coś trzeba rozliczyć, że muszą być konsekwencje. Drodzy państwo, za to, co robicie przez te ostatnie 3 lata, też muszą być konsekwencje. I te konsekwencje na pewno prędzej czy później będą. Ale kluczowe jest to, żeby prawo było napisane i stosowane tak (*Dzwonek*), żeby obywatele mieli gwarantowane prawo do sądu i inne prawa obywatelskie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Pawła Masełkę z Koalicji Obywatelskiej.

Poseł Paweł Masełko:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Profesorze! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Mam zaszczyt przed-

Spis treści

Poseł Paweł Masełko

stawić stanowisko klubu Koalicji Obywatelskiej w sprawie informacji o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz – i to chciałbym bardzo mocno podkreślić – o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025. Prosiłbym, żebyśmy rozmawiali o tym merytorycznie, a nie wprowadzali tutaj polityki, tak jak to robił mój szanowny przedmówca… (*Oklaski*)

(*Poseł Paweł Jabłoński*: To jest polityka.)

…który, mam wrażenie, nie był chyba obecny w komisji, gdzie chyba przez 3 godziny mieliśmy wyczerpujące informacje ze strony pana rzecznika praw obywatelskich.

(*Poseł Paweł Jabłoński*: A byłem, zadawałem pytania.)

Dzisiaj było 15 minut i mam wrażenie, że słuchaliśmy innych wystąpień albo byliśmy na innej sali.

Szanowni Państwo! Odnosząc się jeszcze do tego, co mówił mój szanowny przedmówca, pozwolę sobie tylko przypomnieć. Pan rzecznik mówił o problemach, z którymi boryka się wymiar sprawiedliwości. Ale kto zniszczył wymiar sprawiedliwości? 8 lat dewastowania wymiaru sprawiedliwości. Jakie mamy tego efekty? Takie, że od 2 lat, od kiedy rządzimy, nie możemy sobie poradzić z tym, żeby wreszcie wprowadzić praworządność na taką skalę, jaką byśmy chcieli – europejską, państwa demokratycznego, państwa prawa. I to jest dzisiaj kluczowe.

Szanowni Państwo! Przechodzę do meritum sprawy. Tak jak powiedziałem: sprawozdanie z działalności rzecznika praw obywatelskich, ale również stan przestrzegania wolności i praw człowieka. To nie są, proszę państwa, tylko statystyki gospodarcze czy polityczne deklaracje. To jest papierek lakmusowy poziomu codziennych doświadczeń ludzi, którzy stykają się z wymiarem sprawiedliwości lub urzędami i szukają pomocy w instytucji rzecznika praw obywatelskich.

Szanowny Panie Profesorze! Sprawozdanie liczy ponad 500 stron i pokazuje to, co się udało zrobić w 2025 r., jakie rzecznik podejmował działania. To sprawozdanie obejmuje wszystkie obszary życia społecznego, bo praca rzecznika jest tak obszerna i napotyka tak poważne wyzwania. Ale najważniejsze nie są liczby – o nich zaraz też powiem – lecz skala problemu, z którym boryka się polskie społeczeństwo, a którego odbiorcą jest właśnie m.in. rzecznik praw obywatelskich.

Proszę państwa, statystyki. W 2025 r. 25 626 spraw. To pokazuje skalę wyzwań, z jakimi boryka się Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich. 446 postępowań z własnej inicjatywy. Ponad 2 tys. rozmów z obywatelami w biurach rzecznika i rozmowy za pomocą infolinii, z której też pracownicy rzecznika praw obywatelskich korzystają. To nie są anonimowe dane. Za każdą z tych liczb stoi człowiek, który często po raz pierwszy w życiu zwraca się do państwa o pomoc, bo wcześniej zawiodły go inne instytucje. Zwykły obywatel szuka pomocy w instytucji, która jest do tego stworzona – w instytucji rzecznika praw obywatelskich. Tutaj chciałbym bardzo mocno podkreślić fakt, że każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej może się bezpośrednio do rzecznika zwrócić z pytaniem, z prośbą o pomoc, ale mogą to zrobić również cudzoziemcy przebywający na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Proszę państwa, była tu mowa o problemach wymiaru sprawiedliwości. Tak jak powiedziałem, wymiar sprawiedliwości był dewastowany przez rząd Prawa i Sprawiedliwości i takie mamy efekty. Mamy chaos prawny związany z funkcjonowaniem sądów, podważanie niezależności wymiaru sprawiedliwości oraz konsekwencje niewykonywania orzeczeń europejskich trybunałów. Dla przeciętnego obywatela to nie jest jednak spór konstytucyjny czy akademicka debata o ustroju państwa, bo często do tego to się sprowadza. To są konkretne konsekwencje: przedłużające się postępowania, niepewność co do statusu wydawanych wyroków, brak poczucia stabilności prawa. To są ludzie, którzy latami czekają na rozstrzygnięcie swoich spraw rodzinnych, majątkowych czy pracowniczych. To przedsiębiorcy, którzy nie wiedzą, czy państwo gwarantuje przewidywalność prawa. To rodziny żyjące w ciągłym poczuciu niepewności. Ale to jest tylko element tego, z czym się mierzymy.

Proszę państwa, w wystąpieniu i w działalności pana rzecznika przejawia się również więcej takich elementów, które są bardzo istotne. Ja tylko o nich tutaj wspomnę. Jest to przewlekłość stosowania tymczasowych aresztów. Nadal mamy z tym problem. To nadmierne stosowanie środków przymusu bezpośredniego, w tym rutynowe wręcz używanie kajdanek, które stały się pewnego rodzaju standardem. Możemy to obserwować w mediach, gdzie w przypadku osób, które są zatrzymywane przez policję, bardzo często te środki przymusu bezpośredniego są wykorzystywane.

Proszę państwa, Wysoka Izbo, w dokumencie bardzo mocno wybrzmiewają również problemy społeczne. Rzecznik praw obywatelskich pokazuje państwo, które w wielu obszarach nie nadąża za potrzebami obywateli. Tutaj są właśnie m.in. sprawy dotyczące rodzin, pieczy zastępczej, seniorów czy też osób niepełnosprawnych. Tutaj pan rzecznik mówił o braku dostępności asystencji osobistej, która nadal jest wyzwaniem dla osób, które potrzebują wsparcia, osób niepełnosprawnych.

Szanowni Państwo! Jeśli chodzi o kwestie cudzoziemców, to takich wniosków do rzecznika praw obywatelskich było w ubiegłym roku 3992. To są również sprawy indywidualne związane z przewlekłością postępowań dotyczących legalizacji pobytu. To sprawia, że te osoby, które przebywają na terenie Rzeczypospolitej, pozostają w pewnego rodzaju zawieszeniu, bo one nie wiedzą, czy mogą podjąć pracę, czy mogą legalnie przebywać na terenie Rzeczypospolitej, czy mają Rzeczpospolitą opuścić.

Spis treści

Poseł Paweł Masełko

Rzecznik w swoim wystąpieniu zwraca również uwagę na kwestie związane z prawem do prywatności oraz kontrolą operacyjną. Wciąż to jest problem i wyzwanie, z którymi musimy sobie poradzić.

Szanowni Państwo! Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Informacja rzecznika praw obywatelskich jest również ważna, dlatego że pokazuje bardzo prostą prawdę. Prawa człowieka i prawa obywatelskie nie są pojęciem abstrakcyjnym. One zaczynają się tam, gdzie obywatel styka się z państwem: w sądzie, w urzędzie, w szpitalu, na komisariacie czy w ośrodku pomocy społecznej. Jeżeli obywatel przez lata czeka na wyrok, nie może dostać mieszkania, nie ma dostępu do leczenia, ma problem ze zrozumieniem procedur albo czuje bezradność wobec instytucji publicznych, to właśnie wtedy państwo traci wiarygodność. Dlatego raport rzecznika praw obywatelskich powinien być dla nas wszystkich nie tylko podsumowaniem roku, ale przede wszystkim ostrzeżeniem i zobowiązaniem, bo siła demokratycznego państwa nie polega wyłącznie na stanowieniu prawa. Chodzi też o to, czy obywatel naprawdę czuje, że państwo stoi po jego stronie. Jestem przekonany, że dzisiaj obywatel czuje to, że państwo jest po jego stronie.

Panie Rzeczniku, Panie Profesorze! Dziękuję uprzejmie za przygotowanie tego sprawozdania, dziękuję pana pracownikom i dziękuję za te 5 lat pracy. Dziękuję uprzejmie. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Zapraszam pana posła Michała Pyrzyka, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Michał Pyrzyk:

Bardzo serdecznie dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Panie Profesorze! Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe stanowisko dotyczące corocznej informacji, w tym przypadku za rok 2025, o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela.

Przedłożone w Wysokiej Izbie sprawozdanie to nie tylko statystyka. Pewnymi danymi statystycznymi – zresztą tak jak moi poprzednicy mówili i mówił o tym pan rzecznik – muszę się posłużyć i je podkreślić, ponieważ liczba ponad 25,5 tys. nowych spraw, prawie 450 spraw podjętych przez rzecznika z własnej inicjatywy, prawie 2 tys. rozmów z interesantami, tysiące rozmów telefonicznych w ramach infolinii z obywatelami robi wrażenie. Ale to sprawozdanie obok tych liczb to przede wszystkim rzetelna diagnoza stanu naszego państwa w obszarze ochrony wolności i praw człowieka.

Nie sposób w dzisiejszym oświadczeniu 10-minutowym omówić wszystkich obszarów, w których rzecznik dostrzega naruszenia praw i wolności obywatelskich. Ale jako klub chcieliśmy zwrócić uwagę na kilka kluczowych obszarów, które rzecznik praw obywatelskich definiuje jako palące problemy systemowe. Jako najpoważniejszy problem rzecznik po raz zresztą kolejny wskazuje kryzys wymiaru sprawiedliwości i tym samym ograniczenie prawa do sądu. Rzecznik alarmuje, tak jak w latach poprzednich, w poprzednich sprawozdaniach, o dewastacji wymiaru sprawiedliwości, co jest efektem, swoistym owocem rządów naszych poprzedników. I tu jakiekolwiek pretensje do pana rzecznika w tym zakresie są kompletnie nieuzasadnione, bo podkreśla on, że ten trwający od lat kryzys i wokół Trybunału Sprawiedliwości, i wokół Krajowej Rady Sądownictwa doprowadził do zachwiania ustrojowej równowagi, ustrojowego trójpodziału władzy. Ten kryzys i to zachwianie są jeszcze pogłębiane przez dzisiejszą opozycję. Czym bowiem jest nieprzyjęcie ślubowania przez prezydenta od prawidłowo wybranych sędziów Trybunału Konstytucyjnego, jeśli nie pogłębianiem kryzysu? Pan poseł Jabłoński, który pomstował na Krajową Radę Sądownictwa i na jej nowych członków wybranych przez Sejm, zapomniał powiedzieć, że Sejm bieżącej kadencji dwukrotnie uchwalił nowelizację ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, ale dwa razy ustawa ta nie została podpisana przez prezydentów: i poprzedniego, i obecnego. Zresztą jeśli chodzi o instytucję tymczasowego aresztowania, to Sejm również przyjął ustawę, która wypełniała postulaty od lat zgłaszane przez pana rzecznika. Ta ustawa również nie została podpisana przez prezydenta. Jasno więc widać, komu w mętnej wodzie zagmatwanych przepisów się najlepiej pływa. Nie jest to problem tylko teoretyczny i polityczny, ponieważ jest to realne zagrożenie dla obywateli, których prawo do niezależnego i bezstronnego sądu zostaje w obecnej rzeczywistości podane w wątpliwość.

Rzecznik zwraca również uwagę na sprawy ochrony zdrowia, nieodwracalnej niestety na razie tendencji starzejącego się społeczeństwa. Z niepokojem odnotowuje podnoszone, zresztą nie po raz pierwszy, problemy ze służbą zdrowia: nadmierny czas pracy lekarzy, którzy pozostają na umowach cywilnoprawnych, co też zagraża bezpieczeństwu pacjentów. Co więcej, sprawozdanie rzecznika wskazuje na brak systemowych rozwiązań w zakresie opieki geriatrycznej mimo postępującego starzenia się społeczeństwa. Rzecznik zwraca uwagę, że państwo nie może ograniczać się do deklaracji, gdy seniorzy, grupa szczególnie wrażliwa, mają utrudniony dostęp i do specjalistów, i do zabiegów, i do operacji, i do ewentualnej rehabilitacji. Rzecznik podnosi też sytuację osób z niepełnosprawnościami i grup wrażliwych. Nasz klub w pełni podziela troskę pana rzecznika o brak ustawy o asystencji osobistej. Dobrze, że te

Spis treści

Poseł Michał Pyrzyk

prace, choć trwają długo, to trwają. Zresztą wczoraj Komisja Polityki Społecznej i Rodziny ponad 4 godziny debatowała nad tym projektem.

Pan rzecznik wreszcie zwraca uwagę na zjawisko pozwów typu SLAPP w obszarze wolności słowa i debaty publicznej. Mówi, że Polska jest w grupie krajów z największą ich liczbą w Europie. Dlatego dobrze się stało, że Sejm na poprzednim posiedzeniu uchwalił ustawę. Dzisiaj przyjęliśmy cztery poprawki Senatu do tej ustawy, dotyczącej ochrony osób uczestniczących w debacie publicznej. Była ona przedmiotem długiej i, mam taką nadzieję, owocnej debaty zarówno na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, jak i tutaj, na tej sali. W pierwszym i drugim czytaniu formułowano w tej debacie wiele postulatów, również de lege ferenda, które wpisują się we wszystko to, o czym mówi pan rzecznik w swoim sprawozdaniu.

Wysoka Izbo! Rzecznik skierował w ubiegłym roku 204 wystąpienia problemowe. Można powiedzieć, że dla nas każde sprawozdanie rzecznika to pewna lista zadań do wykonania. Dzisiejsza debata nad informacją rzecznika praw obywatelskich ma jednak charakter szczególny. Wszystko wskazuje na to, że jest to ostatnie w kadencji pana profesora, pana rzecznika Marcina Wiącka sprawozdanie przed Wysoką Izbą. Dlatego obok oceny samej informacji chcę w imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe podziękować za lata służby publicznej wykonywanej naszym zdaniem z godnością, ze spokojem i z konsekwencją.

Urząd rzecznika praw obywatelskich jest jednym z najważniejszych bezpieczników demokratycznego państwa prawa. Jego siła nie opiera się bowiem na jakiejś sile politycznej, lecz na autorytecie, niezależności i zaufaniu obywateli. W czasach ostrych sporów politycznych szczególnie potrzebujemy instytucji, które potrafią zachować powagę, równowagę i szacunek dla każdego obywatela, niezależnie od jego poglądów, miejsca zamieszkania czy sytuacji życiowej.

Panie Rzeczniku, Panie Profesorze! Dziękujemy za to, że przez całą swoją kadencję starał się pan właśnie taki standard pełnienia urzędu reprezentować. Dziękujemy za konsekwentne przypominanie, że prawa obywatelskie nie są ani prawicowe, ani lewicowe, nie są ani rządowe, ani opozycyjne. Są prawami każdego człowieka, także tego, który nie ma siły przebić się przez machinę administracji, który czuje się bezradny wobec państwa, który często nie ma dostępu do pomocy prawnej i ostatnią nadzieję pokłada w instytucji rzecznika. Doceniamy to, że potrafił pan prowadzić urząd w sposób spokojny, merytoryczny, bez niepotrzebnego podnoszenia temperatury sporu politycznego w czasach, gdy coraz częściej emocje zastępują argumenty, a radykalizm próbuje wypierać dialog. Taka postawa ma ogromną wartość. Dziękujemy za wszystkie interwencje podejmowane w sprawach osób z określonymi niepełnosprawnościami, w sprawach seniorów, osób wykluczonych komunikacyjnie i cyfrowo, mieszkańców mniejszych miejscowości, rolników, przedsiębiorców, rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej. Dziękujemy za przypominanie, że państwo powinno być blisko obywatela nie tylko wtedy, gdy nakłada obowiązki, ale przede wszystkim wtedy, gdy obywatel potrzebuje ochrony.

Chcę również podkreślić, że niezależność urzędu rzecznika praw obywatelskich jest wartością samą w sobie. Można różnić się w ocenach poszczególnych wystąpień czy stanowisk, ale fundamentem demokracji jest szacunek dla instytucji stojących na straży praw i wolności obywatelskich. Działalność pana profesora pokazała, że urząd rzecznika praw obywatelskich może być miejscem i dialogu, i refleksji, i odpowiedzialności za państwo.

W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe chcę dziś po prostu powiedzieć: dziękujemy. Dziękujemy za rzetelną służbę Rzeczypospolitej, dziękujemy za kulturę debaty i szacunek dla obywateli, dziękujemy za przypominanie, że państwo zaczyna się właśnie od szacunku dla godności człowieka. Życzymy tym samym panu profesorowi powodzenia w dalszej działalności naukowej i publicznej oraz satysfakcji z dobrze wykonanej misji dla Polski i jej obywateli. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Naszej debacie o informacji o działalności rzecznika praw obywatelskich przysłuchują się szczególni goście. Są to weterani, członkinie, członkowie oraz sympatycy Stowarzyszenia Kombatantów Misji Pokojowych ONZ z oddziału we Wrocławiu. Widzę, szanowni państwo, że jesteście w bardzo dobrych rękach pani posłanki Jolanty Niezgodzkiej, a ja jako marszałek z Dolnego Śląska pozdrawiam was podwójnie i szczególnie. Witamy was w Sejmie. (*Oklaski*)

Wysłuchajmy wystąpienia pani posłanki Katarzyny Ueberhan z klubu Lewicy.

Poseł Katarzyna Ueberhan:

Szanowni Goście! Szanowna Pani Marszałkini! Szanowny Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Lewicy odnośnie do informacji o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025.

Rok 2025 był dla Biura Rzecznika Praw Obywatelskich rokiem ciężkiej, intensywnej pracy. Zresztą to kolejny taki rok. Pokazuje nam to jasno, jak drogowskaz, jak wiele jeszcze pozostało do zrobienia również przed nami, ustawodawcami, przed tą Izbą. Do rzecznika wpłynęło w minionym roku ponad

Spis treści

Poseł Katarzyna Ueberhan

25 tys. nowych spraw. Ponad 440 spraw zostało podjętych przez rzecznika z własnej inicjatywy. Przeprowadzono blisko 2200 rozmów z osobami zgłaszającymi się do biura rzecznika i do terenowych punktów przyjęć. Ponad 30 tys. spraw to rozmowy na infolinii. Rzecznik skierował 204 wystąpienia problemowe do organów władzy publicznej, w tym 84 wystąpienia zawierające wnioski o podjęcie inicjatywy prawodawczej, czyli również do nas. Ktoś powie: statystyka, a ja mówię, że to dowód. To dowód na to, że rzecznik to nie tylko funkcja, ale również instytucja, tak niezwykle, nieustająco, niezmiernie potrzebna. To dowód na to, że obywatele widzą w rzeczniku instytucję realnej pomocy, wsparcia i ochrony ich praw.

Z tego miejsca dziękuję panu rzecznikowi i wszystkim jego współpracownikom za tę codzienną, tak trudną, wymagającą, ale tak potrzebną i nie do przecenienia pracę. I nie do wycenienia również. Dziękuję za każde wystąpienie, każdą interwencję, każdą podjętą sprawę. Dziękuję za każdą osobę, której przywrócono nadzieję i poczucie sprawiedliwości. Państwa działania to nie tylko dokumenty, to nie tylko praca za biurkiem. To przede wszystkim misja w obronie praw i godności człowieka. W minionym roku rzecznik nadal realizował obowiązki jako organ do spraw równego traktowania oraz Krajowy Mechanizm Prewencji Tortur. Należy też zwrócić uwagę, przypomnieć, że rzecznik wykonywał też nowe zadania związane z ochroną sygnalistów.

Wysoka Izbo! Raport jasno pokazuje po raz kolejny, że choć już żmudnie dążymy do naprawy państwa i przywrócenia państwa prawa, to wciąż zmagamy się z konsekwencjami wieloletnich zaniedbań wcześniejszej władzy. Rok 2025 był już nie tylko rokiem odbudowy zaufania obywateli do państwa, ale także był to czas konfrontacji z tym, jak głęboko zdeformowane zostały instytucje publiczne za czasów poprzednich rządów. Z informacji przedstawionej Wysokiej Izbie wynika jasno, że podstawowym nierozwiązanym problemem pozostaje nadal kryzys wymiaru sprawiedliwości, obejmujący funkcjonowanie Krajowej Rady Sądownictwa, Sądu Najwyższego, Trybunału Konstytucyjnego. Rzecznik jasno wskazuje, że chaos ustrojowy nie jest abstrakcyjnym sporem prawnym, lecz bezpośrednio przekłada się na prawa obywateli, ich gwarancję, długość postępowań, skuteczność ochrony sądowej i wspomniane już przeze mnie zaufanie obywatela do państwa.

Z informacji przedstawionej przez rzecznika wynika jasno, że nadal jednym z najczęściej poruszanych problemów była właśnie przewlekłość postępowań sądowych i administracyjnych. Mimo prób naprawczych, obywatele nadal zbyt długo czekają na rozstrzygnięcia, a dodatkowo, pomimo podejmowanych też w tej Izbie i uchwalanych zmian przepisów, nie udało się rozwiązać problemu długotrwałego stosowania tymczasowego aresztowania. Rzecznik przypomina, że ten środek, który miał być stosowany wyjątkowo, tymczasowo, był i jest stosowany latami. Jak wspomniałam, próba ustawowego rozwiązania tego problemu zakończyła się niepowodzeniem. (*Gwar na sali, dzwonek*) Nie w tej Izbie, skończyło się na wecie prezydenta. Lewica podziela stanowisko rzecznika, że sprawne sądownictwo i rzeczywista gwarancja wolności osobistej to nie przywilej, to konstytucyjne prawo obywatela.

Ważnym elementem informacji rzecznika jest też kwestia praw kobiet i równego traktowania. Rzecznik słusznie wskazuje, że pomimo publicznej debaty i społecznych oczekiwań wciąż nie zostały wprowadzone zmiany w prawie dotyczącym przesłanki embriopatologicznej, a stan prawny nadal budzi poważne zastrzeżenia, również w świetle orzecznictwa europejskiego. Lewica powtarza: państwo ma obowiązek zapewnić każdej osobie, każdej kobiecie realne bezpieczeństwo zdrowotne, w tym dostęp do informacji, dostęp do pomocy medycznej, niezależnie od miejsca zamieszkania. Rzecznik przypomina, że zasada równego traktowania nie może być deklaracją, lecz musi znajdować wyraz w konkretnych rozwiązaniach prawnych i instytucjonalnych.

Miniony rok nie przyniósł jeszcze przełomu w obszarze polityki mieszkaniowej. Rzecznik zwraca uwagę, że prawo do mieszkania nadal nie jest w Polsce realizowane w sposób wystarczający. W wielu samorządach tworzone są wieloletnie listy oczekujących na lokale komunalne. Lewica w pełni podziela tę diagnozę. I jak zawsze podkreśla: mieszkanie to nie towar, to prawo. Państwo i samorząd muszą traktować politykę mieszkaniową jako jeden z filarów i fundament bezpieczeństwa społecznego.

Kolejnym ważnym też dla mnie problemem jako polityczki, a dawniej aktywistki, problemem zauważanym też przez rzecznika, jest ochrona praw uchodźców i migrantów. Rzecznik krytycznie również dziś w tym wystąpieniu odniósł się do zawieszenia prawa do azylu jako naruszającego godność człowieka. Rzecznik odnotowuje, że nadal stosowana jest krytykowana od lat praktyka zawracania cudzoziemców do linii granicznej. Zwraca też uwagę na zbyt daleko idące rozwiązania, które ograniczają możliwość złożenia wniosku o ochronę międzynarodową. Wskazuje na przewlekłość postępowań dotyczących legalizacji pobytu oraz spraw o nadanie obywatelstwa polskiego. Państwo musi zachować równowagę między bezpieczeństwem granic a przestrzeganiem zasad humanitaryzmu i zobowiązań międzynarodowych.

Odnosząc się też do innych kwestii poruszanych przez pana rzecznika, chciałabym powiedzieć, szanowny panie profesorze, że w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny pracujemy właśnie nad systemowym rozwiązaniem usługi asystencji dla osób z niepełnosprawnościami. Przyjęliśmy też w minionym tygodniu na posiedzeniu połączonych komisji nowe rozwiązania w zakresie opieki długoterminowej, w tym bon senioralny. Prace nad nowoczesnymi rozwiązaniami odnoszące się do mierzenia się z proble-

Spis treści

Poseł Katarzyna Ueberhan

mami pieczy zastępczej są na ukończeniu i oczekujemy ich w komisji.

Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Rok 2025 pokazuje po raz kolejny, że odbudowa państwa prawa wymaga nie tylko politycznej woli, ale także skutecznych zmian ustawowych, instytucjonalnych, ale też społecznych. Informacja rzecznika praw obywatelskich nie jest zwykłym dokumentem urzędowym. (*Gwar na sali, dzwonek*) To świadectwo tego, jak działa nasze państwo, jak traktuje tych najsłabszych, jak reaguje na krzywdę, nierówności, niesprawiedliwości. Klub Lewicy z uznaniem przyjmuje przedstawioną informację o działalności rzecznika praw obywatelskich za rok 2025. Wyrażamy z tego miejsca wdzięczność za te wszystkie minione lata, za konsekwentną obronę praw człowieka. Oczywiście apelujemy jednocześnie o kontynuację prac w nadziei na zapewnienie pełnej równości, dostępności i sprawiedliwości społecznej. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.
Nie widzę pana posła Witolda Tumanowicza.
Pan poseł Sławomir Ćwik, Centrum.
Zapraszam serdecznie na mównicę.

Poseł Sławomir Ćwik:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Centrum odnieść się do informacji rzecznika praw obywatelskich za 2025 r.

Na wstępie, panie profesorze, chciałbym podziękować w imieniu całego klubu za służbę, którą pan pełni jako rzecznik praw obywatelskich, narodowi i wszystkim, którzy się zgłaszają o pomoc do Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. W ubiegłym roku każdego dnia roboczego wpływało do państwa ponad sto pism od osób, które szukały pomocy, wsparcia, ustosunkowania się do ich życiowych problemów. Niewątpliwie jest to praca, którą bardzo trudno jest wymiernie ocenić, bo się tego po prostu nie da zrobić. Rozumiem też, że Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich od lat zmaga się z problemami finansowymi, że jest niedoinwestowane. Faktycznie na 2026 r. mieliśmy zaplanowaną pierwotnie kwotę wyższą. W związku z problemami budżetu została ona obniżona do 84 mln, ale to jest i tak, przypomnę, o ponad 1/4 więcej, aniżeli wynosił budżet na 2023 r. (*Oklaski*)

Trudno jest w tak krótkim czasie odnieść się do pełnego raportu, pełnej informacji za 2025 r., oczywiście ze względu na obszerność i szereg zagadnień, którymi zajmuje się Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich. Dlatego też chciałbym skupić się na kilku tematach, które uznaję za najważniejsze. Niewątpliwie taką kwestią jest praworządność, obowiązywanie praworządności w Polsce, na co zresztą zwraca uwagę pan rzecznik, ponieważ trudno sobie wyobrazić funkcjonowanie państwa, szczególnie nowoczesnego państwa, bez przestrzegania praworządności. Mieliśmy z tym problem i nadal mamy. Zaczęło się w 2015 r. przy powoływaniu sędziów do Trybunału Konstytucyjnego. Faktycznie na początku powołano dwóch za dużo, ale ten problem został rozstrzygnięty przez sam Trybunał Konstytucyjny, który w wydanym orzeczeniu stwierdził, że było to nieprawidłowe. Wystarczyło, aby Sejm wybrał dwóch prawidłowo wybranych sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Wszystko by funkcjonowało prawidłowo. Jednak ówczesna większość parlamentarna uparła się i popełniła błąd, uchylając prawidłowe uchwały powołujące trzech sędziów Trybunału i powołując całą piątkę, co doprowadziło do tego, że funkcjonowało pojęcie sędziów dublerów, czyli sędziów, którzy nie zostali prawidłowo wybrani do Trybunału Konstytucyjnego, co tym samym stanowiło, że ten ważny organ konstytucyjny nie działał prawidłowo. Od grudnia 2023 r. staramy się naprawić tę sytuację. W tym celu Sejm uchwalił ustawę o Trybunale Konstytucyjnym, przepisy wprowadzające.

Niestety została ona zawetowana przez prezydenta Andrzeja Dudę, skierowana do Trybunału Konstytucyjnego. A przypomnę, że ona wymagała, aby, po pierwsze, była karencja, aby politycy nie trafiali bezpośrednio do Trybunału Konstytucyjnego, tylko mieli przynajmniej 4 lata karencji. A po drugie, żeby byli wybierani większością 3/5 Sejmu. Sami zastanawialiśmy się, czy uda nam się tę większość uzyskać, ale uważaliśmy, że jednak politycy wszystkich opcji politycznych dojrzeją do tego – chodzi o ważny organ konstytucyjny stojący na straży praw i wolności obywateli, tego, aby ustawy uchwalane przez parlament nie były sprzeczne z konstytucją, która gwarantuje im prawa – żeby wznieść się ponad podziały i wybrać autorytety prawne, prawnicze do Trybunału Konstytucyjnego. Nawet przedstawiciele Komisji Weneckiej podnosili to w rozmowach, na spotkaniach w parlamencie, czy uzyskanie takiej większości będzie możliwe. Takie rozwiązanie zaproponowaliśmy, ale niestety nie zyskało ono przychylności prezydenta Andrzeja Dudy i ta ustawa nie weszła w życie.

W tej chwili czekaliśmy na to, żeby pan prezydent Nawrocki przyjął ślubowanie od prawidłowo wybranych sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Do chwili obecnej pan prezydent przyjął to ślubowanie wprost od dwóch sędziów. Pozostała czwórka złożyła je w gmachu Sejmu wobec pana prezydenta stosownie do art. 4 ustawy o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego. Jest to jednak kwestionowane i przez prezydenta, i prezesa Święczkowskiego w Trybunale Konstytucyjnym. Nadal mamy problem z Trybunałem Konstytucyjnym.

Analogicznie było z Krajową Radą Sądownictwa. Kiedy poseł Jabłoński z Prawa i Sprawiedliwości zarzuca parlamentowi hipokryzję, że zastosowaliśmy

Spis treści

Poseł Sławomir Ćwik

obowiązującą ustawę przy wyborze przedstawicieli sędziów w Krajowej Radzie Sądownictwa, to zastanawiam się, jak te słowa mogą posłowi Jabłońskiemu przejść przez gardło. Przecież doskonale wie o tym, że podejmowaliśmy dwukrotnie próby uchwalenia nowej ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa. Sejm ją przyjął, ale pierwszą zawetował prezydent Duda, drugą zawetował prezydent Nawrocki. Czego oczekiwali posłowie Prawa i Sprawiedliwości? Że nie będzie Krajowej Rady Sądownictwa nowej kadencji, że nie będzie przeprowadzonych konkursów i sądy będą jeszcze bardziej sparaliżowane i obywatele będą pozbawieni prawa do sądu, dlatego że państwu przestała podobać się ustawa, którą sami uchwaliliście? Różnica była oczywiście taka, że my – kluby koalicji 15 października – szanując samorząd sędziowski, jako kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa przedstawiliśmy osoby wskazane przez samych sędziów. Te osoby zdobywały po 3–4 tys. głosów w wyborach organizowanych przez samorząd sędziowski w sądach. Prawo i Sprawiedliwość jako swojego kandydata przedstawiło sędziego Piebiaka, który tylko dlatego nadal jest sędzią, że zasłania się immunitetem sędziowskim, którego nie pozbawiają go jego polityczni koledzy, a który jest oskarżany o udział w aferze hejterskiej w Ministerstwie Sprawiedliwości, jak również o inne czyny, przestępstwa powszechne.

(*Poseł Mirosław Suchoń*: Skandal!)

Jeśli chodzi o inne bardzo ważne kwestie związane z wymiarem sprawiedliwości, to jest oczywiście kwestia stosowania tymczasowego aresztowania i nadużyć, które tutaj mają miejsce. Areszty wydobywcze, bardzo często stosowane tymczasowe aresztowanie, nawet kiedy nie jest ono zasadne. Ustawa zmieniająca ten stan rzeczy także przez ten parlament została przyjęta. To były cztery projekty poselskie, o ile dobrze pamiętam, różnych klubów – czy nawet w sumie było ich chyba sześć, bo tam były też projekty rządowe – zostały uwzględnione stanowiska różnych środowisk politycznych i została przyjęta ustawa, którą niestety zawetował pan prezydent Nawrocki.

(*Poseł Mirosław Suchoń*: Skandal!)

Trudno jest parlamentowi pracować, przyjmować dobre prawo, kiedy dla zasady, w imię chyba ideologii, jest ono wetowane przez pana prezydenta.

Analogicznie kiedy czytam dzisiejsze doniesienia, kiedy Sejm przyjął ustawę o statusie osoby najbliższej, czym wykonuje zresztą orzeczenie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, który nałożył na Polskę obowiązek stworzenia ram prawnych dla związków osób tej samych, na co zwraca zresztą uwagę w raporcie pan profesor jako rzecznik praw obywatelskich, widzę, że pan prezydent zapowiada, że zawetuje tę ustawę, że także w tym zakresie pozbawi obywateli praw i wolności, ponieważ on uważa inaczej. Nie to, że to jest sprzeczne z normami, tylko że pan prezydent uważa inaczej.

Kwestia stosowania kontroli operacyjnej bez należytej kontroli sądowych. To przerabialiśmy oczywiście szczególnie w przypadku stosowania cyberbroni w postaci Pegasusa, gdy sędziowie rozstrzygający wnioski o zastosowanie kontroli operacyjnej nawet nie wiedzieli, że takie narzędzie istnieje i umożliwia tak głęboką ingerencję w urządzenie końcowe, w telefon, ściąganie wszystkich informacji wstecz, posługiwanie się kamerą, mikrofonem, włącznie z ingerowaniem w treść wiadomości.

Szereg innych ważnych problemów oczywiście przedstawił pan rzecznik w raporcie, m.in. oczywiście kwestię polityki mieszkaniowej – także tutaj sporo staraliśmy się zrobić – czy kwestię instrumentalnego wszczynania postępowań karno-skarbowych w celu przerwania biegu przedawnienia i szereg innych rzeczy. (*Dzwonek*)

Jeszcze raz, panie profesorze, dziękuję za służbę, czas, który pan jej poświęcił w całym okresie kadencji. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Na swoje wystąpienie doczekał się pan poseł Tomasz Zimoch.

Zapraszam serdecznie.

Poseł Tomasz Zimoch:

Pani Marszałkini! Panie Rzeczniku! Panie Profesorze! Wysoki Sejmie! Dziękuję. To miało być moje jedyne słowo, które chciałem dzisiaj wypowiedzieć w pana kierunku, ale nie można pozostać obojętnym wobec tego, co wypowiadał przedstawiciel Prawa i Sprawiedliwości. Dlatego nieco złamię swoje postanowienie.

Kiedy poseł Jabłoński wychodzi na mównicę, to właściwie powinna być dla niego zbudowana nowa mównica z wielkimi monitorami, na których nieustannie pojawiałyby się takie hasła: nie kłam, choć raz nie kłam, nie przeinaczaj faktów, nie dobieraj tych faktów wyłącznie do swoich politycznych celów, nie szerz populizmu. A dzisiaj, kiedy przemawiał poseł Jabłoński, powinno pojawić się na tym monitorze napisane dużymi czerwonymi literami hasło: nie obrażaj rzecznika praw obywatelskich.

Poseł Prawa i Sprawiedliwości miał pretensje, że podobno był pan bardzo krytyczny do 2023 r. Zapomniał, że do 2023 r. to Prawo i Sprawiedliwość łamało prawo…

(*Poseł Maria Kurowska*: Panie pośle…) (*Dzwonek*)

…łamało konstytucję, nie przestrzegało ustaw. (*Oklaski*) Dlatego to ostrze krytyki może rzeczywiście było wtedy skierowane głównie w tę stronę.

Właściwie te słowa wypowiedziane przez posła Jabłońskiego dyskwalifikują go jako prawnika, jako adwokata. To wstyd, że zabrzmiały właśnie wtedy,

Spis treści

Poseł Tomasz Zimoch

kiedy przedstawiana jest informacja o pracy rzecznika za rok 2025, a choćby poseł Jabłoński przedstawiał fakty z roku 2026. Ale dość już o pośle Jabłońskim.

Raz jeszcze, tak jak na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, wielkie słowa podziękowania i za 2025 r., i za pana kilkuletnią ciężką pracę. Nie ukrywam, że będzie mi pana brakowało, bo nie będę już kierował do pana pytań: Co z tą ustawą medialną? Co z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 2016 r.? Koalicja też musi tu uderzyć się w piersi, bo ten wyrok nadal jest niewykonany. To nadal Rada Mediów Narodowych ma konstytucyjne prawo, a nie powinna mieć, jeśli chodzi o powoływanie władz spółek radia i telewizji. Dobrze, że pan o tym wspominał na posiedzeniu komisji sprawiedliwości. Chciałbym, jeżeli mogę o to prosić, żeby również powiedział pan za kilka minut, że ten wyrok Trybunału Konstytucyjnego musimy wreszcie wykonać i zrealizować. Dla koalicji jest to jedno z ważniejszych zadań.

Ważne także jest to i bardzo bym pana prosił, żeby pan w końcu wyjaśnił, że jest jednak różnica między wyborem członków krajowej rady sędziów, Krajowej Rady Sądownictwa, której dokonaliśmy kilka tygodni temu, a tym, co było przez ostatnie lata. O tym nie tylko poseł Jabłoński, ale każdy poseł Prawa i Sprawiedliwości powinien dokładnie wiedzieć.

A zatem raz jeszcze dziękuję. Gruba księga dokonań w roku 2025 powinna być dołączona do poprzednich grubych ksiąg opisujących pracę rzecznika praw obywatelskich, powinna być na regale każdego posła, a także dziennikarza, obywatela, bo to jest kopalnia wiedzy. To jest także kopalnia tematów dla nas, posłów, do normalnej, codziennej działalności, dla dziennikarzy do podejmowania ważnych spraw, również dla prawników, ale głównie dla osoby, która w najbliższym czasie zostanie wybrana na pana miejsce. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo, panie pośle.

Przechodzimy do zadawania pytań, a tych mamy 10.

Wyznaczam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

(*Głos z sali*: Czy mogłabym jeszcze do zadania pytania…)

Bardzo proszę się dopisać.

Zamykam listę.

Jako pierwszego zapraszam pana posła Łukasza Ściebiorowskiego. Nie widzę pana posła.

Zapraszam pana posła Witolda Tumanowicza. Też go nie widzę.

Ale jest pani poseł Bożena Lisowska.

Zapraszam.

Poseł Bożena Lisowska:

Pani Marszałek! Wysoki Sejmie! Raport rzecznika praw obywatelskich za 2025 r. pokazuje, że mimo starań dotyczących naprawy państwa przez obecny rząd w wielu obszarach mamy głębokie kryzysy, które są skutkiem 8 lat dewastacji instytucji państwa przez rządy PiS. Dotyczy to sądownictwa, prokuratury czy Trybunału Konstytucyjnego, co przyczynia się do ułomności ochrony praw i wolności polskich obywateli. De facto obywatele pozbawieni są mechanizmu skargi konstytucyjnej, bo w Trybunale Konstytucyjnym zasiadają dwie nieuprawnione osoby, a prezydent Nawrocki blokuje powołanie czterech legalnie wybranych sędziów.

Raport ujawnia, że o stanie jawności i praw nie decydują wyłącznie ustawy, ale decydują praktyki sądów, urzędów i instytucji publicznych. W tym obszarze państwo ma także ogromne deficyty.

W tym kontekście chciałabym skierować pytanie do rzecznika praw obywatelskich: Nad jakimi najbardziej palącymi tematami powinien pochylić się obecnie rząd i polski (*Dzwonek*) parlament?

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Klaudię Jachirę, Koalicja Obywatelska.

Poseł Klaudia Jachira:

Pani Marszałkini! Wysoka Izbo! Panie Rzeczniku! Tradycyjnie chciałabym poruszyć kwestię praw człowieka dotyczących uchodźców. W swoim sprawozdaniu wspomina pan o swojej interwencji w Terespolu, gdy Straż Graniczna mimo wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nie chciała zastosować środków wobec zgłaszających się tam cudzoziemców, twierdząc, że placówka straży nie jest terytorium Polski. Za tę interwencję dziękuję.

Czy mógłby pan rzecznik jasno podkreślić także tu, w tej Izbie, pańskie zastrzeżenia dotyczące zawieszania prawa do azylu od ponad roku, przegłosowywane właśnie przez Sejm? Czy dotarły do pana informacje, że Polska deportowała do Afganistanu trzy osoby, które miały wydane zabezpieczenie właśnie z TSUE w postaci tzw. interimów? Chciałabym poznać, jakie jest pańskie zdanie na temat znowelizowanego prawa dopuszczającego trzymanie osób nieletnich w detencji. Pytam, gdyż szesnasto-, siedemnastolatki zamiast na wolności długie miesiące spędzają pod opieką mundurowych.

Ostatni przypadek. Trzech Erytrejczyków (*Dzwonek*) po legalnym zwolnieniu z detencji, nie mogąc przedostać się do Niemiec, zgłosiło się do noclegowni w Zielonej Górze. Okazuje się, że nie mogli tam przebywać, bo noclegownia była rzekomo tylko dla Pola-

Poseł Klaudia Jachira

ków. Będę wdzięczna za odniesienie się do tych spraw. Jeżeli potrzebne są dodatkowe informacje, bardzo chętnie ich udzielę, być może w kuluarach. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Alicję Łuczak, Koalicja Obywatelska.

Poseł Alicja Łuczak:

Pani Marszałkini! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Obszerny raport RPO to diagnoza stanu przestrzegania praw i wolności człowieka i obywatela. Jego lektura utwierdza mnie w przekonaniu, że rzecznik praw obywatelskich jest orędownikiem i obrońcą zwykłych ludzi: słabszych, z niepełnosprawnością, cudzoziemców i całych grup środowiskowych. Do rzecznika mamy ogromne zaufanie i zwracamy się wtedy, gdy inne organy państwa, np. sądy, zawodzą. RPO to instytucja, która naprawdę reaguje, punktuje niedoskonałości, uchybienia i szuka rozwiązań, naprawia, co się da, żeby obronić każdego zwykłego obywatela.

Panie Rzeczniku! Proszę się nie przejmować prawicowym bajdurzeniem, bo to PiS popsuł sądownictwo i wiele instytucji, chcąc w sposób autorytarny podporządkować sobie państwo. (*Dzwonek*) Pytanie mam jednak. Czy zwracali się do pana pracownicy służb mundurowych, ci, którzy służyli do roku 1990, w sprawie emerytur? Jakie jest pańskie stanowisko w tej kwestii? (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam panią poseł Darię Gosek-Popiołek z klubu Lewica.

Poseł Daria Gosek-Popiołek:

Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Mam pytanie o sytuację przy granicy polsko-białoruskiej, a właściwie dwa pytania związane z kwestiami związanymi z uchodźcami. Po pierwsze, czy pan rzecznik monitoruje sytuacje, do których dochodzi bardzo często, polegające na tym, że Straż Graniczna nie respektuje wydanego przez Europejski Trybunał Praw Człowieka tymczasowego środka zapobiegawczego, tzw. interimu? Docierają do mnie głosy ze strony i uchodźców, i organizacji pozarządowych walczących o prawa człowieka, że po prostu te środki zapobiegawcze są ignorowane przez Straż Graniczną. Chciałabym także zapytać o monitorowanie tego, czy Straż Graniczna na przejściu w Terespolu przestrzega polskiego prawa. Dlatego że nawet osoby z tzw. grup wrażliwych, które zgodnie z ustawą powinny i mogą złożyć wniosek o udzielenie im ochrony międzynarodowej, są po prostu wypychane (*Dzwonek*), a Straż Graniczna nie respektuje i nie rozpatruje tych wniosków. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.
Zapraszam pana posła Mirosława Orlińskiego.

Poseł Mirosław Adam Orliński:

Szanowna Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Rzeczywiście to jest moment, kiedy w debacie nad informacją pana rzecznika, rzecznika praw obywatelskich, pana prof. Wiącka, możemy również dokonać podsumowania, bo to już ostatnia informacja po 5 latach kadencji, którą pan, muszę powiedzieć, pełnił w sposób przede wszystkim niezależny – w sposób niezależny, w sposób bardzo, bym powiedział, ujmujący interes obywateli, tych obywateli, którzy dzięki konstytucji, dzięki naszym trzem fundamentalnym wartościom, takim jak godność, wolność i równość, mają prawa, które im przysługują. Pan zawsze stał na straży godności, zawsze, także na posiedzeniach Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, starał się iść w takim kierunku, aby nie być ani po prawej, ani po lewej stronie, zawsze budować pewne porozumienie i stać na straży praw człowieka. Podnosił pan to wielokrotnie, że godność przysługuje każdemu z nas, każdemu człowiekowi (*Dzwonek*), bez względu na jakiekolwiek cechy, wiek, płeć, niepełnosprawność. Za to, panie profesorze, bardzo, bardzo dziękuję, za te 5 lat dobrej i owocnej kadencji. (*Oklaski*)

(*Głos z sali*: Łubu-dubu, łubu-dubu…)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Panie pośle…
Dziękuję, panie pośle.
Zapraszam panią poseł Marię Kurowską.

Poseł Maria Kurowska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Profesorze, Rzeczniku Praw Obywatelskich! Pragnę podziękować za to sprawozdanie. Było w nim dużo dobrych rzeczy. Chciałabym też podziękować za właściwą postawę i ocenę, którą pan dał i wykazał w przypadku trzymania ks. Michała Olszewskiego i dwóch urzędników w areszcie śledczym, co odbyło się z naruszeniem wszelkich praw człowieka. Pan właśnie przy-

Spis treści

Poseł Maria Kurowska

znał, że to było nadużycie ogromne, bo takie było. Za te wszystkie momenty, kiedy pan jest sobą i takim rzecznikiem, jakim był za naszych czasów, dziękuję. Tym niemniej uważam, że dużo w tym sprawozdaniu nie ma.

Jeśli chodzi o rok 2026, myślę, że będzie jeszcze bogatsze to sprawozdanie, bo naruszana jest praworządność w sposób już karygodny. Tylko otworzyłam komórkę i mam już np. sprawę Michała Sopińskiego, tj. rektora komendanta Akademii Wymiaru Sprawiedliwości (*Dzwonek*), który pisze i uprzejmie informuje, że jego odwołanie kolejny raz jest z naruszeniem wszelkiego prawa, że jest nieskuteczne i w związku z tym pełni dalej obowiązki rektora.

(*Poseł Alicja Łuczak*: Naczelnego hejtera.)

(*Poseł Tomasz Zimoch*: Czyli łamie prawo.)

Bardzo proszę o zajmowanie się ludzkimi sprawami, bo ludzie na to czekają, panie rzeczniku. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Wiesława Różyńskiego, Polskie Stronnictwo Ludowe – Trzecia Droga.

Poseł Wiesław Różyński:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Rzeczniku! Obserwowałem działania i prace Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Podziękowania za niezłomną i pełną zaangażowania służbę na rzecz ochrony wolności i praw człowieka, praw i wolności każdego z nas, wsłuchiwanie się w głos pokrzywdzonych oraz odważne interwencje w obronie tych, których prawa bywają naruszane. Pańskie działania przypominały, że godność człowieka to stawanie w obronie tych, których głos bywa najsłabiej słyszalny.

Spotkałem osoby w moim biurze, ale też jestem zobowiązany przedstawić ich relacje, że w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich spotkali się z życzliwością i bardzo merytorycznym i profesjonalnym podejściem do problemu, który mieli. Podkreślić należy również niezależność (*Dzwonek*) rzecznika i przykładną współpracę z organami państwa. Ta współpraca z instytucjami państwa to wzór do naśladowania dla innych. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Urszulę Rusecką, Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Urszula Rusecka:

Pani Marszałek! Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! W obszernym raporcie wiele rzeczy jest ważnych. Chciałam podziękować za zdanie, które się tu znalazło, i za opis sytuacji związanej z godnością człowieka, a tak bardziej szczegółowo – z ustawą o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami.

Dostrzega pan, panie rzeczniku, wiele nieprawidłowości w tej ustawie. Chcę powiedzieć, że to jest raport za rok 2025, natomiast mamy teraz rok 2026, ta ustawa jest procedowana i nic się nie zmienia. Obecnie rządzący nie mają wizji, jak mają wprowadzić tę ustawę. To, co najważniejsze: to niekonstytucyjne, a wydaje mi się, że zostanie przez większość parlamentarną przegłosowane, że jednak świadczenia, które są tak bardzo potrzebne dla osób z niepełnosprawnościami (*Dzwonek*), nie będą realizowane, nie będzie asystencji dla osób starszych po 65. roku życia. To jest wyraźnie niekonstytucyjność tego prawa. Proszę o odniesienie się do tej sytuacji. A tak naprawdę to wejdzie chyba w roku 2028 w okrojonym kształcie. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję, pani poseł.

Zapraszam pana posła Krzysztofa Mieszkowskiego.

Poseł Krzysztof Mieszkowski:

Pani Marszałkini! Panie Profesorze! Wysoka Izbo! Właściwie trzeba przypominać i ciągle powtarzać tę sytuację, która ma miejsce w naszym parlamencie. Otóż w środę posłowie prawicy w sposób straszny, okrutny wręcz, napiętnowali osoby imigranckie, które zamieszkały w Lublinie, które tam studiują.

Chciałbym z tego miejsca bardzo podziękować mieszkankom i mieszkańcom Lublina, że stanęli w ich obronie. To jest duża wartość. W związku z tym chciałbym zwrócić się do pana z pytaniem o prawa człowieka. Te prawa człowieka, jak mi się wydaje, są bezwzględnie łamane przez katolickich nacjonalistów w polskim Sejmie.

(*Poseł Urszula Rusecka*: Coś podobnego. Co to znaczy: katolicki nacjonalizm?)

Proszę mi powiedzieć, czy rzecznik praw obywatelskich może zająć się posłami i posłankami, którzy łamią prawa człowieka w polskim Sejmie. Proszę mi na to odpowiedzieć. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam panią poseł Paulinę Matysiak, posłankę niezrzeszoną.

Spis treści

Poseł Paulina Matysiak:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Rzeczniku! Oczywiście nie będzie zaskoczeniem, że będę pytała o kwestie związane z dostępem do transportu publicznego.

W pana raporcie w przedstawionej informacji poruszony jest przede wszystkim problem wykluczenia transportowego osób starszych zamieszkujących na wsi. Pan rzecznik też organizował eksperckie spotkanie, w którym miałam przyjemność brać udział jesienią ubiegłego roku. Chciałam się dopytać, czy zdanie, głos pana rzecznika jest uwzględniany w przygotowywanym projekcie nowelizacji ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ustawy o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych. Czy te kwestie, które pan rzecznik podnosi w kontekście osób, które mieszkają na wsi, mieszkają na terenach, w których nie ma transportu publicznego, będą wysłuchane, będą uwzględnione w projektowanych zmianach ustawy?

Dziękuję, że pan rzecznik ten problem zauważa. Prosiłabym pana rzecznika o ich rozwinięcie w krótkim wystąpieniu. Dziękuję.

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję.

Zapraszam pana posła Mirosława Suchonia z Centrum.

Poseł Mirosław Suchoń:

Bardzo serdecznie dziękuję.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowny Panie Rzeczniku! Po pierwsze, dziękuję za całą pańską kadencję. Dzisiaj spotykamy się ostatni raz w tej formie. Głosowałem za pańskim powołaniem w lipcu 2021 r. Uważam, że to była dobra decyzja. Ona zapadła wtedy, przypomnę, dzięki bardzo szerokiemu konsensusowi. Ponad 400 posłów głosowało za tym, żeby pan pełnił tę służbę. Myślę, że dzisiaj możemy powiedzieć, że przez ten czas mieliśmy profesjonalnego rzecznika, który zajmował się tymi sprawami, którymi powinien. Dlatego dziękuję panu rzecznikowi.

Moje pytanie jest bardzo krótkie i dotyczy zmian, które zostały wprowadzone przez nasz rząd w zakresie nadzoru sądów nad wykorzystywaniem techniki operacyjnej. Jaka jest pańska ocena tych zmian, panie rzeczniku? Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękuję bardzo.

Poseł Monika Wielichowska:

Wysoka Izbo! Szanowny Panie Rzeczniku! W świecie pełnym pośpiechu i podziałów szczególnego znaczenia nabiera służba, która jest oparta na dialogu, która jest oparta na szacunku, ale przede wszystkim na odpowiedzialności. Działalność Biura Rzecznika Praw Obywatelskich właśnie pokazuje, że prawa obywatelskie nie są jedynie zapisami w ustawach, lecz realną ochroną ludzi i ich codziennych spraw.

Dlatego też chcę dołączyć do podziękowań, przede wszystkim za determinację w obronie wartości demokratycznych, za niezależność, za gotowość do podejmowania trudnych tematów oraz przede wszystkim za budowanie mostów pomiędzy obywatelem a państwem.

Wsłuchując się w dzisiejsze wystąpienia, wszyscy od lewa do prawa wyrażali uznanie dla całego zespołu urzędu za codzienną, często wymagającą pracę, za rzetelność, kompetencję i gotowość do niesienia pomocy, bo to dzięki państwa wysiłkom wiele osób otrzymało wsparcie, pomoc prawną oraz możliwość skutecznego dochodzenia swoich praw. Dlatego ja również składam na pana ręce dla całego zespołu Biura Rzecznika Praw Obywatelskich podziękowanie za pracę. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

I to był ostatni głos w debacie, tak się okazuje.

Lista posłów zapisanych do głosu została wyczerpana.

Zapraszam pana rzecznika praw obywatelskich.

Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek:

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Bardzo dziękuję za słowa uznania dotyczące działalności Biura Rzecznika Praw Obywatelskich. Słowa krytyki również weźmiemy sobie do serca. Zanim przejdę do odpowiedzi na pytania chciałbym powiedzieć, że każdego roku, występując przed Wysoką Izbą, przed Wysokim Sejmem, mam pewien kłopot. Dostrzegam, że część z państwa posłów, komentując działalność rzecznika praw obywatelskich, tak naprawdę dyskutuje ze sobą i próbuje wpisać urząd rzecznika praw obywatelskich w spór polityczny. Chciałbym bardzo mocno podkreślić, że przez ostatnie 5 lat pozostawałem poza sporem politycznym i zarówno od siebie, jak i od moich współpracowników wymagałem tego, żebyśmy pokazywali problemy. Ale to, kto jest winny powstania tych problemów, czy jest to partia X czy partia Y, nie ma kompletnie znaczenia z punktu widzenia praw obywatela. Obywatelowi jest to całkowicie obojętne, która partia, rząd, czy większość doprowadziła do takiej, a nie innej sytuacji. Starałem się pełnić urząd przez

Spis treści

Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek

ostatnie 5 lat właśnie dokładnie w taki sposób. Również w taki sposób, aby pokazać wszystkim obywatelom, że istnieje w tym kraju instytucja, która nie ma nic wspólnego z polityką, że istnieje konstytucyjny organ państwa, który w żaden sposób nie kieruje się ani kwestiami poglądu politycznego, ani światopoglądem, ale wyłącznie prawem. I mam nadzieję, że to się udało.

Natomiast przechodząc do pytań i problemów, które państwo posłowie przedstawili: odpowiem na tyle, na ile uda mi się to zrobić w czasie, który mi pozostał. Jeśli chodzi o problematykę migrantów i uchodźców, bo kilka pytań dotyczyło tego zagadnienia, muszę powiedzieć, że ustawa o tzw. zawieszeniu prawa do azylu jest w moim przekonaniu jednoznacznie niezgodna z konstytucją i ze standardami międzynarodowymi, które Polskę wiążą z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Sygnalizowaliśmy to i sygnalizujemy za każdym razem, kiedy Sejm decyduje się na przedłużenie działania tych przepisów. Zatem co do tego nie mam wątpliwości. Jeśli chodzi o nierespektowanie postanowień zabezpieczających Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, to mój urząd interweniował w tych sprawach, zarówno gdy chodzi o wydarzenia w Terespolu, jak też o dokonaną kilka tygodni temu deportację do Afganistanu. Zresztą kilka dni temu wystąpiliśmy również z pismem do pana ministra spraw wewnętrznych i administracji, wskazując na bardzo niełatwą współpracę w tym zakresie ze Strażą Graniczną. (*Oklaski*) Odnieśliśmy wrażenie, że w tym przypadku, akurat w przypadku tych uchodźców, którzy otrzymali postanowienie zabezpieczające Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, współpraca, która jest z reguły poprawna, była niesatysfakcjonująca. Otrzymywaliśmy częściowe odpowiedzi, nie na wszystkie pytania. Odnosiliśmy wrażenie, że pewne odpowiedzi są celowo i intencjonalnie nam nieudzielane czy udzielane z opóźnieniem, tak aby mogło dojść do tej deportacji, mimo postanowień zabezpieczających Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. I takie stanowisko przedstawiliśmy w ostatnim czasie panu ministrowi spraw wewnętrznych i administracji.

Jeśli chodzi o detencję w ośrodkach dla uchodźców, i w ogóle związaną z tym kryzysem, z którym mamy do czynienia, sytuację dzieci migranckich, to również przedstawiłem w tym zakresie wystąpienie wspólnie z panią rzecznik praw dziecka. Rozwiązanie tego problemu wymaga bez wątpienia zmian prawodawczych.

Jeszcze nawiązując do ustawy o tzw. zawieszeniu prawa do azylu, chciałbym bardzo mocno podkreślić, że ustawa powinna być stosowana do walki ze skutkami tzw. instrumentalizacji migracji, wedle jej brzmienia, o ile w ogóle. Natomiast w praktyce jest stosowana również wobec osób, które nie stwarzają żadnego zagrożenia (*Oklaski*), nie naruszają porządku publicznego, chcą legalnie w Polsce poszukiwać ochrony międzynarodowej. Spotykają się z odmową na podstawie tej ustawy. Apeluję do państwa o przemyślenie tych rozwiązań prawnych, bo to są rozwiązania prawne, które naprawdę urągają godności człowieka i są niezgodne ze standardami państwa demokratycznego. Prędzej czy później ta sprawa stanie na wokandzie trybunałów europejskich.

(*Głos z sali*: Tak, dokładnie.)

Wedle standardów, jakimi kierują się te trybunały, wedle standardów, jakimi Polska jest związana jako członek wspólnot międzynarodowych, tego typu rozwiązanie prawne nie ma prawa funkcjonować. Dlatego bardzo proszę państwa o przemyślenie tych rozwiązań.

Padały z państwa strony pytania dotyczące władzy sądowniczej. Chciałbym również podkreślić to, co powiedziałem w moim wystąpieniu wprowadzającym: w tej chwili to jest najważniejszy problem, ponieważ obywatele stracili całkowicie zaufanie do władzy sądowniczej. Władza sądownicza nie cieszy się autorytetem wśród obywateli. Mam na myśli zarówno sądownictwo, jak i Trybunał Konstytucyjny. Kiedy obywatele obserwują to, co się dzieje, nie mają pewności co do tego, czy po ochronę swoich praw naruszonych przez innego człowieka lub przez organ władzy publicznej mogą iść do polskiego sądu lub Trybunału Konstytucyjnego – kiedy widzą, co się dzieje.

Oczywiście nie przesądzam, kto w jakim zakresie doprowadził do tego, ponieważ w ostatnich 10 latach obowiązywało bardzo wiele różnych przepisów prawa czy podejmowano działania, które ostatecznie skutkowały sytuacją, z jaką w tej chwili mamy do czynienia. Naprawienie tej sytuacji wymaga bez wątpienia rozwiązań o charakterze ustawodawczym. Co najmniej ustawodawczym, bo zastanawiam się – szczerze mówiąc – czy do naprawienia, odbudowy autorytetu Trybunału Konstytucyjnego wystarczyłaby ustawa zwykła czy nie wymagałoby to interwencji o randze ustawy konstytucyjnej.

Natomiast to, z czym mamy do czynienia w tej chwili, to jest sytuacja, w której przeciętny obywatel nie jest pewien, czy wyrok, który został wobec niego wydany, będzie respektowany w przyszłości. Czyli ktoś odzyskał w sądzie dług i nie wie, czy kiedyś nie będzie mu to odebrane z powrotem, bo druga strona zaskarży orzeczenie do Trybunału europejskiego. Ktoś rozwiódł się. To jest sprawa, o której wszyscy słyszeliśmy. Ludzie się rozwiedli i po 2 latach, kiedy chcą dzielić swój majątek, dowiadują się, że tak naprawdę przez te 2 lata nie byli rozwiedzeni. Takich przypadków jest więcej, tego typu niepewności. Jak powiadam, katalog wolności i praw człowieka może być doskonały, natomiast on nie znaczy nic, jest pustą deklaracją, jeśli nie ma niezależnych organów władzy sądowniczej, które w indywidualnych sprawach mogłyby chronić obywateli przed naruszeniem ich wolności lub praw. I to niestety jest największy

Spis treści

**Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek**

problem, z jakim mamy do czynienia w tej chwili w Polsce z punktu widzenia ochrony praw człowieka. Bo prawa człowieka są. Mamy bardzo dobry katalog praw człowieka w konstytucji. Jesteśmy, jako Rzeczpospolita Polska, stroną traktatów, które również obrosły orzecznictwem, takich jak Europejska Konwencja Praw Człowieka i protokoły do tej konwencji. W ramach Unii Europejskiej funkcjonuje Karta Praw Podstawowych. Jeśli więc chodzi o przepisy prawa, które ustanawiają katalog wolności i praw jednostki, to tutaj trudno powiedzieć cokolwiek złego na temat tego katalogu.

Aby to mogło funkcjonować w rzeczywistości, muszą być instytucje niezależne od władzy ustawodawczej i od władzy wykonawczej, które stoją na straży tych praw i wymierzają sprawiedliwość. Niezależność od władzy ustawodawczej i wykonawczej to jest główny problem.

Przejdę teraz do pytania, które zadał pan poseł Zimoch. To jest główny problem, który został przedstawiony przez trybunały europejskie w sprawie Krajowej Rady Sądownictwa: brak niezależności tego organu od władzy ustawodawczej i od władzy wykonawczej. Czy ten brak w dalszym ciągu istnieje? Oczywiście, że on istnieje, ponieważ to jest cały czas ta sama ustawa. Ta ustawa nie gwarantuje odpowiedniej separacji procedury powoływania członków Krajowej Rady Sądownictwa od władzy politycznej, czyli władzy ustawodawczej i wykonawczej. Natomiast to, co zrobiono, sposób, jaki parlament, większość parlamentarna uznała za właściwy, aby ukształtować w tym roku Krajową Radę Sądownictwa, ma szansę na to, aby w orzecznictwie trybunałów europejskich być inaczej oceniony. (*Oklaski*) Szanowni państwo, w orzecznictwie europejskich trybunałów, począwszy od sprawy Reczkowicz przeciwko Polsce, która była pierwsza w tym zakresie, pojawiło się kilka argumentów dotyczących tego, z jakiego powodu Krajowa Rada Sądownictwa była wadliwa. Nie tylko z tego powodu, o którym powiedziałem, czyli ustawy, która obowiązuje do dzisiaj, ale również, po drugie, z powodu przerwania kadencji poprzedniej rady sądownictwa przed jej upływem i, po trzecie, faktu, że większość środowiska sędziowskiego wówczas po prostu zbojkotowała te wybory i nie wzięła w nich udziału. Teraz, dzisiaj te dwie okoliczności już odpadły. Już odpadły, ponieważ nie ma przerwania kadencji ani nie ma sytuacji, że większość sędziów odmówiła udziału w wyborach. W związku z czym spośród trzech okoliczności, które w tamtych sprawach przesądziły o naruszeniu Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, dzisiaj została tylko jedna i być może z tego powodu sędzia powołany na wniosek tak ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa będzie uznany za sędziego, którego orzeczenie nie narusza konwencji. (*Oklaski*) Być może, jest na to szansa. Takie jest moje zdanie w tej sprawie.

Chciałbym jeszcze króciutko powiedzieć o ustawie o asystencji osobistej. Uważam, że koncepcja, o którą pani poseł pytała, żeby ta ustawa nie miała zastosowania do osób poniżej 13. roku życia i powyżej 65. roku życia, to jest po prostu dyskryminacja. Zdaję sobie sprawę, co jest tego przyczyną. Przyczyną są pieniądze. Każda ustawa, zwłaszcza ustawa w obszarze, o którym mówimy, kosztuje. Jest to do pewnego stopnia zrozumiałe, że przygotowując projekt ustawy, kalkuluje się jej koszty i potem pod te koszty dobiera się kryteria. Tak jest, tak się dzieje. Natomiast to nie mogą być kryteria dyskryminujące. Uważam, że odcięcie to, które zaproponowano, od 65 lat, to jest, po pierwsze, dyskryminacja ze względu na wiek, a po drugie, opieranie się na stereotypie, że człowieka od 65. roku życia to tak naprawdę już coraz mniej interesuje, i prawo do niezależnego życia, które gwarantuje Konwencja o ochronie praw osób z niepełnosprawnościami, już może być realizowane wobec takiego człowieka w innych formach. Tak uważam, jestem przeciwny i wielokrotnie eksponowałem mój sprzeciw wobec tych kryteriów, które są zawarte w ustawie o asystencji osób z niepełnosprawnościami.

Szanowni Państwo! Czas mi się kończy. Czy mógłbym jeszcze 2 minuty poprosić?

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Bardzo proszę.

**Rzecznik Praw Obywatelskich
Marcin Wiącek:**

Bo chciałbym na jak najwięcej pytań odpowiedzieć.

Pan poseł Suchoń zadał pytanie dotyczące nadzoru sądów nad stosowaniem czynności operacyjno-rozpoznawczych. Ja stoję na stanowisku, że stan prawny w tej chwili jest kompletnie niespójny ze standardami państwa demokratycznego. Dostrzegam, że doszło do pewnych zmian w drodze rozporządzeń, ale to są, po pierwsze, wyłącznie rozporządzenia, a po drugie, sądy nie są związane rozporządzeniami, bo zgodnie z konstytucją sądy są związane tylko konstytucją i ustawami, a więc nie ma odpowiednio silnej gwarancji. Jest w tej chwili projekt ustawy, który dotyczy tej materii. Ja i moi współpracownicy opiniowaliśmy ten projekt. On jest niewystarczający. On idzie w dobrą stronę, natomiast jest niewystarczający, gdy chodzi o efektywny nadzór sądu nad czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi. A więc niestety muszę powtórzyć tę gorzką konkluzję, którą rzecznicy praw obywatelskich powtarzają od lat, że nadzór nad czynnościami operacyjno-rozpoznawczymi Policji jest fikcyjny, on nie istnieje. Jest pozorny i jest to sytuacja niezgodna ze standardami ochrony prawa do prywatności.

Gdy chodzi o problematykę wykluczenia transportowego osób starszych na wsi… Raport, który

Spis treści

Rzecznik Praw Obywatelskich Marcin Wiącek

został przedstawiony przez biuro rzecznika – pani posłanka, zakładam, doskonale zna ten raport – oczywiście również został przedstawiony publicznie. Ufamy, że będzie on uwzględniony w postępowaniach ustawodawczych dotyczących walki z tym zjawiskiem, jakie ma szczególne znaczenie na terenach wiejskich, czyli z wykluczeniem transportowym.

Odnośnie do pracowników służb mundurowych i kwestii dotyczących emerytur pracowników służb mundurowych, to chciałem podkreślić, że w Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich funkcjonuje cały zespół do spraw praw żołnierzy i funkcjonariuszy, który zajmuje się wszystkimi aspektami ochrony wolności i praw żołnierzy i funkcjonariuszy.

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo! Jeśli ktoś z państwa będzie życzył sobie odpowiedzi na piśmie, to oczywiście bardzo proszę o taką informację.

Jest to moje ostatnie wystąpienie jako rzecznika praw obywatelskich, dlatego chciałem bardzo serdecznie Wysokiej Izbie, szanownym paniom posłankom, szanownym panom posłom podziękować za te 5 lat współpracy i ponownie zaapelować o to, aby w swojej działalności jak najczęściej kierowali się państwo wnioskami zawartymi w corocznych sprawozdaniach, w corocznych informacjach rzecznika praw obywatelskich, ponieważ większość tych spraw, które są problemem w naszym kraju, to są sprawy, które powinny być rozwiązane w drodze zmian prawodawczych, w szczególności zmian ustawodawczych. Bardzo serdecznie dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Monika Wielichowska:

Dziękujemy, panie rzeczniku.

Zamykam dyskusję*).

Stwierdzam, że Sejm zapoznał się z informacją o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025.

Zanim przystąpimy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego i przekażę prowadzenie obrad panu marszałkowi Piotrowi Zgorzelskiemu, pozwólcie, że przywitam uczennice, uczniów i opiekunów z Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Wojkowicach Kościelnych, którzy przybyli dzisiaj do Sejmu na zaproszenie pani posłanki Katarzyny Stachowicz. Witamy was serdecznie i bardzo się cieszymy, że jesteście dzisiaj z nami i przysłuchujecie się naszym obradom. (*Oklaski*)

(*Przewodnictwo w obradach obejmuje wicemarszałek Sejmu Piotr Zgorzelski*)

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu 33. porządku dziennego: Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (druk nr 1811)**.**

Proszę panią poseł Katarzynę Ueberhan o przedstawienie uzasadnienia projektu ustawy.

Poseł Katarzyna Ueberhan:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu wnioskodawców, grupy posłanek i posłów klubu Lewicy przedstawić państwu główne założenia poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę zawartego w druku sejmowym nr 1811. Celem tego projektu jest przywrócenie elementarnego poczucia sprawiedliwości w systemie wynagradzania pracowników oraz skuteczniejsza ochrona osób otrzymujących najniższe podstawowe wynagrodzenia. Projekt porządkuje przepisy, które przez lata były wielokrotnie nowelizowane i dziś budzą liczne wątpliwości interpretacyjne. Minimalne wynagrodzenie za pracę nie jest jałmużną, nie jest przywilejem. Jest konstytucyjną gwarancją ochrony pracy. Art. 65 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wyraźnie wskazuje, że minimalna wysokość wynagrodzenia lub sposób jej ustalania określana jest ustawą. Oznacza to, że państwo i my, ustawodawcy, mamy obowiązek zapewnić pracownikom realną ochronę. Ochronę przed nieuczciwymi praktykami na rynku pracy, przed ubóstwem pomimo wykonywania pracy. Minimalne wynagrodzenie ma chronić człowieka pracy. Nie może być tak, że do minimalnego wynagrodzenia wliczane są różnego rodzaju dodatki: funkcyjne, specjalne, ale też premie czy nagrody. W praktyce oznacza to, że pracownik doświadczony, kompetentny, nierzadko wykonujący dodatkowe obowiązki bardzo często otrzymuje na końcu wynagrodzenie na poziomie płacy minimalnej. Dokładnie tyle samo co osoba bez takich kwalifikacji czy poziomu odpowiedzialności. Dlaczego? Pozwalają na to nieprecyzyjne, obowiązujące od blisko 25 lat przepisy. A przez te 25 lat zmieniło się wiele: rzeczywistość gospodarcza i zamożność społeczeństwa. Nie zmieniły się jednak przepisy dotyczące płacy minimalnej.

Dziś przedstawiamy Wysokiej Izbie projekt ustawy, który przywraca elementarne znaczenie słowom: godna, uczciwa płaca za uczciwą pracę. To odpowiedź na rzeczywistość w naszym kraju, z którą dziś mierzymy się coraz częściej. Gdy ciężko pracujący ludzie, wypełniający dodatkowe obowiązki, zdobywający doświadczenie, biorący odpowiedzialność za innych na koniec miesiąca i tak dostają minimalną. Dlaczego? Ponieważ pozwalają na to nieprecyzyjne przepisy, które można obejść. To nie jest sprawiedliwość, to nie jest motywacja, to jest zwykłe wypaczenie sensu minimalnego wynagrodzenia. Premia nie może być

Poseł Katarzyna Ueberhan

sztuczką księgową służącą do łatania minimalnej pensji. Minimalne wynagrodzenie miało być fundamentem bezpieczeństwa, tymczasem dla wielu staje się sufitem nie do przebicia.

Wysoka Izbo! Ten projekt staje po stronie ludzi pracy, którzy codziennie wstają o godz. 5 rano: pracowników sklepików, opiekunek, pracowników administracji, ochrony, pracowników samorządowych, kierowców, magazynierów. Tysięcy ludzi, którzy słyszą od państwa: gospodarka rośnie, ale we własnym portfelu niekoniecznie już widzą ten wzrost. Nie można budować silnego państwa na taniej pracy i obchodzeniu prawa. Projekt odpowiada więc na patologie związane m.in. z minimalną stawką godzinową. Kiedy wprowadzano stawkę minimalną za godzinę, obiecywano ludziom – i wszyscy na to liczyliśmy – że skończy się praca za kilka złotych za godzinę i życie w permanentnej niepewności. Niestety nauczono się i te przepisy omijać. Potrącenia, fikcyjne koszty, niewypłacanie pełnych należności, pozory elastyczności. Powiedzmy jasno: jeżeli ktoś pracuje cały miesiąc, musi mieć szansę za to wynagrodzenie się utrzymać. Obowiązkiem państwa i ustawodawcy jest zapewnić mu ochronę prawną. Dlatego wzmacniamy ochronę minimalnej stawki godzinowej i kończymy z sytuacją, w której najsłabsi muszą sami walczyć o pieniądze, które tak naprawdę już zarobili.

Projekt przewiduje również zaostrzenie sankcji za łamanie przepisów dotyczących minimalnego wynagrodzenia, bo dziś dla części niekoniecznie uczciwych albo po prostu omijających prawo pracodawców te kary i mandaty stały się po prostu elementem modelu biznesowego. Nie możemy się biernie jako państwo temu przyglądać. Oczywiście dla porządku należy wspomnieć, że przyjęte przez tę Izbę i też już podpisane przez prezydenta przepisy zmieniające przepisy o Państwowej Inspekcji Pracy już zaadresowały akurat ten problem i niedługo, bo w lipcu, wejdą w życie. W tej ustawie ta zmiana została jednak uwzględniona, ponieważ złożyliśmy ją już blisko rok temu.

Szanowni Państwo! Nie ma zgody na budowanie nieuczciwej przewagi konkurencyjnej kosztem ludzi pracy. Nie można oszczędzać na pracownikach. Ważne jest jednak podkreślenie – i chcę, by to wybrzmiało – że to nie jest projekt przeciwko przedsiębiorcom. To projekt przeciwko nieuczciwości i omijaniu prawa. Wzmacnia ochronę wynagrodzenia wynikającego z minimalnej stawki godzinowej i uszczelnia obowiązujące przepisy. Praca musi dawać poczucie bezpieczeństwa, a nie tylko zapewniać wegetację od pierwszego do pierwszego. Pozycję państwa mierzy się nie wysokością wieżowców, nie miejscem w rankingach, ba, nawet nie wzrostem PKB, ale tym, jak państwo traktuje ludzi, którzy codziennie swoją pracą to państwo utrzymują. Praca musi być wynagradzana należycie i uczciwie, a państwo musi stać po stronie ludzi pracy i zapewniać przejrzyste oraz skuteczne mechanizmy, w tym te dotyczące ochrony wynagrodzeń.

Szanowni Państwo! Z troski o polskiego pracownika złożyliśmy ten projekt i z tej troski apeluję do wszystkich klubów parlamentarnych o jego poparcie i wspólną pracę nad nim, a także o skierowanie go do dalszych prac w Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. To umożliwi nam raz jeszcze zabrać głos w dyskusji, zadać pytania, otrzymać odpowiedzi, rozwiać wątpliwości. Jako wnioskodawczyni i przewodnicząca komisji ze swojej strony deklaruję gotowość do pracy nad tym projektem i otwartość na wszystkie uwagi, pytania czy ewentualne propozycje poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Sejm ustalił, że w dyskusji nad tym punktem porządku dziennego wysłucha 5-minutowych oświadczeń w imieniu klubów i 3-minutowych oświadczeń w imieniu kół.

Otwieram dyskusję.

Pierwsza głos zabierze pani poseł Urszula Rusecka, która przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość.

Poseł Urszula Rusecka:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiam stanowisko Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość odnośnie do poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, druk nr 1811.

Wnioskodawcy postulują wyłączenie z wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę dodatku funkcyjnego, dodatku specjalnego oraz premii i nagród. Ponadto zdaniem wnioskodawców, obecnie obowiązujące przepisy ustawy o minimalnym wynagrodzeniu są nieprecyzyjne, budzą wątpliwości w zakresie ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę i nie zapewniają należytej ochrony pracownika. W związku z powyższym proponują w projekcie ustawy zmiany w Kodeksie pracy polegające na wprowadzeniu zapisów o sankcjach, karach dla pracodawców za opóźnienie czy niewypłacanie wypłaty pracownikom. Wszystko dobrze, tylko pytam wnioskodawców: Dlaczego to jest projekt poselski, pani poseł? Dlaczego to jest projekt poselski? Co się dzieje w koalicji rządowej? Bo przypomnę, że 15 listopada 2024 r. upłynął termin wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej w sprawie adekwatnych wynagrodzeń minimalnych w Unii Europejskiej. I wiem, że obecny rząd 13 grudnia nawet pochylił się nad tą dyrektywą, nawet opracował ustawę, dał do zaopiniowania związkom zawodowym, pracodawcom. Projekt był w Radzie Dialogu Społecznego.

Spis treści

Poseł Urszula Rusecka

W sierpniu 2025 r., niedługo będzie rok, trafił do komitetu stałego Rady Ministrów. I ustawy nie ma, mamy projekt poselski. Natomiast procedowany projekt poselski ustawy pomija kluczowe elementy wymagane dla wiarygodnej implementacji dyrektywy. Przypomnę również, że Prawo i Sprawiedliwość zawsze stało i stoi na stanowisku, że minimalne wynagrodzenie za pracę jest jednym z najważniejszych elementów systemu ochrony pracowników i ich rodzin. Jego wysokość i sposób ustalania mają bezpośredni wpływ na sytuację milionów Polaków, na stabilność rynku pracy i gospodarkę. Ale cóż, z tą gospodarką mamy problem. Żeby państwo się rozwijało, żeby gospodarka rosła, to muszą być też zdrowe finanse publiczne, które zostały zrujnowane za rządów obecnej koalicji. Należy przypomnieć również i podkreślić, że to Prawo i Sprawiedliwość po raz pierwszy wprowadziło do obiegu prawnego minimalną stawkę godzinową. Były czasy, kiedy rządziła Platforma Obywatelska, że ta stawka godzinowa wynosiła nawet parę groszy. To za rządów Prawa i Sprawiedliwości rozpoczął się dynamiczny wzrost minimalnego wynagrodzenia, bo przypomnę, że w roku 2015 wynosiło 1750, a dzisiaj wynosi 4860. Przypomnę również, że jeżeli chodzi o minimalne wynagrodzenie, to Prawo i Sprawiedliwość w roku 2017 wyjęło spod minimalnego wynagrodzenia dodatek za pracę w porze nocnej, a od 2020 r. do minimalnego wynagrodzenia nie jest również wliczany staż pracy. Ale jak już powiedziałam wcześniej, musimy mieć naprawdę dobrze rozwiniętą gospodarkę, dobrze rozwinięte i dobrze funkcjonujące finanse publiczne, żeby Polacy byli dobrze wynagradzani. I pragnę zaapelować do Wysokiej Izby, inaczej, zaapelować w tej Izbie do rządzących, aby projekt rządowy, który przeszedł konsultacje, trafił pod obrady, żebyśmy mogli rzetelnie nad tym projektem pracować. Bo deklarować tu można, pani poseł, wszystko. Wiemy, że w deklaracjach jesteście świetni, tylko przypomnę Polakom, że jak rządziła Lewica, było 3 mln bezrobotnych, a jak rządziła Platforma Obywatelska, teraz Koalicja Obywatelska, było 2,3 mln w 2013 r. I co zaczyna się dziać? 2,5 roku waszych rządów – wzrasta bezrobocie, ludzie są zwalniani. Można pięknie deklarować wsparcie dla pracowników, tylko trzeba też zapewnić im tę pracę.

Prawo i Sprawiedliwość oczywiście będzie pracowało nad tym projektem ustawy, ale liczy też, że również projekt rządowy, który jest po konsultacjach, trafi pod obrady komisji. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Paweł Masełko przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Koalicja Obywatelska.

Poseł Paweł Masełko:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Koalicja Obywatelska odnośnie do poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, druk nr 1811.

Szanowni Państwo! Wysoka Izbo! Ten projekt bardzo mocno bazuje na ustawie z 2002 r., która dzisiaj obowiązuje. Jak widzimy, ustawa o płacy minimalnej, o wynagrodzeniu za pracę minimalną jest już dosyć, powiedziałbym, leciwa. Mamy 2026 r., czyli jest już czas, żebyśmy rozpoczęli dyskusję nad tym, żeby wypracować nowe rozwiązania właśnie w obszarze minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników. Druga kwestia jest bardzo istotna, chciałbym ją dzisiaj tutaj podkreślić. Chodzi o to, że ta dyskusja i ten projekt dotyczy naprawdę sporej liczby pracowników. Według danych od 1,5 mln do ponad 3 mln pracowników pobiera dzisiaj płacę minimalną za wykonywaną pracę. To też pokazuje skalę, której dotyczy rozwiązanie, i powagę tematu, którym się dzisiaj tutaj zajmujemy. Myślę, że będziemy również pracowali w komisjach i kontynuowali pracę nad rozwiązaniami, które pojawiły się w tym projekcie.

Warte podkreślenia i bardzo istotne jest to, że ten projekt ustawy wzmacnia zdecydowanie pozycję pracownika, tak żeby jego bezpieczeństwo w obszarze wypłaty minimalnego wynagrodzenia za pracę było zagwarantowane.

Ten projekt również wychodzi naprzeciw unijnej dyrektywie, która ma na celu ochronę dochodów najmniej zarabiających, i rozwiązuje właśnie te kwestie. Tak jak mówiłem na wstępie, zaproponowany poselski projekt ustawy bazuje bardzo mocno na tej ustawie z 2002 r. Utrzymuje nadal to, że strona rządowa negocjuje z Radą Dialogu Społecznego i ustala propozycję płacy minimalnej na rok kolejny. Utrzymuje również to, że jeśli zaplanowana inflacja będzie przekraczała 5% w danym roku, w którym planujemy wzrost płacy minimalnej, zachowana zostanie podwójna waloryzacja: na początku roku i wraz z 1 lipca.

Co istotne i co było problemem w latach poprzednich, to to, że bardzo często do płacy minimalnej były wliczane różnorakie składniki, dodatki. I zaproponowany projekt wskazuje konkretnie, jakie dodatki nie mogą być uwzględniane w przypadku płacy minimalnej. Mamy wyłączenie nagród jubileuszowych, odpraw pieniężnych przysługujących pracownikom w związku z przejściem na emeryturę lub rentę, wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatku do wynagrodzenia za pracę w porze nocnej, dodatku stażowego, dodatku za szczególne warunki pracy, dodatku funkcyjnego, premii i nagród oraz innych dodatków. Wreszcie mamy jasną i czytelną sytuację. Mamy płacę minimalną i do tej płacy ewentualnie dochodzą dodatki. Te dodatki nie mogą być tutaj wliczane do wysokości płacy minimalnej.

Spis treści

Poseł Paweł Masełko

Podkreślić również należy bardzo znaczny wzrost planowanych kar i grzywien, jeśli pracodawcy nie będą przestrzegali wysokości płacy minimalnej.

Jest to projekt, który na pewno jest warty uwagi. My jako Koalicja Obywatelska na pewno deklarujemy chęć dalszej pracy na posiedzeniach komisji i wypracowanie takich rozwiązań, które będą dobre dla pracowników, dla pracodawców, ale również dla gospodarki i rynku pracy. (*Oklaski*) Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Mirosław Adam Orliński przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe.

Poseł Mirosław Adam Orliński:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! W imieniu Klubu Parlamentarnego Polskie Stronnictwo Ludowe mam zaszczyt przedstawić nasze stanowisko odnośnie do poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Rzeczywiście projekt ustawy reguluje zasady i tryb ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę. Określa zasady i tryb ustalania oraz wypłacania minimalnej stawki godzinowej. Projekt przewiduje, o czym też mówiła pani poseł, prezentując ten projekt, uzupełnienie i doprecyzowanie w stosunku do obecnie obowiązującej ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę z 2002 r. definicji konkretnych pojęć, np. dwóch terminów zmiany wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, o czym mowa w art. 3 tego projektu, analogicznie do obecnie obowiązującej corocznej procedury ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz minimalnej stawki godzinowej. Wiele tych zapisów ma tak naprawdę utrzymać dotychczasowe zapisy, czyli chodzi o utrzymanie co do zasady dotychczasowego mechanizmu ustalania minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Projektowane przepisy ustawy gwarantują zatem coroczny wzrost wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w stopniu nieniższym niż prognozowany na dany rok wzrost cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem przyjęty do opracowania projektu ustawy budżetowej i przekazany Radzie Dialogu Społecznego do negocjacji.

To projekt poselski. Należy tutaj wspomnieć, że z jednej strony jest projekt rządowy, który budzi pewne wątpliwości, ale z drugiej strony jest projekt poselski Lewicy, nad którym teraz dyskutujemy. On przede wszystkim zakłada, że od 2027 r. minimalne wynagrodzenie będzie w całości stanowiło pensję zasadniczą, a z wyliczeń płacy minimalnej wyłączone zostaną wszelkie dodatki. Ponadto projekt ma na celu zagwarantowanie, że płaca minimalna w Polsce będzie wynosić co najmniej 66% przeciętnego wynagrodzenia. Do najniższej krajowej przestaną być wliczane dodatki. Obecnie pracodawcy mogą uzupełniać pensję do minimum właśnie różnymi premiami, co prowadzi do tego, że pensja zasadnicza jest niższa niż ustawowe minimum. Będzie doprecyzowanie tych wszystkich przepisów.

Z punktu widzenia gospodarki, rozwoju gospodarczego, myślę, że kluczowe jest to, aby rzeczywiście ten projekt trafił do komisji. Tam będzie można próbować… Chodzi o to, co pojawia się w ramach koalicji, w ramach tego projektu rządowego, czyli przede wszystkim chodzi o te dyskusje, które dotyczą kosztów wdrożenia nowych zasad. Najbardziej zasadne wydaje się skierowanie tego projektu do komisji i tam poddanie go próbie dogłębnej analizy, tych wszystkich zapisów w ramach projektu rządowego i tego projektu, który tutaj przedkładają posłanki i posłowie Lewicy.

Jako Polskie Stronnictwo Ludowe nie zamykamy się w tej kwestii na dyskusję, ale uważamy, że trzeba spojrzeć na to w sposób bardzo racjonalny, przeanalizować te aspekty, które ten projekt rządowy również zakłada. Tu mamy projekt poselski i jesteśmy za tym, żeby skierować go do komisji. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pani poseł Joanna Wicha przedstawi stanowisko klubu Lewicy.

Poseł Joanna Wicha:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam krótkie pytanie do wszystkich obecnych na sali: Co oznacza słowo: dodatek? Odpowiedź wydaje się prosta. Dodatek to coś dodatkowego. Coś, co otrzymujemy za np. większą odpowiedzialność lub szczególne kwalifikacje. Tymczasem obecne przepisy pozwalają wliczyć do minimalnego wynagrodzenia dodatki takie jak dodatek funkcyjny, dodatek specjalny, premie i nagrody. W praktyce oznacza to, że składniki wynagrodzenia, które miały stanowić dodatkową gratyfikację za wykonywaną pracę, bywają wykorzystywane do osiągnięcia poziomu ustawowego minimum. I właśnie ten problem rozwiązujemy dzisiejszym projektem.

Jeżeli państwo mówi, że minimalne wynagrodzenie wynosi określoną kwotę, to pracownik powinien otrzymać co najmniej tę kwotę, a w sytuacji, kiedy przysługują mu dodatki, powinien je odczuwać w postaci wyższej wypłaty. Bo dodatki powinny być dodatkami. Nasz projekt wyłącza dodatek funkcyjny, dodatek specjalny, premię i nagrody z katalogu skład-

Spis treści

Poseł Joanna Wicha

ników uwzględnianych przy ustalaniu, czy pracownik otrzymał minimalne wynagrodzenie za pracę, czy nie. Wprowadzenie tej ustawy sprawi, że dodatki będą pełniły funkcję, dla której zostały wprowadzone. To nie jest wyłącznie kwestia wysokości pojedynczej wypłaty. To również kwestia przejrzystości i uczciwości systemu wynagrodzenia. Pracownik powinien wiedzieć, jaka część jego wynagrodzenia stanowi ustawowo gwarantowane minimum, a jaka jest dodatkowym wynagrodzeniem za wykonywaną pracę i ponoszoną odpowiedzialność.

Projekt potrzebuje również zasady ochrony minimalnej stawki godzinowej. Mamy sygnały, że obecnie dochodzi do przypadków obchodzenia tych przepisów poprzez niewypłacanie pełnej stawki godzinowej albo dokonywanie potrąceń prowadzących do faktycznego obniżenia wynagrodzenia. Dlatego wzmacniamy ochronę wynagrodzenia wynikającego z minimalnej stawki godzinowej oraz zaostrzamy sankcje za naruszanie tych przepisów. Prawo pracy nie może obejmować wyłącznie tych pracowników, którzy trafili na uczciwego pracodawcę. Musi skutecznie chronić również tam, gdzie dochodzi do prób obchodzenia prawa.

Kolejna ważna kwestia wpisana w ustawę to to, jak płaca minimalna ma się do wynagrodzeń w całej gospodarce. Według projektu, jeśli minimalna spadnie poniżej połowy przeciętnego wynagrodzenia, jej wzrost będzie dodatkowo wzmacniany. To ważny bezpiecznik. Dzięki niemu osoby otrzymujące najniższe wynagrodzenia nie będą pozostawione w tle, gdy płaca w gospodarce będzie rosła szybciej. To również gwarancja, że ochrona płacy minimalnej nie będzie zależała od tego, kto akurat obejmuje Ministerstwo Finansów, ale zostanie wpisana bezpośrednio do mechanizmu ustawowego.

Wysoka Izbo! Minimalne wynagrodzenie jest jednym z podstawowych instrumentów ochrony pracowników przed ubóstwem i wyzyskiem. Aby mogło pełnić tę funkcję, musi być rzeczywistym minimum wynagrodzenia za pracę, a nie kwotą osiąganą poprzez wliczanie do niej kolejnych dodatków, premii i nagród. Dlatego klub parlamentarny Lewicy bardzo zachęca do poparcia swojego projektu. Bardzo dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Witold Tumanowicz. Nie widzę.

Pan poseł Sławomir Ćwik przedstawi stanowisko Klubu Parlamentarnego Centrum.

Poseł Sławomir Ćwik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Mam zaszczyt w imieniu Klubu Parlamentarnego Centrum przedstawić stanowisko klubu odnośnie do poselskiego projektu ustawy o wysokości minimalnego wynagrodzenia.

O dziwo będę podzielał stanowisko przedstawiciela Prawa i Sprawiedliwości. Chodzi o to, że ten projekt nie jest projektem rządowym. W mojej ocenie tak ważna ustawa powinna faktycznie być projektem rządowym, po przeprowadzeniu bardzo szerokich konsultacji społecznych i uwzględnieniu wszystkich możliwych następstw wprowadzenia w życie takiego prawa. Obchodzenie tego w ten sposób, mimo że przedstawiciel klubu Lewicy pełni jednocześnie funkcję ministra polityki społecznej, pracy i rodziny…

(*Poseł Urszula Rusecka*: Rodziny. Rodziny, na pierwszym miejscu.)

… i wprowadzanie go jako projekt poselski w mojej ocenie jest niewłaściwe. Rozumiem to, że politycy Lewicy chcą przedstawiać w Sejmie swoje punkty programu politycznego, ale ta sprawa jest naprawdę bardzo istotna dla gospodarki i naprawdę wymaga bardzo szczegółowego przedyskutowania, bardzo szerokiego, po to żebyśmy nie wyrządzili krzywdy gospodarce, a tym samym przede wszystkim właśnie samym pracownikom. Sama kwestia, że w projekcie, który złożyliście państwo we wrześniu jako klub Lewicy, wskazaliście jako datę wejścia w życie 1 stycznia 2026 r., pokazuje, że było to podejście nie do końca poważne, nie uwzględniające powagi rzeczy.

Analizując ocenę skutków regulacji, nie znalazłem tam ani jednego zdania, które poświęcilibyście państwo na zastanowienie się, czy tak istotne zwiększenie kwoty minimalnego wynagrodzenia spowoduje utratę miejsc pracy przez część pracowników. Musimy brać pod uwagę automatyzację produkcji przez coraz większą grupę pracodawców, przedsiębiorstw ze względu na wysokie koszty pracy, zastępowanie części pracowników, szczególnie przy prostszych czynnościach, przez systemy sztucznej inteligencji, a także wykorzystywanie przez przedsiębiorstwa pracy pracowników imigranckich, z czym sobie jak na razie ministerstwo do końca nie poradziło, i z różnymi patologiami na tym rynku również.

W tej sytuacji wprowadzenie tej ustawy w mojej ocenie mogłoby odnieść odwrotny skutek – pracownicy byliby pokrzywdzeni, a nie skorzystaliby na tym. Trzeba wziąć pod uwagę, że szereg firm i instytucji ma w swoich regulaminach zaszyte, można powiedzieć kolokwialnie, wszystkie dodatki, ale one często są uwzględniane właśnie w wysokości minimalnego wynagrodzenia i summa summarum dana osoba otrzymuje minimalne wynagrodzenie. To nie jest przypadek. Zresztą gdyby była przeprowadzona dokładna analiza tego projektu, tak jak należało to zrobić, to zapewne okazałoby się, że ta sytuacja ma miejsce przede wszystkim w instytucjach państwowych i samorządowych, a nie w przedsiębiorstwach prywatnych. W przedsiębiorstwach prywatnych na ogół wygląda to inaczej. To właśnie w instytucjach państwowych i samorządowych często stanowi to składnik wynagrodzenia i summa summarum często

Spis treści

Poseł Sławomir Ćwik

stanowi to ostatecznie wynagrodzenie minimalne, ponieważ tak jest w regulaminach pracy, czego nie da się szybko zmienić. Trzeba wziąć pod uwagę, że w ciągu ostatnich lat faktycznie wysokość minimalnego wynagrodzenia rosła bardzo szybko. Doszło do wypłaszczenia siatki płac pracowników w przedsiębiorstwach i często dzisiaj nawet jest tak, że nowo zatrudniony młody pracownik, po uwzględnieniu tego, że jest do 26. roku zwolniony z podatku, netto otrzymuje więcej niż pracownik już z pewnym doświadczeniem, kiedy obaj są na wynagrodzeniu minimalnym. Dochodzi naprawdę do wypłaszczenia siatki płac, szczególnie w instytucjach samorządowych, jeżelibyście państwo na to zwrócili uwagę. Uważam, że to wymaga bardzo głębokiej analizy.

Dlatego Klub Parlamentarny Centrum składa wniosek (*Dzwonek*) o odrzucenie tego projektu ustawy w pierwszym czytaniu. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

No proszę.

(*Poseł Urszula Rusecka*: Coś niebywałego.)

(*Głos z sali*: Grubo…)

Pan poseł pojechał po całości.

Szanowni Państwo! Przywitajmy gości. Z wielką radością witamy dziś w Sejmie młodzież należącą do młodzieżowych drużyn pożarniczych (*Oklaski*) działających przy OSP Chociemyśl, OSP Gaworzyce, OSP Jerzmanowa i OSP Serby, która przyjechała do nas z powiatów głogowskiego i polkowickiego na zaproszenie pana posła Łukasza Horbatowskiego. Witamy was bardzo serdecznie.

Może byśmy wspólnie powitali, bo tak jakoś słabo. (*Oklaski*)

O, dziękuję bardzo, teraz elegancko.

Pan poseł Roman Fritz przedstawi stanowisko koła Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Roman Fritz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Lewica znowu przyszła z „prezentem" dla polskiego pracownika. Nazywa się to: projekt ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, druk nr 1811. Brzmi pięknie. W praktyce to klasyczny socjalistyczny cios w polski biznes, w polskie firmy i w realne miejsca pracy.

Cóż oni proponują? Wyłączają z minimalnego wynagrodzenia dodatek funkcyjny, inne dodatki, premie i nagrody. Brzmi jak sprawiedliwość? Dla pracownika, który dostaje premię za wyniki, to znaczy, że pracodawca będzie musiał mu zapłacić minimum na czysto, a potem jeszcze premię. Koszty idą w górę. Kto za to zapłaci? Polski przedsiębiorca. Ten sam, który ledwo przeżył inflację, zielony ład i szaleństwo podatkowe tej koalicji.

W sytuacji wzrostu bezrobocia i lawinowego wypychania pracowników z rynku pracy przez sztuczną inteligencję płaca minimalna jest kompletnym drogim i absurdalnym anachronizmem. Wskutek tych szkodliwych regulacji najbardziej ucierpią najsłabiej wykształceni i najmniej zarabiający – pracodawcy w dobie globalnego generowania kryzysów po prostu będą wstrzymywać przyjęcia do pracy.

Znowu widzimy ten sam mechanizm. Państwo najpierw niszczy fundamenty gospodarki – inflacją, kosztami energii, podatkami, ZUS-em i biurokracją – a potem przychodzi jako rzekomy wybawiciel pracownika. I mówi: podniesiemy administracyjnie płace, dołożymy obowiązków, podniesiemy kary, dokręcimy śrubę przedsiębiorcom. Ale gospodarki nie da się zadekretować ustawą. Ten projekt nie bierze pieniędzy znikąd. Każda złotówka administracyjnie wymuszonego kosztu zostanie przerzucona: na ceny, na konsumentów, na samorządy, na redukcję zatrudnienia albo na zamykanie małych firm. Najbardziej uderzy to właśnie w tych, którzy mają najmniej odporności: małe przedsiębiorstwa, firmy rodzinne, mniejsze miejscowości, usługi lokalne. A równocześnie projekt zwiększa represyjność państwa: wyższe grzywny, nowe wykroczenia, większa kontrola. Przedsiębiorca w Polsce już dziś jest traktowany nie jak partner państwa, ale jak podejrzany.

I jeszcze jedno. Autorzy projektu sami przyznają w ocenie skutków regulacji, że nie mają pełnych danych dotyczących skali skutków gospodarczych. Czyli najpierw uchwalimy, a potem zobaczymy. To jest właśnie problem współczesnego państwa: eksperymentowanie na obywatelach cudzym kosztem.

Konfederacja Korony Polskiej mówi jasno: Jeżeli chcecie realnie podnieść wynagrodzenia Polaków, to obniżcie podatki, obniżcie koszty energii, zlikwidujcie bariery dla przedsiębiorców, ograniczcie biurokrację, przestańcie pompować inflację. Precz z SAFE, KSeF, SENT, ETS i jakie tam jeszcze skróty sobie wymyślacie. Bo godna płaca bierze się z silnej gospodarki i uczciwego państwa, a nie z kolejnych nakazów i kar. Wnoszę o odrzucenie tego projektu w pierwszym czytaniu. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

(*Poseł Włodzimierz Skalik*: Precz z komuną!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Aplauz był taki sobie, ale jeśli państwo…

(*Poseł Włodzimierz Skalik*: Niech pan poczeka jeszcze 1,5 roku.)

(*Głos z sali*: Niech pan poczeka do przyszłego tygodnia, bo już się demonstracje szykują.)

Jeśli pozwolicie, panowie, pomimo różnicy w tej kwestii może połączą nas goście, którzy do nas przybyli. To uczniowie z klasy VIIb ze Szkoły Podstawowej nr 11 z Oddziałami Integracyjnymi im. św. Jana Pawła II w Mielcu wraz z nauczycielkami panią Ewą

Spis treści

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski

Golą oraz panią Klaudią Golbą. Przybyli oni na zaproszenie pana posła Fryderyka Kapinosa. Witamy bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Głos zabierze teraz pani poseł Paulina Matysiak.

Poseł Paulina Matysiak:

Bardzo dziękuję.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W wystąpieniach można było usłyszeć pytania, dlaczego to jest projekt poselski, a nie rządowy. Drodzy państwo, tutaj doszło do jakiegoś nieoczekiwanego sojuszu między politykami klubu Centrum a politykami Konfederacji Korony Polskiej, bo państwo mówią jednym głosem.

(*Poseł Sławomir Ćwik*: Nie ma sojuszu!)

Chciałabym przedstawić własne stanowisko wobec tego projektu ustawy. Uważam, że ta ustawa jest potrzebna. Rozwiązania zapisane w tym projekcie wychodzą naprzeciw oczekiwaniom milionów pracowników w Polsce. Proszę porozmawiać z pracownikami np. sektora budżetowego, którzy uskarżają się na to, że wszelkie dodatki są im wliczane w podstawę wynagrodzenia. Proszę porozmawiać z pracownikami Poczty Polskiej. Państwo powinno być wzorowym pracodawcą. Nie powinno swojej działalności prowadzić na barkach pracowników, tak naprawdę obcinając im wynagrodzenie.

Projekt ustawy, który dziś omawiamy, to zmiana oczekiwana przez miliony polskich pracowników. Dlaczego jest ona potrzebna? Co konkretnie się zmienia? Przede wszystkim te przepisy, które obowiązują od kilkudziesięciu lat, wymagają gruntownego uporządkowania, ponieważ wielokrotnie budziły wątpliwości interpretacyjne. Nie jest to tylko techniczna korekta przepisów. To zmiana, która dotknie realiów codziennego życia setek tysięcy ludzi.

Na czym polega sedno tej reformy? Dziś pracodawcy mogą wliczać do minimalnego wynagrodzenia dodatki funkcyjne, specjalne, premie, nagrody. Co to oznacza? Oznacza to, że np. pracownik z tytułem kierownika zespołu albo ze stażem 20 lat pracy może otrzymywać dokładnie tyle samo na rękę co osoba bez żadnego doświadczenia, bo jego dodatki uzupełniają wynagrodzenie do tego ustawowego minimum. Dodatek przestaje być nagrodą. Staje się subsydium dla pracodawcy.

Ta ustawa to naprawia. Jeżeli przepisy, które dzisiaj zostały zaproponowane, wejdą w życie – a bardzo na to liczę, mam dużą nadzieję, że znajdzie się poparcie dla tych rozwiązań – od 2027 r. dodatek funkcyjny, inne dodatki, premie i nagrody zostaną wyłączone z podstawy obliczania płacy minimalnej. Doświadczenie, drodzy państwo, znowu będzie się opłacać. Staż znowu będzie miał znaczenie.

Jakie jeszcze zmiany wprowadza ten projekt? Po pierwsze, wzmocnienie ochrony wynagrodzeń. Projekt wprowadza automatyczne odsetki za opóźnienie wypłaty wynagrodzenia. Pracownik nie będzie musiał ich dochodzić przed sądem. Ja tylko przypomnę – już przypominałam to państwu w Wysokiej Izbie – jak wygląda sytuacja pracowników Poczty, którym Zarząd Poczty nie wypłacił dodatku, 123 zł, za marzec ub.r. Żeby dojść swojej racji, pracownik musi iść do sądu. To jest jakaś paranoja, absurdalna sytuacja. To rozwiązanie z odsetkami jest ważne szczególnie dla osób w najtrudniejszej sytuacji, które nie mają ani środków, ani czasu na spory prawne. Po drugie, są nowe i ostrzejsze sankcje. Kary za niepłacenie albo zaniżanie wynagrodzeń wzrosną dwukrotnie. Pracodawca, który nie wypłaca swoim pracownikom należnego wynagrodzenia, może zostać ukarany ograniczeniem wolności. Dość z tą patologią niepłacenia pracownikom za pracę. Po trzecie, ochrona zleceniobiorców. Projekt precyzuje zasady, które dotyczą stosowania minimalnej stawki godzinowej, i jednoznacznie sankcjonuje ich nieprzestrzeganie.

Drodzy Państwo! Oczywiście mamy tutaj skutki finansowe dla sektora publicznego, szacowane na 1,5 mld zł w 1. roku obowiązywania zmian, ale to jest też realna poprawa warunków życia tysięcy pracowników sektora publicznego i tysięcy pracowników sektora prywatnego. W ciągu 10 lat łączny wzrost dochodów gospodarstw domowych może przekroczyć 10 mld zł. Te pieniądze zostaną zainwestowane, wydane w Polsce i będą pobudzały polską gospodarkę. To nie jest po prostu koszt, to nie jest wydatek, to jest inwestycja w godność pracy.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, także z dyrektywą o adekwatnych wynagrodzeniach minimalnych z 2022 r., której Polska do tej pory nie wdrożyła, mimo że termin minął w listopadzie ub.r.

Drodzy Państwo! Koledzy i Koleżanki Posłowie! Ta ustawa to krok w stronę prostszego, sprawiedliwego, ale także przejrzystego systemu wynagradzania. Krok, na który polscy pracownicy czekają od lat. Popieram te rozwiązania. Mam nadzieję, że będziemy zgodnie nad tym pracować. Liczę też na to, że posłowie odrzucą przed chwilą złożony wniosek o wyrzucenie tego projektu do kosza. Te rozwiązania są potrzebne, pracownicy upominają się o nie od lat. Wsłuchajmy się w ten głos świata pracy. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Szanowni Państwo! Na galerii znajdują się państwo Małgorzata i Piotr Barszczowie, którzy wylicytowali wizytę w Sejmie w ramach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Przyjechali na zaproszenie pani posłanki Bożeny Lisowskiej. Witamy państwa bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

(*Głosy z sali*: Brawo!)

Chciałbym przystąpić do pytań.

Spis treści

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski

Mamy zapisanych osiem osób.

Ustalam czas na zadanie pytania – 1 minuta.

Jako pierwsza właśnie pani poseł Bożena Lisowska.

Poseł Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Zacznę od pytania do projektodawców. W ocenie skutków regulacji szacujecie państwo, że obciążenie budżetu państwa będzie sięgało 3,8 mld zł, a już w 1. roku będzie to 1,5 mld zł. W sytuacji, w jakiej znajduje się obecnie nasz kraj, czyli w sytuacji obowiązywania procedury nadmiernego deficytu, sensowne wydaje się zadanie pytania o kolejne uszczuplenie budżetu. Nakładanie na polskie mikro- i małe firmy kolejnych obowiązków, wysokich kosztów, a także podwojenie kar mogą przyczynić się do redukcji etatów, a nawet zamykania niektórych firm i wzrostu bezrobocia. Także tempo wdrażania i brak okresów przejściowych dla wielu są nie do zaakceptowania. Ten projekt wymaga (*Dzwonek*) korekty i konsultacji z ekspertami rynku pracy.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Fryderyk Sylwester Kapinos.

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę to dobry moment, aby przypomnieć, jak przez 8 lat rządów Prawa i Sprawiedliwości rosło minimalne wynagrodzenie. W 2015 r., ostatnim roku pierwszych rządów Platformy Obywatelskiej, rząd PO zaproponował minimalne wynagrodzenie na 2016 r. na poziomie 1850 zł brutto. W kolejnym roku pierwsze zaproponowane już przez Prawo i Sprawiedliwość było na poziomie 2 tys. zł brutto. W kolejnych latach sukcesywnie rosło, a w roku 2024 wynosiło 4242 zł. Mówimy zatem o wzroście o ponad 2 tys. zł.

Warto również przypomnieć, że to Prawo i Sprawiedliwość w 2016 r. wprowadziło minimalną stawkę godzinową umów zleceń oraz umów o świadczenie usług. Skończono z kilkuzłotowymi stawkami. Od 12 zł stawka sukcesywnie rosła, podobnie jak minimalne wynagrodzenie (*Dzwonek*), osiągając poziom 23,50 zł w drugiej połowie 2023 r.

Prawo i Sprawiedliwość zawsze z szacunkiem podchodziło do pracy, zawsze dbało, aby wynagrodzenia rosły, również dbając o rozwój gospodarczy naszego kraju. Dziękuję bardzo.

Jeszcze raz bardzo serdecznie pozdrawiam grupę z Mielca, ze Szkoły Podstawowej nr 11 w Mielcu. Wszystkiego dobrego. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Pan poseł Kapinos jest tak skromny, że nie powiedział, że wśród gości jest także jego wnuczka.

Poseł Fryderyk Sylwester Kapinos:

Oczywiście bardzo serdecznie pozdrawiam moją wnuczkę Basię Durę. Basia, pokaż się. (*Oklaski*)

(*Poseł Maria Kurowska*: Brawo, Basia!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Roman Fritz, Konfederacja Korony Polskiej.

Poseł Roman Fritz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Na początku muszę skomentować wystąpienia przedstawicielek lewej strony sali, bo widać gołym okiem, że one po prostu nie mają zielonego pojęcia, jak funkcjonują firmy, jak funkcjonują przedsiębiorcy.

(*Poseł Katarzyna Ueberhan*: Prowadziłam firmę kilkanaście lat, panie pośle.)

Pytania. Ilu przedsiębiorców może ograniczyć zatrudnienie po wejściu ustawy? Dlaczego ocena skutków regulacji opiera się na szacunkach bez pełnych danych? Kto pokryje koszty jednostek samorządu terytorialnego? Czy wykonano analizę wpływu na inflację? Dlaczego podniesiono sankcje aż dwukrotnie? Jak projekt wpłynie na sektor ochrony zdrowia? Czy analizowano wzrost szarej strefy? Można mnożyć pytania, ale wystarczy tych siedem. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Urszula Rusecka.

Poseł Urszula Rusecka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ponowię pytanie: Co też dzieje się w koalicji rządzącej, że mamy tutaj różne stanowiska na ten temat?

Natomiast ja powiem tak. Jeżeli chodzi o implementację dyrektywy unijnej, to za to odpowiedzialny jest rząd, a jest to też związane z tym, że ocena skutków regulacji musi być rzetelnie przeprowadzona.

Spis treści

Poseł Urszula Rusecka

A więc, pani poseł, ponawiam pytanie: Dlaczego nie jest to projekt rządowy? Wiem, że te konsultacje już się odbyły, odbywały się też w Radzie Dialogu Społecznego i czeka to od 2025 r.

Zgadzam się, że musi być mocna gospodarka, że muszą być dobrze wynagradzani i pracownicy, i pracodawcy. My jako Prawo i Sprawiedliwość już pewne wyłączenia z minimalnego wynagrodzenia zrealizowaliśmy. Mówimy też, że (*Dzwonek*) pewne rzeczy należy wprowadzać. Czekamy na rzetelny projekt rządowy…

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Maria Kurowska.

Poseł Urszula Rusecka:

…ale trudno się doczekać albo oczekiwać od tego rządu rzetelnych projektów i programów.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Proszę.

Poseł Maria Kurowska:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Oczywiście każdemu należy się godna praca i płaca. Dobrze, że zrobiliście państwo jako koalicja po naszych 8 latach duży postęp w tym zakresie, bo przecież przypomnijmy sobie, że zanim my objęliśmy władzę, nie było nawet tzw. stawek godzinowych. Po prostu pracodawcy mogli sobie płacić komuś 20 gr za godzinę. Ale też, drodzy państwo, wiele innych rzeczy tutaj zrobiliśmy. I dobrze, bo trzeba dbać o ludzi.

Natomiast chciałabym powiedzieć, że nie tylko płaca się liczy, ale liczy się też atmosfera w pracy. Ubolewam nad tym, że ta atmosfera, jak mi mówią pracownicy, jest w zakładach pracy coraz gorsza. Jest totalny mobbing. Szefowie, kierownicy, opamiętajcie się. Przecież tak nie można.

I jeszcze jedna sprawa, która niepokoi, to liczba osób bezrobotnych, która bardzo szybko nam wzrasta. To jest już niemal postęp geometryczny. (*Dzwonek*) Życzę pracownikom wszelkiego dobra i mimo wszystko optymizmu. Damy radę.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Pan poseł Grzegorz Lorek.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jak tu słusznie – i to nie my jako opozycja – zauważono znajdujemy się w procedurze nadmiernego zadłużenia, co oznacza, że ta ustawa kompletnie nie ma szans powodzenia, bo ani w tym, ani w przyszłorocznym budżecie nie będzie lepiej. Jest to więc, że tak powiem, dyskusja na temat.

Natomiast ja chciałem pani poseł sprawozdawcy zwrócić uwagę na zupełnie inną kwestię. Mianowicie jest w obszarze pracy pewna grupa pracowników, którzy chcą otrzymywać płacę minimalną, wręcz proszą pracodawcę, żeby taką płacę otrzymywać. Dlaczego? Dlatego że mają komornika. Zwracam więc uwagę, że dotknięcie aspektu płacy minimalnej rzutuje też na inny zakres prawa. Nie każdemu w życiu się udaje (*Dzwonek*), nie zawsze z własnej winy, ale są takie problemy. A więc zwracam uwagę na implikacje prawne zapisów dotyczących płacy minimalnej. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Włodzimierz Skalik.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W tym projekcie wraca komuna na pełnej… Chcę zwrócić uwagę jakże przejętym troską o wynagrodzenie wnioskodawcom. Czy wiecie, ilu pracowników administracji było zatrudnionych w 1990 r.? 160 tys. A ile dzisiaj w Polsce zatrudnia się w administracji publicznej? 460 tys. Komputery, infrastruktura, udogodnienia, zlikwidowane centralne sterowanie wszelkimi działami państwa i trzy razy więcej osób zatrudnionych w administracji. Tu jest rezerwa. Proszę trzykrotnie czy nawet o połowę zmniejszyć zatrudnienie i znajdą się pieniądze na wynagrodzenie dla tych, o których tak się troszczycie. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Urszula Rusecka*: W rządzie.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję.
Zapraszamy przedstawicielkę wnioskodawców panią poseł Katarzynę Ueberhan.

Poseł Katarzyna Ueberhan:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Pośle Fritz! Na początek trochę prywaty. Moja nieżyjąca mama prowadziła rodzinną firmę całe swoje dorosłe życie, a ja od dziecka jej w tym pomagałam.

Spis treści

Poseł Katarzyna Ueberhan

Po jej śmierci przejęłam i prowadziłam przez kolejne 10 lat firmę, zanim przyszłam tutaj, do służby publicznej.

Tak, płaca minimalna jest chroniona przed zajęciami komorniczymi i tak być powinno. Jeżelibym miała coś zmieniać w tym zakresie, to tylko tyle, żeby emerytura też była tak samo chroniona przed zajęciami komorniczymi. Tak, ten projekt opiera się na funkcjonującej w polskim porządku prawnym ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Tak, ta ustawa wymaga aktualizacji w związku z koniecznością dostosowania polskiego porządku prawnego do norm określonych w dyrektywie. I tak, 26 sierpnia 2024 r. udostępniono na stronie Rządowego Centrum Legislacji rządowy projekt ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, który następnie przekazano do zaopiniowania organizacjom pracodawców, związkom zawodowym oraz Radzie Dialogu Społecznego. Tak, projekt ten trafił pod koniec sierpnia ubiegłego roku do Komitetu Stałego Rady Ministrów. I tak, jeśli trafi do Sejmu, to oczywiście rozpatrzymy łącznie projekt poselski z projektem rządowym.

Panie Pośle Ćwik! Terminy wejścia w życie są do zmiany. Jak mówiłam, deklaruję gotowość do pracy nad tą ustawą, otwartość na poprawki, a jedną z nich na pewno będzie zmiana terminu wejścia w życie, tak by przepisy nie wchodziły w życie w trakcie roku budżetowego, tak by nie zaskakiwać pracodawców, tak by mieli co najmniej 6 miesięcy, czyli 6-miesięczne vacatio legis, na wprowadzenie, na zapoznanie się z nowymi przepisami. Tak, sankcje są podniesione dwukrotnie, ale przypominam: sankcje podniosła dwukrotnie już uchwalona i podpisana przez prezydenta nowelizacja ustawy mówiąca o Państwowej Inspekcji Pracy, która wejdzie w życie w lipcu tego roku.

Szanowni Państwo! Prace w komisji będą bardzo dobrą okazją, by skonsultować ten projekt ze stroną społeczną. A z tego miejsca już bardzo dziękuję za te opinie, które już otrzymaliśmy, czyli od Pracodawców RP oraz od Krajowego Związku Zawodowego Inspektorów Kontroli ZUS. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.

Zamykam dyskusję*).

W dyskusji zgłoszono wniosek o odrzucenie projektu ustawy w pierwszym czytaniu.

Do głosowania nad tym wnioskiem przystąpimy na kolejnym posiedzeniu Sejmu.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny 58. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

Informuję, że zgłosili się posłowie w celu wygłoszenia oświadczeń poselskich.

(*Wypowiedzi poza mikrofonem*)

Zróbmy tak jak ostatnio.

Ogłaszam: 1 minuta i nie będę przerywał.

Jako pierwszy – pan poseł Roman Fritz.

Poseł Roman Fritz:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Już 12 czerwca 2026 r., a więc z grubsza za 2 tygodnie, w Unii Europejskiej zacznie obowiązywać Pakt o migracji i azylu, zestaw unijnych aktów, które mają służyć lepszemu zarządzaniu migracją i stworzeniu wspólnego unijnego systemu migracyjnego.

Wskutek popełnianego przez Polskę na wielu poziomach harakiri, co wynika bezpośrednio z członkostwa Polski w Unii Europejskiej, jesteśmy zmuszani – z jakiego powodu? – do otwierania naszych granic na oścież dla masowej imigracji. Nie spodziewajmy się u nas grzecznych inżynierów, lekarzy i prawników. Tu pojawią się osoby w najlepszym wypadku nastawione na socjal, czyli rabunek polskich podatników, ale w najgorszym wypadku musimy się spodziewać wzorem takich krajów jak Niemcy, Szwecja czy Francja (*Dzwonek*) lawinowego wzrostu przestępczości, w tym przestępczości zorganizowanej oraz przestępstw najcięższych: zabójstw, gwałtów, rabunków, ciężkich pobić i zranień, w tym częstokroć przy pomocy ostrych narzędzi.

Czy Polacy są przygotowani na taką skalę przemocy? Polacy wybierający przez ostatnie lata jako swoich przedstawicieli ślepych, prounijnych entuzjastów zapłacą teraz za swój niemądry wybór podwójnie: finansowo i mentalnie. Zmieni się bowiem drastycznie styl naszego życia związany z dramatycznie pogarszającym się poziomem naszego bezpieczeństwa.

Polexit natychmiast. Bardzo dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Grzegorz Lorek.

Poseł Grzegorz Lorek:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Szanowni Państwo! Proszę o uwagę. Zostałem zobowiązany przez moich wyborców do przedstawienia ważnego rządowego ogłoszenia, które Donald Tusk zapomniał opublikować: z dniem 1 kwietnia polska służba zdrowia została sprywatyzowana. Po zmianach limitów badań przez Narodowy Fundusz Zdrowia w publicznych szpitalach zaczęły obowiązywać komercyjne stawki za diagnostykę. Oto obowiązujący cennik. Szpital Miejski w Tychach. Gastroskopia ze znieczuleniem ogólnym – 950 zł, kolonoskopia ze

Spis treści

Poseł Grzegorz Lorek

znieczuleniem ogólnym – 1250 zł. Wielkopolskie Centrum Onkologii w Poznaniu. Gastroskopia z biopsją – 520 zł. Szpital w Środzie Wielkopolskiej: znieczulenie anestezjologiczne – 200 zł. Płocki Zakład Opieki Zdrowotnej – gastrofiberoskopia z biopsją – 600 zł, kolonoskopia z polipektomią – 1700 zł. (*Dzwonek*)

Badania komercyjne wykonywane są poza kolejką NFZ i bez skierowania. Szpitale reklamują, że mają krótkie terminy i komfortowe warunki diagnostyki. Gdyby jakiś chory był jednak uparty i domagał się bezpłatnego badania w ramach NFZ, bo całe życie płacił na to składki do ZUS, to oczywiście może się zapisać. Na wrzesień 2028 r. Tylko musi się spieszyć, bo wolnych terminów jest mało i zaraz będą zapisywać na 2029 r. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Bożena Lisowska.

Poseł Bożena Lisowska:

Panie Marszałku! Wysoki Sejmie! Dziś jest bardzo ważny dzień w Sejmie dla młodego pokolenia, ponieważ Sejm uchwalił uchwałę z okazji 25-lecia umocowania prawnego możliwości powoływania młodzieżowych organów doradczych przy jednostkach samorządu terytorialnego. To właśnie 11 kwietnia 2001 r. w ustawie o samorządzie gminnym pojawił się art. 5b, który umocował tworzenie młodzieżowych rad gmin jako ciał konsultacyjnych dla organów wykonawczych w obszarze polityki młodzieżowej. Obecnie w całej Polsce funkcjonuje ponad 430 młodzieżowych rad i sejmików, a kolejne powstają.

Głos doradczy młodzieży jest słyszalny i rośnie w siłę. (*Dzwonek*) Jako przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu ds. Dialogu Obywatelskiego pozostaję w stałym kontakcie z młodzieżą w kwestii ich potrzeb. Bardzo proszę, abyście państwo w swoich lokalnych małych ojczyznach zachęcali do tworzenia ciał doradczych na poziomie zarówno gmin i powiatów, jak i organów doradczych gmin, czyli sołectw. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Klaudia Jachira.

Poseł Klaudia Jachira:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polska nigdy nie była ziemią obiecaną dla naukowców. Wyjeżdżali za granicę, bo tam mieli lepsze warunki pracy, lepsze pensje, laboratoria, ale też większe zrozumienie dla swojego posłannictwa. Użyłam słowa: posłannictwo, bo tym jest praca naukowa.

Wczoraj pod Sejmem zebrali się ludzie nauki, by zwrócić uwagę na swój los. Na jednym z transparentów było napisane: Gdyby Maria Skłodowska dziś żyła, znów by wyjechała. Ta demonstracja naukowców nie spotkała się z dużym oddźwiękiem na sali sejmowej. Tutaj liczy się utrzymanie Funduszu Kościelnego, uchwały o księdzach, KRUS dla rolników, utrzymanie 800+ dla bogatych i zachowanie wszystkich innych plusów, nieważne, czy ludzie ich potrzebują, czy nie.

(*Poseł Urszula Rusecka*: Pani rządzi.)

W tej Izbie tyle rozdajemy, że na naukę już nam po prostu nie wystarcza. (*Dzwonek*) A nauka ma się kiepsko nie tylko dlatego, że wydajemy na badania 1,5% budżetu, podczas gdy chociażby Amerykanie – prawie 4%. Chodzi o to, że nie szanujemy pracy umysłowej. Po co ją szanować, skoro manosfera każdego dnia udowadnia, że można więcej osiągnąć butą i chamstwem. Pora to zmienić. Szacunek dla wiedzy i nauki, mniej post-PiS-owskiego rozdawnictwa, a więcej środków na rozwój, innowacje i badania.

(*Poseł Urszula Rusecka*: Ale PiS już nie rządzi, pani poseł. Pani rządzi.)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Szanowna pani poseł…

(*Poseł Urszula Rusecka*: No bo co ona opowiada?)

Szanowna pani poseł, oświadczenia mają to do siebie, że można powiedzieć to, co się myśli.

(*Poseł Urszula Rusecka*: Dla naiwnych.)

Pani poseł Maria Kurowska.

Poseł Maria Kurowska:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 6 czerwca 2026 r. w Krakowie w Sanktuarium św. Jana Pawła II odbędzie się beatyfikacja dziewięciu księży salezjanów – męczenników, którzy zostali zamordowani przez Niemców w obozie koncentracyjnym w Auschwitz w czasie II wojny światowej. Wśród nich jest ks. Kazimierz Wojciechowski, Jaślanin, który pracował w Daszawie i Krakowie, gdzie nauczał religii, muzyki, prowadził oratorium, organizował zajęcia sportowe i udzielał pomocy uciekinierom podczas wrześniowych operacji wojskowych. Był bardzo lubiany i szanowany przez młodzież. Krzewił wiarę i ducha polskości.

W tragicznym dniu aresztowania 11 księży salezjanów ks. Wojciechowski wracał do domu zakonnego. Ktoś z parafii go ostrzegł, że jest nalot gestapo, i prosił, aby nie wracał. Odpowiedział jednak, że musi tam iść, bo nie chce, aby któryś ze współbraci ucierpiał z jego powodu. Aresztowani salezjanie (*Dzwonek*) zostali przewiezieni do więzienia na Mon-

Spis treści

Poseł Maria Kurowska

telupich w Krakowie i po miesięcznych brutalnych przesłuchaniach w areszcie zostali przewiezieni do obozu koncentracyjnego w Auschwitz, gdzie zostali umieszczeni w kompanii karnej i poddani szczególnie okrutnemu traktowaniu.

W czasie ciężkiej pracy polegającej na wywożeniu żwiru ze żwirowiska ks. Kazimierz Wojciechowski został zepchnięty do głębokiego dołu i wraz z prof. Franciszkiem Harazimem brutalnie zamordowany dnia 27 czerwca 1941 r. Miał 37 lat. Mordując kapłanów katolickich, oprawcy szydzili: Twierdzicie, że jest Bóg? Pokażcie mi go. Bogiem jestem ja. Ja teraz jestem panem waszego życia. Zamordowanych wrzucono na taczki i zawieziono na stos trupów obok krematorium.

Dom rodzinny ks. Kazimierza w Jaśle przy ul. Metzgera przy stacji kolejowej, w którym mieszkała mama, został spalony przez Niemców w 1944 r. W Jaśle żyje kilka osób z dalszej rodziny ks. Kazimierza. Na bloku mieszkalnym wybudowanym w miejscu dawnego domu jest tablica pamiątkowa poświęcona księdzu, a jego imieniem nazwano rondo.

Beatyfikacja ks. Kazimierza Wojciechowskiego jest ważnym wydarzeniem. W 650-letniej historii miasta Jasła nie ma osoby, która by osiągnęła szczyty świętości.

Rodacy! Bądźmy, kto tylko może, na tej uroczystości beatyfikacyjnej, na którą wstęp jest wolny i niebiletowany. Za przyczyną męczenników wypraszajmy łaski dla ojczyzny i rodzin. Życzę ci, abyś był świętym salezjaninem – powiedziała w dniu święceń mama ks. Kazimierza Wojciechowskiego. Życzenie mamy spełniło się. Bogu niech będą dzięki. Dziękuję. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Bardzo dziękuję.
Pan poseł Łukasz Mejza.

Poseł Łukasz Mejza:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kochana Polsko! Prezydent Zełenski nadał jednostce wojskowej imię bohaterów UPA. Dla Polaków jest to zwyczajne splunięcie w twarz ofiarom Wołynia. To policzek wymierzony pamięci tysięcy zamordowanych kobiet, dzieci i starców. Już za chwilę przypada kolejna rocznica krwawej niedzieli, dnia, w którym bandy UPA rozpoczęły bestialską rzeź Polaków. Ludzi mordowano siekierami, widłami i piłami tylko dlatego, że byli Polakami. Palono całe wsie. Zabijano dzieci na oczach matek. To nie byli żadni bohaterowie. To byli ludobójcy i zbrodniarze. Dziś państwo ukraińskie chce stawiać ich na piedestale.

Chciałbym w tym miejscu podziękować panu prezydentowi Karolowi Nawrockiemu za słuszną decyzję, bo to najwyższy czas (*Dzwonek*), aby odebrać Zełenskiemu Order Orła Białego. Najwyższe polskie odznaczenie nie może być noszone przez człowieka, który przyzwala na gloryfikowanie organizacji odpowiedzialnych za ludobójstwo Polaków.

Wołyń, 1943 r. Pamiętamy i pamiętać zawsze będziemy. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pani poseł Urszula Rusecka.

Poseł Urszula Rusecka:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Chcę w tym wystąpieniu wyrazić swoją dezaprobatę dla sposobu procedowania nad ustawą o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami. To ustawa, która była obiecana w 100 konkretach rządzącej koalicji. Szanowni państwo, od grudnia ub.r. prowadzimy procedowanie nad tą ustawą w podkomisji nadzwyczajnej. Do każdego artykułu przedstawionego przez pełnomocnika rządu do spraw osób z niepełnosprawnościami Biuro Legislacyjne zgłasza po kilka, kilkanaście poprawek. 30 godzin pracy nad ustawą. Ustawa trafia w końcu na posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Rodziny jako sprawozdanie, urobek. Mamy procedować i co się okazuje? Okazuje się, że w ostatnim momencie rządzący albo posłowie pewnie w imieniu rządzących (*Dzwonek*), bo tak to się odbyło, składają ponad 100 poprawek, czyli nową ustawę. Czemu to ma służyć? Ano ma służyć temu, żeby ustawa nie weszła w życie w tej kadencji. Dlatego dzisiaj postanowiłam wyrazić swój protest przeciwko temu, że obiecuje się osobom, tym najsłabszym, pokrzywdzonym, że będzie ustawa, i na tej kanwie wygrywa się wybory, a później nawet nie ma się wizji, pomysłu, programu, jak ma ta ustawa wyglądać. Jest to naprawdę skandal. (*Oklaski*)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Pan poseł Sławomir Ćwik.

Poseł Sławomir Ćwik:

Dzisiaj przypada 110. rocznica utworzenia I Liceum Ogólnokształcącego im. kanclerza i hetmana wielkiego koronnego Jana Zamojskiego w Zamościu. To najstarsza szkoła średnia w Zamościu, nie licząc oczywiście Akademii Zamojskiej, w której to akademii gmachu znajduje się dzisiaj liceum. W związku z tym, że obowiązki nie pozwalają mi uczestniczyć w tych uroczystościach, z tego miejsca chciałbym złożyć ży-

Spis treści

Poseł Sławomir Ćwik

czenia całej społeczności szkolnej i złożyć podziękowania wszystkim, którzy przyczynili się, przyczyniają się do tego, że jest to wspaniałe liceum, w którym młodzież może zdobywać wiedzę i wchodzić w dorosły świat. Dziękuję.

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Szanowni Państwo! Przywitajmy radośnie laureatów halowych zawodów młodzieżowych drużyn pożarniczych powiatu biłgorajskiego, którzy przybyli do nas na zaproszenie pana posła Wiesława Różyńskiego. Witamy was bardzo serdecznie, druhny i druhowie. (*Oklaski*)

Teraz pan poseł Włodzimierz Skalik zamyka listę osób zapisanych do oświadczeń poselskich.

Wyłączymy panu posłowi pikanie, żeby miał, tak jak sobie życzył, możliwość…

(*Poseł Roman Fritz*: 2 godziny.)

Może mówić 2 godziny.

Poseł Włodzimierz Skalik:

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Właśnie w tych chwilach na lotnisku Aeroklubu Częstochowskiego odbywa się ostatnia, dziesiąta konkurencja 40. Szybowcowych Mistrzostw Świata. Serdecznie pozdrawiam i bardzo dziękuję za sportową rywalizację na najwyższym światowym poziomie pilotom polskiej reprezentacji narodowej. Oto oni. Sebastian Kawa, klasa otwarta (*Oklaski*), Karol Staryszak i Stanisław Biela, rywalizujący w klasie 18-metrowej (*Oklaski*), załoga Łukasz Grabowski i Judyta Czyż (*Oklaski*), która startuje w dwuosobowej klasie 20-metrowej. Pozdrawiam też mojego serdecznego kolegę, przyjaciela, Jacka Dankowskiego (*Oklaski*), trenera, który tę funkcję, uwaga, pełni już 32. rok. Na co dzień jest kapitanem Polskich Linii Lotniczych.

10 konkurencji to wielki szybowcowy maraton. Rzadko zdarza się na mistrzostwach świata, by rozegrano tak wiele konkurencji lotniczych. To najlepszy dowód na świetną pracę wszystkich szefów służb mistrzostw oraz współpracowników, pracowników Aeroklubu Częstochowskiego pod kierownictwem prezesa Krystiana Krasińskiego i pani dyrektor Anny Messyasz. Już jutro podczas uroczystości zakończenia mistrzostw dowiemy się, czy ogromny dorobek medalowy polskich szybowników powiększy się o kolejne, a jest na to bardzo duża szansa. Dosłownie za 2–3 godziny również się o tym dowiemy.

Bardzo dziękuję za zaproszenie na uroczystość zakończenia mistrzostw. Niestety ze względu na inne obowiązki nie będę mógł wziąć w nich udziału. Zatem już teraz serdecznie gratuluję wszystkim medalistom, a wszystkim uczestnikom mistrzostw życzę szczęśliwego powrotu do domu. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

(*Poseł Roman Fritz*: Brawo!)

Wicemarszałek Piotr Zgorzelski:

Dziękuję bardzo.

Dzięki temu właśnie, szanowni państwo, pan poseł Kostuś miał możliwość przybyć do nas, aby pozdrowić swoich gości – klub seniora z Nakła w województwie opolskim. Witamy klub seniora bardzo serdecznie. (*Oklaski*)

Na tym zakończyliśmy oświadczenia poselskie*).

Informacja o wpływie interpelacji, zapytań oraz odpowiedzi na nie dostępna jest w Systemie Informacyjnym Sejmu.

Na tym kończymy 58. posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Protokół posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w Sekretariacie Posiedzeń Sejmu.

Porządek dzienny 59. posiedzenia Sejmu, zwołanego na dni 9, 10 i 11 czerwca 2026 r., został paniom i panom posłom doręczony.

Zamykam posiedzenie Sejmu.

(*Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską*)

Dziękuję bardzo za współpracę do samego końca.

*) Teksty wystąpień niewygłoszonych w załączniku.

(*Koniec posiedzenia o godz. 15 min 28*)

Spis treści

Teksty wystąpień niewygłoszonych

Informacja dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) wraz z komisyjnym projektem uchwały
– punkt 31. porządku dziennego

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przed nami informacja o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej. Dokument obszerny. Dokument pełen wielkich słów. Dokument mówiący o demokracji, równości, sprawiedliwości społecznej, prawach obywatelskich i wzmacnianiu społeczeństwa obywatelskiego. Właśnie dlatego czyta się go z coraz większym zdumieniem. Im bowiem częściej padają w nim słowa o równości, tym bardziej rzuca się w oczy, kogo w tym dokumencie nie ma.

Nie ma mężczyzn. Nie ma ani jednego poważnego odniesienia do zdrowia mężczyzn. Nie ma słowa o tym, że mężczyźni w Polsce żyją średnio o kilka lat krócej od kobiet. Nie ma słowa o dramatycznie wysokiej liczbie samobójstw wśród mężczyzn. Nie ma słowa o kryzysie zdrowia psychicznego chłopców i młodych mężczyzn. Nie ma słowa o ojcostwie. Nie ma słowa o alienacji rodzicielskiej. Nie ma słowa o nierównościach, które dotykają mężczyzn.

Jeśli mówimy o równości, to mówmy o wszystkich. Nie można budować polityki równościowej przez wybieranie tylko tych grup, które są aktualnie modne politycznie. Równość nie polega na tym, że jednych problemów nieustannie szukamy, a innych nie zauważamy nawet wtedy, gdy są potwierdzone twardymi danymi.

Jeżeli mężczyźni częściej popełniają samobójstwa, częściej umierają przedwcześnie, rzadziej korzystają z profilaktyki zdrowotnej, częściej giną w wypadkach i częściej doświadczają samotności po rozpadzie rodziny, to są to realne nierówności społeczne. Albo więc traktujmy je poważnie, albo przestańmy używać słowa: równość.

Podobnie wygląda kwestia edukacji. W dokumencie mówi się o kompetencjach, cyfryzacji i konkurencyjności, ale nie ma refleksji nad pogarszającą się sytuacją chłopców w systemie edukacji. Nie ma analizy różnic między dziewczętami i chłopcami. Nie ma żadnej strategii dotyczącej problemów edukacyjnych młodych mężczyzn.

Mam wrażenie, że gdy problem dotyczy mężczyzn, staje się niewidzialny. Dlatego apeluję, aby w przyszłych dokumentach dotyczących polityk europejskich uwzględniać również perspektywę zdrowia mężczyzn, ojcostwa i sytuacji chłopców w edukacji. Państwo, które mówi o równości, a nie widzi połowy społeczeństwa, nie realizuje polityki równościowej. Realizuje politykę selektywnej wrażliwości.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Przedstawiony dokument wielokrotnie odwołuje się do równości, sprawiedliwości społecznej, demokracji i praw obywatelskich. I właśnie dlatego mam poczucie ogromnego niedosytu. Bo w ponad 20-stronicowym dokumencie nie znalazłem praktycznie żadnego odniesienia do zdrowia mężczyzn, sytuacji ojców czy problemów chłopców w edukacji. Nie ma słowa o tym, że mężczyźni żyją krócej od kobiet. Nie ma słowa o tym, że to mężczyźni stanowią zdecydowaną większość ofiar samobójstw. Nie ma słowa o kryzysie zdrowia psychicznego młodych mężczyzn. Nie ma słowa o problemach ojcostwa czy alienacji rodzicielskiej. A przecież równość nie może oznaczać dostrzegania wyłącznie wybranych grup.

Dlatego chciałbym zadać trzy pytania.

Po pierwsze: Jakie działania Polska podejmowała podczas prac w Unii Europejskiej na rzecz zdrowia mężczyzn i zmniejszania różnicy długości życia pomiędzy kobietami i mężczyznami?

Po drugie: Czy w ramach unijnych polityk społecznych i zdrowotnych analizowano problem wysokiej liczby samobójstw mężczyzn oraz kryzysu zdrowia psychicznego chłopców i młodych mężczyzn?

Po trzecie: Jakie działania na forum Unii Europejskiej podejmowano w zakresie wzmacniania roli ojców, ochrony więzi rodzicielskich oraz przeciwdziałania wykluczeniu ojców po rozpadzie związku?

Panie Ministrze! Jeżeli mówimy o równości, to mówmy również o tych problemach, które dotyczą mężczyzn. Bo prawdziwa równość nie polega na wybieraniu wygodnych tematów. Prawdziwa równość polega na dostrzeganiu wszystkich obywateli. Dziękuję bardzo.

Spis treści

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Na jakich konkretnych analizach ekonomicznych i ekspertyzach prawnych oparto decyzję o przedłożeniu planu inwestycji w europejskim przemyśle obronnym w ramach instrumentu SAFE na astronomiczną kwotę 43,7 mld euro? Proszę o wskazanie precyzyjnych źródeł pokrycia tych wydatków oraz wpływu tego zobowiązania na stan zadłużenia publicznego Rzeczypospolitej Polskiej.

Z jakich przyczyn rząd RP, reprezentując interesy polskich obywateli i przedsiębiorców, nie zablokował na forum Rady Europejskiej w grudniu 2025 r. decyzji o udzieleniu Ukrainie pożyczki opartej na wspólnym długu zabezpieczonym rezerwą budżetową UE, skoro rozwiązanie to doprowadziło do rażącej asymetrii i wyłączenia z tych zobowiązań finansowych innych państw członkowskich, tj. Republiki Czeskiej, Węgier i Słowacji?

Z jakich powodów przedstawiciele rządu RP dopuścili do osłabienia pozycji negocjacyjnej Polski i wyrazili zgodę na kompromis polityczny w sprawie Unijnej Puli Talentów, który opiera się na nieobligatoryjnym charakterze tego narzędzia, zamiast twardo domagać się bezwzględnego zagwarantowania wyłącznych, traktatowych kompetencji krajowych w kwestii polityki wizowej i legalizacji pobytu cudzoziemców?

Poseł Andrzej Szejna
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Stanowisko
Szanowna Pani Marszałek! Panie Ministrze! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić stanowisko klubu Lewicy odnośnie do informacji dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) wraz z komisyjnym projektem uchwały, druki nr 2422 i 2577.

Od 1 lipca do 31 grudnia 2025 r., 8. raz w historii, Królestwo Danii objęło przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej (jako drugie państwo w ramach tria Polska, Dania, Cypr). Bezpieczna Europa oraz konkurencyjna i zielona Europa były priorytetami prezydencji duńskiej. Królestwo Danii objęło przewodnictwo w Radzie Unii Europejskiej po intensywnej prezydencji polskiej. W zakresie kwestii dotyczących bezpieczeństwa priorytety były bardzo zbliżone, a prace w Radzie UE kontynuowane. Debata o udziale Polski w pracach Unii Europejskiej podczas prezydencji duńskiej jest w istocie debatą o tym, jaka ma być Europa w czasie największych kryzysów bezpieczeństwa od wielu lat. Dla Lewicy odpowiedź jest jasna. Potrzebujemy Europy solidarnej, demokratycznej i zdolnej do wspólnego działania, Europy, która potrafi bronić swoich granic, swoich wartości i swoich obywateli.

Dlatego pozytywnie oceniamy utrzymanie silnego wsparcia dla Ukrainy oraz dalsze sankcje wobec Rosji. Mówimy tu nie tylko o kolejnych pakietach sankcyjnych, ale także o ograniczaniu rosyjskich dochodów z eksportu surowców energetycznych i przeciwdziałaniu obchodzeniu sankcji. To są działania, które są potrzebne i konieczne. Istotne jest również dalsze wzmacnianie europejskiego bezpieczeństwa i współpracy państw Unii Europejskiej w obliczu rosyjskiej agresji. Widzimy to zarówno w działaniach dotyczących wschodniej flanki, jak i w pracach nad europejskim przemysłem obronnym czy bezpieczeństwem cybernetycznym. Ale bezpieczeństwo Europy to nie tylko kwestie militarne. To również bezpieczeństwo demokratyczne, odporność państw na dezinformację i ochrona praworządności. Dlatego dla Lewicy ważne są działania dotyczące wzmacniania społeczeństwa obywatelskiego oraz przeciwdziałania manipulacjom informacyjnym i zewnętrznym ingerencjom w życie demokratyczne państw europejskich. W przedstawionej informacji ważne są także kwestie społeczne. Polska podkreślała znaczenie polityki spójności, roli regionów oraz utrzymania odpowiedniego finansowania polityk europejskich, co było słuszne. Nie będzie silnej Europy bez spójności społecznej i regionalnej. Nie będzie nowoczesnej gospodarki europejskiej bez inwestycji publicznych, bez silnych regionów i bez wyrównywania różnic rozwojowych. Pozytywnie oceniamy również działania dotyczące bezpieczeństwa lekowego i zapewnienia dostępu do produktów leczniczych. To pokazuje, że bezpieczeństwo obywateli musi być rozumiane szerzej niż tylko w wymiarze wojskowym. Ważne są również działania dotyczące wsparcia małych i średnich przedsiębiorstw oraz ograniczania nadmiernych obciążeń administracyjnych. Ale konkurencyjność Europy nie może oznaczać wyścigu w obniżaniu standardów społecznych czy osłabianiu ochrony pracowników.

Wysoka Izbo! Z tej informacji wyłania się obraz Europy, która szuka dziś większej odporności, większej solidarności i większej sprawczości. I właśnie taka Europa jest Polkom i Polakom potrzebna, jest potrzebna nam, Europejczykom. Dlatego klub Lewicy będzie głosował za przyjęciem projektu uchwały przedstawionego przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Informacja o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025 wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka
– punkt 32. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Mam trzy ważne pytania do sprawozdania rzecznika praw obywatelskich.

1. Panie Rzeczniku! W swoim wystąpieniu wskazał pan, że w 2025 r. do Biura RPO wpłynęło około

Spis treści

25 600 nowych spraw, a obywatele odbyli z pracownikami biura ponad 30 tys. rozmów telefonicznych. Czy w pana ocenie tak duża skala interwencji nie świadczy o pogłębiającym się kryzysie zaufania obywateli do instytucji państwa oraz o nieskuteczności organów administracji i wymiaru sprawiedliwości w zakresie ochrony podstawowych praw obywatelskich? Które instytucje państwowe były najczęściej przedmiotem skarg obywateli?

2. Panie Rzeczniku! Przedstawił pan informację, że jedynie ok. 30% zgłoszeń dotyczących sygnalistów spełniało ustawowe warunki zgłoszenia zewnętrznego. Czy nie oznacza to, że obowiązujące przepisy są zbyt skomplikowane, nieczytelne lub niewystarczająco znane obywatelom? Czy w toku prowadzonych spraw dostrzega pan przypadki, w których osoby zgłaszające nieprawidłowości obawiały się represji ze strony pracodawców lub instytucji publicznych mimo formalnie obowiązującej ochrony?

3. Panie Rzeczniku! W swoim sprawozdaniu podkreślił pan działalność komisji eksperckich zajmujących się m.in. bezdomnością, zdrowiem psychicznym oraz sytuacją osób starszych i osób z niepełnosprawnościami. Który z tych obszarów uważa pan obecnie za najbardziej zaniedbany przez państwo? Czy w pana ocenie rząd i administracja publiczna realnie wykorzystują rekomendacje oraz alarmy kierowane przez Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, czy też część problemów pozostaje od lat bez skutecznej reakcji?

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiejsza debata dotyczy informacji o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w 2025 r.

Trzeba powiedzieć jedno: to nie jest wyłącznie urzędowe sprawozdanie. To raport o problemach ludzi i o tym, z czym obywatele przychodzą do państwa, gdy wcześniej nie znaleźli pomocy nigdzie indziej.

W 2025 r. do rzecznika wpłynęło ponad 25 tys. nowych spraw. Przeprowadzono ponad 30 tys. rozmów telefonicznych z obywatelami szukającymi pomocy prawnej lub informacji. To pokazuje skalę problemów, ale też skalę poczucia bezradności wobec instytucji państwa. Bardzo ważne jest również to, że rzecznik nie ograniczał się wyłącznie do odpowiadania na pojedyncze skargi. W 2025 r. skierowano ponad 200 wystąpień problemowych do organów państwa, w tym wiele dotyczących potrzeby zmian prawa oraz funkcjonowania instytucji publicznych. Właśnie to powinno być dla nas najważniejsze podczas tej debaty: nie tylko opis problemów, ale także pytanie, czy państwo naprawdę wyciąga z tych sygnałów wnioski.

Raport pokazuje, jak wiele problemów obywateli dotyczy dziś nie tylko samego prawa, ale także poczucia bezradności wobec instytucji państwa, przewlekłości postępowań, problemów rodzinnych, trudności w egzekwowaniu kontaktów z dziećmi, kryzysów psychicznych, samotności i poczucia, że obywatel często zostaje sam ze swoim problemem.

Właśnie tutaj chciałbym zwrócić uwagę na kwestie, o których w debacie publicznej nadal mówi się zdecydowanie za rzadko: na sytuację mężczyzn, ich zdrowie psychiczne, samotność i na samobójstwa. Na problemy ojców po rozstaniu rodziców. Na utrudnianie kontaktów z dziećmi. Na brak systemowych działań dotyczących zdrowia mężczyzn.

Kiedy patrzymy na statystyki dotyczące samobójstw, uzależnień czy długości życia, widzimy wyraźnie, że ogromna część problemów społecznych dotyka właśnie mężczyzn. Mimo to nadal bardzo rzadko traktujemy te kwestie jako pełnoprawny problem polityki społecznej i zdrowotnej państwa.

Raport rzecznika pokazuje także problemy związane z prawem do życia rodzinnego oraz przewlekłością postępowań. Tutaj również warto otwarcie powiedzieć, że wielu ojców w Polsce nadal ma poczucie, że system rodzinny działa wobec nich niesprawiedliwie, że walczą latami o kontakt z dzieckiem, że prawomocne orzeczenia bywają niewykonywane, a czas działa przeciwko relacji rodzica z dzieckiem. Dziecko ma zaś prawo do obojga rodziców.

Raport bardzo mocno pokazuje również problem przewlekłości postępowań i przeciążenia instytucji państwowych, a w sprawach rodzinnych czas ma ogromne znaczenie. Kilkuletnie postępowanie to nie jest bowiem wyłącznie problem proceduralny. To często utrata relacji dziecka z rodzicem, której później nie da się już odbudować.

Ta debata powinna być nie tylko podsumowaniem działalności rzecznika. Powinna być także sygnałem dla państwa, że prawa obywatelskie to nie abstrakcyjne hasła. To codzienne życie ludzi, ich zdrowie psychiczne, rodzina, poczucie bezpieczeństwa i poczucie, że państwo naprawdę ich słyszy.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania

Przedmiotem dzisiejszej debaty jest Informacja o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025 wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka.

W informacji przedstawiono m.in. skalę spraw kierowanych do rzecznika, działania podejmowane przez Biuro RPO, wystąpienia problemowe kierowane do organów państwa oraz ocenę funkcjonowania instytucji publicznych z perspektywy praw obywatelskich.

Raport obejmuje kwestie związane z przewlekłością postępowań, prawem do życia rodzinnego, funkcjonowaniem wymiaru sprawiedliwości, sytuacją osób z niepełnosprawnościami oraz dostępem obywateli do skutecznej ochrony prawnej.

Spis treści

1. W 2025 r. do rzecznika praw obywatelskich wpłynęło ponad 25 tys. nowych spraw oraz przeprowadzono ponad 30 tys. rozmów telefonicznych z obywatelami. Jakie problemy społeczne państwo uznaje dziś za najpilniejsze na podstawie analizy spraw kierowanych do rzecznika?

2. Raport wskazuje na problemy związane z prawem do życia rodzinnego oraz przewlekłością postępowań. Jak państwo ocenia skalę przypadków uporczywego i bezzasadnego utrudniania kontaktów ojca z dzieckiem, mimo prawomocnych orzeczeń sądowych?

3. Jakie działania planowane są w celu przyspieszenia postępowań rodzinnych dotyczących kontaktów z dziećmi oraz skuteczniejszego egzekwowania orzeczeń sądowych?

4. W raporcie wielokrotnie pojawia się problem zdrowia psychicznego oraz poczucia bezradności obywateli wobec kryzysów życiowych. Jakie działania państwo planuje w zakresie zdrowia psychicznego mężczyzn, szczególnie w kontekście wysokiej liczby samobójstw wśród mężczyzn oraz niskiego poziomu korzystania przez nich z pomocy psychologicznej?

5. Czy prowadzone są analizy dotyczące wpływu samotności społecznej mężczyzn na uzależnienia, bezdomność oraz zachowania samobójcze?

6. Rzecznik wielokrotnie wskazywał na problemy związane z dostępem obywateli do skutecznej ochrony prawnej oraz funkcjonowaniem instytucji publicznych.

Jak państwo zamierza odbudowywać poczucie zaufania obywateli do instytucji państwowych, szczególnie wśród osób, które latami bezskutecznie próbują dochodzić swoich praw?

Raport rzecznika praw obywatelskich pokazuje bardzo wyraźnie, że prawa obywatelskie nie są abstrakcyjnym pojęciem zapisanym w ustawach. To codzienne problemy ludzi, problemy rodzinne, problemy psychiczne, problemy związane z samotnością, przewlekłością postępowań i poczuciem bezradności wobec państwa. Dlatego ta debata nie powinna kończyć się wyłącznie na przyjęciu informacji do wiadomości. Powinna być impulsem do realnych działań, bo państwo, które słucha obywateli dopiero wtedy, gdy trafiają do dramatycznych statystyk, reaguje zdecydowanie za późno.

Poseł Iwona Karolewska

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Pytania

Panie Rzeczniku! Z przedstawionej informacji wynika, że niemal połowa spraw kierowanych do Biura RPO kończy się jedynie udzieleniem informacji prawnej lub wskazaniem możliwych środków działania.

Jakie konkretne zmiany systemowe – zarówno legislacyjne, jak i organizacyjne – uważa pan za najpilniejsze, aby obywatel nie pozostawał sam wobec skomplikowanych procedur, przewlekłości postępowań i trudności w dostępie do pomocy prawnej?

Poseł Tomasz Kostuś

Klub Parlamentarny Koalicja Obywatelska – Platforma Obywatelska, Nowoczesna, Inicjatywa Polska, Zieloni

Pytania

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Panie Rzeczniku! W debacie o prawach obywatelskich często koncentrujemy się na wielkich kwestiach ustrojowych. Tymczasem dla wielu obywateli najważniejszym testem państwa jest codzienny kontakt z jego instytucjami. To relacja z urzędem skarbowym, z ZUS-em, z administracją publiczną – sytuacje, w których obywatel staje naprzeciw dobrze wyposażonej instytucji dysponującej aparatem prawnym, organizacyjnym i finansowym. Dlatego w mojej ocenie szczególnie ważne są te wnioski rzecznika praw obywatelskich, które dotyczą prawa do rzetelnej procedury, przejrzystości działań administracji, szybkości postępowań oraz rzeczywistej możliwości obrony swoich praw przez obywatela.

Państwo musi być skuteczne, ale jednocześnie przewidywalne i przyjazne dla obywatela. Nie może budować swojej siły na przewadze proceduralnej nad osobą, która często nie dysponuje ani specjalistyczną wiedzą, ani profesjonalną obsługą prawną. Obecny rząd wydaje się tego świadom. Świadczą o tym podejmowane działania deregulacyjne oraz zmiany w prawie podatkowym i procedurach administracyjnych, których celem jest uproszczenie relacji obywatela z państwem i wzmocnienie jego gwarancji procesowych.

Chciałbym w tym kontekście skierować dwa pytania do Ministerstwa Finansów.

Po pierwsze, jakie działania podejmuje resort, aby wzmacniać gwarancje procesowe podatników i ograniczać sytuacje, w których obywatel pozostaje w sporze z administracją skarbową na wyraźnie słabszej pozycji?

Po drugie, czy ministerstwo analizuje rozwiązania, które pozwoliłyby na szybsze i bardziej polubowne rozwiązywanie sporów pomiędzy obywatelami a organami podatkowymi oraz innymi instytucjami państwa, w tym Zakładem Ubezpieczeń Społecznych?

Poseł Dariusz Matecki

Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Z głębokim niepokojem i stanowczością należy odnieść się do faktów ujawnionych w przedłożonej Sejmowi RP informacji o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025, druk nr 2472. Dokument ten w sposób bezlitosny i rzeczowy obnaża głęboki kryzys praworządności, rażącą niewydolność instytucjonalną oraz systemowe zagrożenia dla podstawowych wolności i praw obywatelskich w Polsce.

Spis treści

Z analizy konstytucyjnego organu wyłania się obraz państwa, w którym obywatele poddawani są arbitralnym, długotrwałym i nadmiernie dolegliwym środkom represji karnej i administracyjnej, przy jednoczesnym paraliżu mechanizmów kontrolnych i odwoławczych. Szczególny sprzeciw budzi tolerowanie przez podległe ministerstwom służby praktyk noszących znamiona poniżającego traktowania, brak transparentności w stosowaniu inwigilacji operacyjnej, a także pogłębiający się chaos ustrojowy w wymiarze sprawiedliwości, który uderza bezpośrednio w prawo do niezależnego i bezstronnego sądu. Co więcej, rażące zaniechania w sferze legislacyjnej i organizacyjnej, w tym ignorowanie zaleceń organów międzynarodowych oraz wyroków Trybunału Konstytucyjnego, prowadzą do sytuacji, w której aparat państwowy działa w sposób uznaniowy, pozbawiając jednostkę realnej ochrony prawnej.

Drastycznym i niemożliwym do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawnym przejawem tych tendencji są bezpośrednie uderzenia w niezależność mediów konserwatywnych, takich jak Telewizja Republika, poprzez uniemożliwianie im wykonywania mandatów prasowych, bezprawne i instrumentalne utrzymywanie jednostek publicznych w stanie likwidacji w celu uzależnienia ich od rządu, a także rażący brak transparentności organów ścigania w sferze inwigilacji wymierzonej w polityków Prawa i Sprawiedliwości oraz innych oponentów politycznych.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 115 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz stosownych przepisów ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora, zwracam się z żądaniem udzielenia precyzyjnych i merytorycznych wyjaśnień na następujące pytania kontrolne.

1. Na jakiej podstawie prawnej i merytorycznej podległe MSWiA służby, w tym Policja, wbrew jednoznacznemu stanowisku ministra oraz zapisom OPCAT systematycznie odmawiają przedstawicielom Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur (KMPT) wydawania nagrań monitoringu z pomieszczeń zatrzymań, co uniemożliwia zewnętrzną, niezależną kontrolę sposobu traktowania osób pozbawionych wolności?

2. Jakie konkretne działania podjęło Ministerstwo Sprawiedliwości w celu wyeliminowania zdiagnozowanej przez RPO oraz Europejski Trybunał Praw Człowieka systemowej wady stosowania kontroli operacyjnej oraz retencji danych telekomunikacyjnych i internetowych, skoro dotychczas nie wykonano wyroku ETPC w sprawie Pietrzak, Bychawska-Siniarska i inni przeciwko Polsce?

3. Dlaczego do dziś nie wykonano postanowienia sygnalizacyjnego Trybunału Konstytucyjnego (sygn. S 2/06) nakazującego wprowadzenie ustawowego obowiązku informowania obywatela o fakcie poddania go zakończonej kontroli operacyjnej, co stwarza bezpośrednie ryzyko bezkarnej, tajnej inwigilacji oponentów politycznych lub przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego?

4. Jakie kroki dyscyplinarne i systemowe podjęto wobec dyrektorów jednostek penitencjarnych, którzy – jak wskazał RPO – w sposób rutynowy i prewencyjny stosują wobec więźniów zakładów typu półotwartego i otwartego drastyczne środki przymusu (kajdanki zespolone na ręce i nogi) oraz przymusową odzież skarbową podczas konwojów losowych (np. na pogrzeby najbliższych), co wyczerpuje znamiona poniżającego traktowania i narusza zasadę proporcjonalności?

5. Jakie argumenty merytoryczne stały za zignorowaniem apeli RPO dotyczących rozszerzenia zakresu ustawy o skardze na przewlekłość postępowania na procedury karnoskarbowe prowadzone przez organy Krajowej Administracji Skarbowej, skoro przez pierwsze 6 miesięcy toczą się one poza nadzorem prokuratora, co pozbawia obywateli jakiejkolwiek ochrony przed przewlekłością działania aparatu skarbowego?

6. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości dysponuje analizami prawnymi i ustrojowymi uzasadniającymi nieuwzględnienie krytycznych uwag RPO do projektów ustaw reformujących wymiar sprawiedliwości, w których wprost wskazano, że automatyczne, zbiorowe unieważnienie uchwał KRS i degradacja ok. 1500 sędziów drogą ustawy, bez indywidualnego procesu sądowego, rażąco naruszają zasadę nieusuwalności sędziów (art. 180 ust. 1 Konstytucji RP)?

7. Jakie kroki dyscyplinarne i systemowe podjęto wobec urzędników oraz funkcjonariuszy odpowiedzialnych za niedopuszczanie dziennikarzy Telewizji Republika do wykonywania ich obowiązków zawodowych w gmachach administracji publicznej, co wyczerpuje znamiona tłumienia krytyki prasowej zdefiniowanego w art. 44 Prawa prasowego?

8. Dlaczego podległe MSWiA służby wykorzystują procedury weryfikacji bezpieczeństwa do arbitralnego i pozbawionego realnej kontroli odwoławczej odmawiania dziennikarzom reprezentującym media opozycyjne wstępu na wydarzenia publiczne, odmawiając jednocześnie podania jakichkolwiek przyczyn tej decyzji, co rażąco narusza dyrektywę UE 2016/680 oraz prawo dostępu do informacji o przetwarzaniu danych?

9. Jakie działania podjęły podległe rządowi organy w celu wykonania kluczowego wyroku Trybunału Konstytucyjnego (sygn. K 13/16), w którym stwierdzono, że pozbawienie KRRiT wpływu na obsadę organów spółek medialnych niweczy apolityczność mediów, i jak w tym kontekście sankcjonowane jest obecne, całkowicie uznaniowe zarządzanie mediami przez nominatów rządowych, uderzające w pluralizm informacyjny?

10. Z jakich powodów Ministerstwo Sprawiedliwości ignoruje fakt, że od ponad 2 lat jednostki publicznej radiofonii i telewizji pozostają w destrukcyjnej i niezgodnej z prawem procedurze likwidacji, co – jak wprost wskazał RPO w swoich wystąpieniach – doprowadziło do sytuacji, w której ich funkcjonowanie jest bezpośrednio i całkowicie uzależnione od woli i decyzji organów władzy wykonawczej?

Spis treści

Poseł Paweł Śliz
Klub Parlamentarny Polska 2050

Stanowisko
Szanowny Panie Marszałku! Szanowny Panie Rzeczniku! Wysoka Izbo! Mam przyjemność przedstawić w imieniu Klubu Parlamentarnego Polska 2050 stanowisko dotyczące corocznej informacji – w tym przypadku za 2025 r. – o działalności rzecznika praw obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela.

W pierwszej kolejności w imieniu całego Klubu Parlamentarnego Polska 2050 chciałbym z ogromnym szacunkiem złożyć podziękowania panu rzecznikowi, jak i całemu zespołowi Biura Rzecznika Praw Obywatelskich za wykonywaną pracę, i to pracę wykonywaną w poczuciu staranności, służby i misji.

Przechodząc z kolei do meritum, należy wskazać, że przekazana Wysokiej Izbie informacja dobitnie uświadamia ogrom pracy wykonanej przez biuro rzecznika. W 2025 r. wpłynęło ponad 25 tys. nowych spraw, przeprowadzono ponad 30 tys. rozmów na infolinii, a tysiące obywateli zwracało się po pomoc, nierzadko nie wiedząc w ogóle nawet, jakie prawa im przysługują. Wiedzieli za to, że rzecznik praw obywatelskich stanie po ich stronie i wesprze. To pokazuje, jak wielka jest rola rzecznika praw obywatelskich jako instytucji stojącej po stronie obywatela wobec państwa.

Raport wskazuje jednak również na szereg bardzo poważnych problemów systemowych. W swoim wystąpieniu chciałbym wskazać na takie, które dla mnie jako adwokata wydają się najistotniejsze.

Pierwszym z nich jest nadmierne stosowanie tymczasowego aresztowania. Rzecznik wyraźnie podkreśla, że środek, który powinien być wyjątkiem i mieć charakter tymczasowy, w praktyce bywa stosowany przez wiele miesięcy, a nawet lat. To budzi fundamentalne pytania o poszanowanie wolności osobistej oraz zasady domniemania niewinności. Państwo prawa nie może godzić się na sytuację, w której obywatel przez długi czas pozostaje pozbawiony wolności przed prawomocnym wyrokiem.

Drugim niezwykle ważnym problemem jest brak systemowych rozwiązań dotyczących asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami. Rzecznik praw obywatelskich słusznie wskazuje, że proponowane rozwiązania są niewystarczające zarówno pod względem liczby godzin wsparcia, jak i dostępności systemu. Wciąż nie stworzyliśmy stabilnego modelu, który dawałby osobom z niepełnosprawnościami realną możliwość niezależnego życia. To nie jest kwestia wyłącznie polityki społecznej. To kwestia fundamentalnej godności człowieka i pełnego uczestnictwa w życiu społecznym.

Trzeci obszar to ochrona prywatności obywateli. Raport alarmuje, że w dalszym ciągu nie są wykonywane prawomocne wyroki dotyczące kontroli operacyjnej i dostępu służb do danych telekomunikacyjnych oraz internetowych. Oznacza to, że państwo wciąż dysponuje bardzo szerokimi możliwościami ingerowania w prywatność obywateli bez wystarczających gwarancji kontroli i przejrzystości. W demokratycznym państwie prawa bezpieczeństwo nie może oznaczać rezygnacji z podstawowych wolności obywatelskich. Te elementy wymagają dalszych prac, w tym w szczególności prac parlamentarnych.

Z drugiej strony rzecznik praw obywatelskich pozytywnie ocenił działania modernizacyjne w jednostkach penitencjarnych, zwłaszcza te dotyczące poprawy warunków bytowych i prawa osadzonych do prywatności. To ważny sygnał, że nawet wobec osób pozbawionych wolności państwo musi zachowywać standardy humanitarnego traktowania. Warto także odnotować aktywność rzecznika w nowych obszarach, takich jak ochrona sygnalistów czy monitorowanie zasady równego traktowania. To pokazuje, że prawa obywatelskie muszą być chronione także wobec nowych wyzwań współczesnego państwa.

Na koniec chciałem raz jeszcze podziękować za włożoną pracę, w tym również za szereg postulatów legislacyjnych dotyczących zmian w prawie. Dzięki temu działania rzecznika są nie tylko reakcyjne, ale pozytywnie prewencyjne. Życzę jednocześnie dalszych skutecznych sukcesów i działań na rzecz ochrony praw i wolności obywatelskich. Dziękuję bardzo.

Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę
– punkt 33. porządku dziennego

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania
Mam dwa pytania odnośnie do tego projektu ustawy.

1. Czy Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej przeprowadziło analizę skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego oraz podmiotów sektora publicznego wynikających z wyłączenia dodatku funkcyjnego, premii i nagród z katalogu składników wliczanych do minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w art. 7 ust. 3 projektowanej ustawy? Jeśli tak, proszę o przedstawienie wyników tych analiz.

2. Z jakich przyczyn projekt ustawy przewiduje podwyższenie sankcji finansowych wobec pracodawców za naruszenia przepisów dotyczących wypłaty wynagrodzenia oraz minimalnej stawki godzinowej, w tym wprowadzenie możliwości kary ograniczenia wolności za niewypłacanie wynagrodzenia przez okres co najmniej 3 miesięcy, o czym mowa w art. 17 projektu ustawy? Czy resort analizował wpływ tych zmian na sytuację mikro- i małych przedsiębiorców?

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Stanowisko
Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Dzisiejszy projekt dotyczy jednej z najważniejszych kwestii społecznych

Spis treści

i gospodarczych, czyli minimalnego wynagrodzenia za pracę. I dobrze, że ta dyskusja wraca, bo za pojęciem płacy minimalnej nie stoją wykresy ani tabele. Stoją konkretni ludzie: pracownicy sklepów, pracownicy administracji, opiekunowie, pracownicy ochrony, ludzie wykonujący ciężką, codzienną pracę, którzy chcą po prostu uczciwie żyć ze swojej pensji.

Projekt w dużej części porządkuje i doprecyzowuje obecne przepisy, ale zawiera też bardzo ważną zmianę: wyłączenie dodatków funkcyjnych, premii, nagród oraz innych dodatków z minimalnego wynagrodzenia za pracę. I to akurat należy ocenić pozytywnie, bo dodatek funkcyjny albo premia powinny być rzeczywistym dodatkiem za odpowiedzialność, doświadczenie czy dodatkowe obowiązki, a nie sposobem „dobijania" pensji do ustawowego minimum.

Przez lata wielu pracowników miało poczucie, że formalnie otrzymuje dodatki, ale realnie ich wynagrodzenie i tak pozostaje na poziomie minimalnym. Projekt próbuje to uporządkować. Pozytywnie można też ocenić wzmocnienie ochrony osób pracujących na umowach cywilnoprawnych oraz minimalnej stawki godzinowej, bo w praktyce nadal zdarzają się sytuacje obchodzenia przepisów, zaniżania liczby godzin, opóźniania wypłat czy wypłacania wynagrodzenia poniżej minimalnych gwarancji. I państwo powinno reagować na takie sytuacje. Dobrze również, że projekt przewiduje odsetki za opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia oraz zaostrzenie części sankcji wobec pracodawców uporczywie naruszających prawa pracowników, bo człowiek pracujący nie może miesiącami zastanawiać się, czy dostanie pieniądze za swoją pracę.

Jednocześnie trzeba uczciwie powiedzieć, że każda zmiana dotycząca minimalnego wynagrodzenia wpływa także na przedsiębiorców, zwłaszcza małe firmy, rodzinne działalności, lokalne biznesy, samorządy, placówki ochrony zdrowia, sektor usług. I dlatego państwo musi bardzo rozsądnie ważyć interes pracowników oraz możliwości gospodarki. Bo celem nie powinno być wyłącznie podnoszenie kolejnych kwot na papierze. Równie ważne jest to, żeby ludzie mieli stabilną pracę, a przedsiębiorcy byli w stanie utrzymać zatrudnienie. Dlatego ten projekt wymaga spokojnej i odpowiedzialnej analizy.

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Pytania

Przedmiotem dzisiejszej debaty jest poselski projekt ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Projekt zakłada m.in. uporządkowanie zasad ustalania minimalnego wynagrodzenia, zmiany dotyczące minimalnej stawki godzinowej, wyłączenie części dodatków oraz premii z minimalnego wynagrodzenia, a także wzmocnienie ochrony wynagrodzeń pracowniczych. Projekt przewiduje również zmiany w Kodeksie pracy dotyczące odsetek za opóźnienia w wypłacie wynagrodzeń oraz zwiększenia sankcji za naruszanie praw pracowniczych.

1. Projekt przewiduje wyłączenie dodatków funkcyjnych, innych dodatków, premii i nagród z minimalnego wynagrodzenia za pracę. Jakie będą przewidywane skutki finansowe tych zmian dla sektora publicznego, samorządów oraz przedsiębiorców?

2. Projekt wzmacnia ochronę minimalnej stawki godzinowej oraz przewiduje wyższe sankcje za naruszanie przepisów. Jak państwo ocenia dziś skalę przypadków niewypłacania wynagrodzeń albo obchodzenia przepisów dotyczących minimalnej stawki godzinowej?

3. Projekt przewiduje obowiązek wypłacania odsetek za opóźnienia w wypłacie wynagrodzenia. Czy analizowano, jak często pracownicy w Polsce otrzymują wynagrodzenia po terminie oraz w których branżach problem ten występuje najczęściej?

4. W projekcie pozostawiono mechanizm corocznych negocjacji minimalnego wynagrodzenia w Radzie Dialogu Społecznego. Jak rząd ocenia dziś skuteczność tego mechanizmu i realny wpływ partnerów społecznych na ustalanie wysokości minimalnego wynagrodzenia?

5. Projekt przewiduje dalsze wzmacnianie ochrony osób pracujących na umowach cywilnoprawnych. Czy państwo planuje kolejne działania ograniczające nadużywanie umów cywilnoprawnych w sytuacjach, w których faktycznie wykonywana jest praca etatowa?

6. W uzasadnieniu projektu podkreślono potrzebę bardziej sprawiedliwego i przejrzystego systemu wynagradzania. Jak państwo zamierza pogodzić dalszy wzrost minimalnego wynagrodzenia z sytuacją małych przedsiębiorstw oraz rosnącymi kosztami prowadzenia działalności gospodarczej?

Minimalne wynagrodzenie nie jest wyłącznie wskaźnikiem ekonomicznym. To bardzo często granica bezpieczeństwa dla ludzi, którzy pracują ciężko każdego dnia i chcą po prostu godnie żyć. Dlatego dobrze, że państwo próbuje uporządkować przepisy i wzmacniać ochronę pracowników. Ale równie ważne jest to, żeby wszystkie zmiany były odpowiedzialne, przewidywalne i możliwe do udźwignięcia także przez przedsiębiorców. Bo dobra polityka społeczna powinna budować bezpieczeństwo pracowników bez niszczenia stabilności rynku pracy.

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Pytania

Jak wnioskodawcy zamierzają przeciwdziałać masowemu spłaszczeniu wynagrodzeń w gospodarce narodowej, skoro mediana zarobków w marcu 2025 r. w mikrofirmach wynosiła dokładnie tyle samo, ile wynosi płaca minimalna (4666 zł), a wyłączenie z niej premii i dodatków doprowadzi do sytuacji, w której osoby o wysokich kompetencjach stracą motywację do pracy i podnoszenia kwalifikacji?

Spis treści

Czy wnioskodawcy dysponują analizami dotyczącymi wpływu tej regulacji na wzrost bezrobocia i redukcję zatrudnienia wśród grup o najniższych kwalifikacjach oraz osób niepełnosprawnych w regionach o strukturalnie najwyższej stopie bezrobocia (np. w województwie podkarpackim – 9% czy warmińsko-mazurskim – 8,7%), gdzie poziom płac jest najmocniej spłaszczony?

Z jakiego powodu projekt przewiduje drastyczne podniesienie sankcji karnych i grzywien (nawet do 60 tys. zł i 90 tys. zł) oraz wprowadza karę ograniczenia wolności, bez jednoczesnego zdefiniowania pojęć premii i nagród oraz bez wyłączenia z penalizacji przypadków niskiej wagi lub zdarzeń czysto incydentalnych?

Poseł Łukasz Osmalak
Klub Parlamentarny Polska 2050

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Kwestia waloryzacji płacy minimalnej to ważny temat, który powinien być przedmiotem debaty parlamentarnej, dlatego Klub Parlamentarny Polska 2050 popiera dalsze prace nad projektem ustawy w komisji.

Projekt ustawy przewiduje uchylenie dotychczasowych przepisów dotyczących minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wprowadzenie nowego systemu ustalania wysokości płacy minimalnej i minimalnej stawki godzinowej.

Zgodnie z projektem wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę ma być ustalana co roku. W przypadku gdy prognozowany wskaźnik cen na rok następny przekroczy 105%, przewidziano dwa terminy zmiany wysokości wynagrodzenia – od 1 stycznia oraz od 1 lipca. Jeżeli prognozowany wskaźnik cen będzie niższy niż 105%, zmiana następować będzie raz w roku – od 1 stycznia.

Projekt zakłada również utrzymanie mechanizmu negocjacji wysokości minimalnego wynagrodzenia w ramach Rady Dialogu Społecznego. Rada Ministrów będzie przekazywać Radzie Dialogu Społecznego, do dnia 15 czerwca każdego roku, informacje dotyczące prognoz makroekonomicznych oraz propozycję wysokości minimalnego wynagrodzenia. Następnie Rada Dialogu Społecznego będzie miała 30 dni na wypracowanie wspólnego stanowiska. W przypadku braku porozumienia wysokość wynagrodzenia ustalana będzie przez Radę Ministrów.

Projekt określa także sposób obliczania minimalnego wynagrodzenia za pracę. Wysokość wynagrodzenia ma wzrastać co najmniej o prognozowany wskaźnik cen na rok następny. Ustawa przewiduje również szczegółowe zasady zaokrąglania wyliczonej kwoty do pełnych dziesiątek groszy.

W projekcie doprecyzowano składniki wynagrodzenia niewliczane do minimalnego wynagrodzenia za pracę. Do tej kategorii zaliczono m.in. nagrody jubileuszowe, odprawy pieniężne, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatki za pracę w porze nocnej, dodatki stażowe, dodatki funkcyjne oraz inne dodatki, premie i nagrody.

Projekt przewiduje również mechanizm wyrównania wynagrodzenia w sytuacji, gdy w danym miesiącu – z uwagi na terminy wypłaty poszczególnych składników wynagrodzenia lub rozkład czasu pracy – wynagrodzenie pracownika będzie niższe od minimalnego wynagrodzenia. Wyrównanie ma być wypłacane za każdy miesiąc wraz z wynagrodzeniem.

Nowe przepisy obejmują także umowy zlecenia oraz umowy o świadczenie usług. W przypadku umów zawartych na okres dłuższy niż miesiąc wynagrodzenie ma być wypłacane niepóźniej niż w ciągu 10 dni następnego miesiąca. Strony umowy będą zobowiązane do określenia sposobu potwierdzania liczby godzin wykonania zlecenia lub świadczenia usług. Jeżeli sposób ten nie zostanie określony, informacje o liczbie przepracowanych godzin będzie przedstawiał zleceniobiorca przed terminem wypłaty wynagrodzenia.

Projekt nakłada również na zleceniodawcę obowiązek przechowywania dokumentacji dotyczącej liczby przepracowanych godzin przez okres 3 lat. Jednocześnie przewidziano wyłączenia od obowiązku potwierdzania liczby godzin dla wybranych rodzajów usług związanych ze sprawowaniem opieki, m.in. w przypadku prowadzenia rodziny zastępczej lub placówek opiekuńczych, gdy usługa świadczona jest nieprzerwanie przez okres dłuższy niż jedna doba.

Projekt przewiduje także odpowiedzialność wykroczeniową dla zleceniodawców, którzy wypłacają wynagrodzenie niższe od minimalnej stawki lub nie wypłacają wynagrodzenia za wszystkie przepracowane godziny. Kara grzywny ma wynosić od 2 tys. do 60 tys. zł.

W projekcie zawarto również zmiany w Kodeksie pracy, obejmujące m.in. wprowadzenie odsetek za opóźnienie w wypłacie wynagrodzenia oraz podwyższenie kar za wykroczenia przeciwko prawom pracownika.

Polska 2050 rekomenduje skierowanie projektu ustawy do dalszych prac w komisji.

Poseł Michał Połuboczek
Klub Poselski Konfederacja

Stanowisko

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Rozpatrujemy dziś poselski projekt ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, druk nr 1811.

Już na wstępie chcę jasno powiedzieć, że Klub Parlamentarny Konfederacja składa wniosek o odrzucenie tego projektu w pierwszym czytaniu. Dlaczego? Ponieważ jest to kolejny projekt oparty na przekonaniu, że dobrobyt można zadekretować ustawą. Niestety gospodarka nie działa w ten sposób. Ustawą można nakazać przedsiębiorcom ponoszenie wyższych kosztów, ale nie da się ustawą stworzyć nowych pieniędzy.

Spis treści

Projektodawcy proponują wyłączenie z płacy minimalnej kolejnych składników wynagrodzenia, takich jak dodatki funkcyjne, premie, nagrody oraz inne dodatki. W praktyce oznacza to wzrost kosztów zatrudnienia dla tysięcy przedsiębiorstw oraz instytucji publicznych. Co szczególnie istotne, sami autorzy projektu przyznają w uzasadnieniu i ocenie skutków regulacji, że proponowane rozwiązania mogą prowadzić do ograniczania zatrudnienia. Mamy więc do czynienia z projektem, który pod hasłem ochrony pracowników może doprowadzić do utraty miejsc pracy przez część z nich.

Najbardziej ucierpią małe i średnie przedsiębiorstwa. Duża międzynarodowa korporacja poradzi sobie z dodatkowymi kosztami. Problem będą miały rodzinne firmy, lokalne zakłady produkcyjne, firmy transportowe, handlowe i usługowe, które już dziś funkcjonują pod presją rosnących kosztów energii, składek, podatków i biurokracji. Każdy przedsiębiorca stojący przed dodatkowymi kosztami ma tylko kilka możliwości: podnieść ceny, ograniczyć inwestycje, zrezygnować z nowych miejsc pracy albo zmniejszyć zatrudnienie. W każdym z tych przypadków cierpi gospodarka i konsumenci.

Projekt przewiduje również znaczące zaostrzenie sankcji wobec pracodawców. Wyższe grzywny, nowe wykroczenia, nowe obowiązki administracyjne. To kolejny przykład filozofii rządzenia poprzez nakazy, zakazy i kary zamiast tworzenia warunków do rozwoju przedsiębiorczości.

Wysoka Izbo! Szczególnie niepokojące jest to, że sami projektodawcy przyznają, iż nie dysponują pełnymi danymi dotyczącymi skutków dla sektora prywatnego. Chcą więc narzucić całej gospodarce kosztowne rozwiązania, nie posiadając rzetelnej wiedzy o ich rzeczywistych konsekwencjach. Jeszcze bardziej wymowny jest fakt, że według oceny skutków regulacji projekt oznacza miliardowe dodatkowe koszty dla sektora finansów publicznych. Ostatecznie rachunek za te pomysły i tak zapłacą podatnicy.

Konfederacja stoi na stanowisku, że wzrost wynagrodzeń powinien wynikać ze wzrostu produktywności, inwestycji i rozwoju przedsiębiorstw, a nie z coraz bardziej kosztownych regulacji administracyjnych. Jeżeli chcemy, aby Polacy zarabiali więcej, powinniśmy obniżać podatki, zmniejszać koszty pracy, upraszczać przepisy i likwidować bariery dla przedsiębiorczości. To jest droga do trwałego wzrostu wynagrodzeń. Projekt z druku nr 1811 prowadzi natomiast w przeciwnym kierunku. Oznacza wyższe koszty pracy, większe obciążenia dla przedsiębiorców, ryzyko ograniczenia zatrudnienia, wzrost cen oraz dodatkowe obciążenie finansów publicznych.

Dlatego w imieniu Klubu Poselskiego Konfederacja składam wniosek o odrzucenie projektu ustawy z druku nr 1811 w pierwszym czytaniu. Dziękuję bardzo.

Oświadczenia poselskie

Poseł Waldemar Andzel
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie w sprawie odwołania prezydenta Krakowa Aleksandra Miszalskiego i przebudzenia Polaków

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Aleksander Miszalski poniósł najbardziej spektakularną polityczną porażkę tego roku. 2 lata temu Donald Tusk zachwalał Miszalskiego, mówiąc, że oddałby swoje miasto w ręce kogoś takiego jak Aleksander Miszalski. Ciekawe, czy Donald Tusk podtrzymuje swoje stanowisko. Strefa Czystego Transportu, nierozumienie problemów zwykłych ludzi, układy towarzyskie niczym w historycznym zamku na Wawelu spowodowały, że mieszkańcy powiedzieli: dość. Kraków się zbudził, Polska się budzi. Dziękuję.

Poseł Barbara Bartuś
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie w rocznicę śmierci por. Zygmunta Szymanowskiego

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Za 2 dni przypada 76. rocznica śmierci por. Zygmunta Szymanowskiego – żołnierza Armii Krajowej, oficera wywiadu, patrioty i niezłomnego uczestnika antykomunistycznego podziemia niepodległościowego, zamordowanego przez komunistyczny aparat terroru.

Urodził się w 1910 r. w Motulach na Suwalszczyźnie. Był przedstawicielem pokolenia Polaków wychowanych w odrodzonej po latach zaborów ojczyźnie, dla których wolność nie była pustym słowem, lecz wartością najwyższą. W czasie II wojny światowej służył w strukturach Armii Krajowej, prowadząc niezwykle niebezpieczną działalność wywiadowczą przeciwko niemieckiemu okupantowi. Ryzykował życie dla Polski wolnej, suwerennej i niepodległej.

Kiedy w 1945 r. zakończyła się niemiecka okupacja, wielu Polaków miało nadzieję na odzyskanie pełnej wolności. Jednak dla żołnierzy Polskiego Państwa Podziemnego wojna się nie skończyła. Polska nie została wyzwolona – została ponownie zniewolona. Związek Sowiecki nie przyniósł Polsce wolności, lecz narzucił jej system komunistyczny oparty na terrorze, strachu i prześladowaniach. Ci, którzy walczyli o niepodległą Polskę, stali się wrogami nowej władzy podporządkowanej Moskwie.

Por. Zygmunt Szymanowski nie zgodził się na tę niewolę. Pozostał wierny przysiędze żołnierskiej i ideałom wolnej Polski. Za tę wierność został aresztowany przez komunistyczny aparat bezpieczeństwa, poddany brutalnemu śledztwu i skazany w pokazowym procesie. Wyrok śmierci wydał jeden z najbardziej ponurych symboli stalinowskiego „wymiaru sprawiedliwości”

Spis treści

– mjr Mieczysław Widaj, odpowiedzialny za liczne mordy sądowe na polskich patriotach.

31 maja 1950 r. por. Zygmunt Szymanowski został zamordowany w więzieniu mokotowskim w Warszawie strzałem w tył głowy – metodą stosowaną przez komunistycznych oprawców wobec polskich bohaterów. Nie miał prawa do godnego procesu, do obrony ani do uczciwego osądu. Odebrano mu życie tylko dlatego, że kochał Polskę bardziej niż własne bezpieczeństwo.

Tragedia por. Szymanowskiego była tragedią całego pokolenia żołnierzy wyklętych – ludzi niezłomnych, którzy po zakończeniu wojny zostali zdradzeni przez wielkie mocarstwa i skazani przez komunistyczne państwo na śmierć, więzienie, tortury i zapomnienie. Za walkę o wolną i suwerenną Polskę otrzymali wyroki śmierci i katownie Urzędu Bezpieczeństwa. Tymczasem wielu ich oprawców przez długie lata żyło spokojnie w komunistycznej, a później także wolnej Polsce, często nie ponosząc żadnej odpowiedzialności za swoje zbrodnie.

Dlatego naszym obowiązkiem jest dziś oddawanie hołdu bohaterom podziemia niepodległościowego, ale również mówienie prawdy historycznej, szczególnie młodemu pokoleniu. Musimy przypominać, że wolna Polska nie została nam dana raz na zawsze. Została wywalczona ogromnym wysiłkiem i okupiona krwią tysięcy patriotów. Musimy uczyć, że po 1945 r. Polska nie odzyskała pełnej suwerenności, lecz znalazła się pod dominacją sowiecką, a najlepszych synów naszej ojczyzny mordowano dlatego, że chcieli Polski naprawdę wolnej.

Dziś, wspominając por. Zygmunta Szymanowskiego, oddaję hołd wszystkim żołnierzom niezłomnym – ludziom honoru, odwagi i niezłomności. Historia ostatecznie przyznała rację właśnie im. To oni zwyciężyli moralnie, a ich oprawcom pozostała jedynie hańba i potępienie kolejnych pokoleń Polaków. Cześć i chwała bohaterom!

Poseł Kazimierz Bogusław Choma
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Pragnę dziś wspomnieć o inicjatywie społecznej i kulturalnej, która od lat jednoczy mieszkańców Kraśnika i całego regionu wokół pamięci o św. Janie Pawle II. 18 maja odbyła się kolejna edycja wydarzenia pn. „Zagraj Barkę", wyjątkowego spotkania organizowanego w rocznicę urodzin papieża Polaka. Mieszkańcy, młodzież, artyści oraz lokalne środowiska wspólnie wykonali pieśń „Barka", która stała się jednym z najbardziej rozpoznawalnych symboli pontyfikatu św. Jana Pawła II.

To wydarzenie ma charakter szczególny, ponieważ organizowane jest nieprzerwanie od 2011 r. i na stałe wpisało się w kalendarz lokalnych uroczystości patriotycznych i religijnych. Przez kilkanaście lat inicjatywa zgromadziła tysiące uczestników, stając się wyrazem przywiązania do wartości, które głosił Ojciec Święty: jedności, solidarności, szacunku dla człowieka i odpowiedzialności za wspólnotę.

Warto podkreślić, że tego typu oddolne inicjatywy pokazują, iż pamięć o św. Janie Pawle II pozostaje żywa, szczególnie wśród lokalnych społeczności, które potrafią przekazywać ją kolejnym pokoleniom.

Składam wyrazy uznania organizatorom wydarzenia, wszystkim zaangażowanym instytucjom, wolontariuszom oraz mieszkańcom Kraśnika za konsekwentnie pielęgnowaną tradycję i piękne świadectwo wspólnoty. Dziękuję bardzo.

Poseł Lidia Czechak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Składam dziś oświadczenie poselskie w sprawie braku realizacji jednej z najważniejszych obietnic wyborczych dotyczących wprowadzenia emerytur stażowych.

Miliony Polaków przez dziesiątki lat uczciwie pracowały, odprowadzały składki i budowały polską gospodarkę. Wielu z nich rozpoczęło pracę bardzo wcześnie – często zaraz po szkole – i dziś, mimo ponad 40 lat pracy, nadal nie może przejść na emeryturę tylko dlatego, że nie osiągnęło ustawowego wieku emerytalnego. To niesprawiedliwe i krzywdzące.

Emerytury stażowe były przedstawiane jako konkretna i ważna obietnica wyborcza. Do dziś jednak Polacy nie doczekali się jej realizacji. Zamiast rzeczywistych działań w sprawie ludzi ciężko pracujących fizycznie przez całe życie rząd podejmuje prace nad projektem dopłat do emerytur dla zawodowych artystów.

Trudno zrozumieć tę hierarchię priorytetów. Państwo chce dopłacać do świadczeń osobom, które przez lata odprowadzały niskie składki, często świadomie wybierając taką formę aktywności zawodowej, podczas gdy osoby pracujące po kilkadziesiąt lat w fabrykach, transporcie, handlu czy służbach nadal nie otrzymują prawa do emerytury stażowej.

To rodzi poczucie głębokiej niesprawiedliwości społecznej. Państwo powinno w pierwszej kolejności dotrzymywać zobowiązań wobec obywateli, którzy przez całe życie rzetelnie pracowali i finansowali system. Dlatego apeluję do rządu o pilne przedstawienie konkretnych działań i harmonogramu wdrożenia emerytur stażowych. Polacy oczekują realizacji obietnic, a nie kolejnych projektów pomijających ich najważniejsze problemy. Dziękuję bardzo.

Poseł Magdalena Filipek-Sobczak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Polacy ciężko pracują każdego dnia. Przedsiębiorcy, rolnicy, kierowcy, pielęgniarki, kasjerki i tysiące innych grup zawodowych samodzielnie opłacają swoje składki

Spis treści

oraz ponoszą konsekwencje własnych decyzji finansowych. Tymczasem rząd postanowił stworzyć specjalny system dopłat – ustawę o zabezpieczeniu socjalnym osób wykonujących zawód artystyczny dla środowiska artystycznego, finansowany z kieszeni wszystkich obywateli.

Według szacunków projekt ma kosztować podatników blisko 375 mln zł już w pierwszym roku funkcjonowania. I właśnie tutaj pojawia się fundamentalne pytanie: Jak to możliwe, że rząd znajduje setki milionów złotych na dopłaty do składek ZUS dla artystów, a jednocześnie brakuje pieniędzy na leczenie chorych Polaków? Dodatkowe wątpliwości budzi stworzenie rozbudowanego systemu rad i komisji, które będą decydowały, kto jest artystą i kto otrzyma publiczne wsparcie. To kolejna biurokratyczna struktura utrzymywana z pieniędzy obywateli.

Kultura zasługuje na wsparcie, ale wsparcie to musi być rozsądne, przejrzyste i sprawiedliwe. Nie może odbywać się kosztem zwykłych Polaków, którzy każdego miesiąca uczciwie płacą składki i podatki. Polacy oczekują od rządu odpowiedzialności, równego traktowania i właściwego ustalenia priorytetów. Dziś tych priorytetów wyraźnie zabrakło. Dziękuję bardzo.

Poseł Bronisław Foltyn
Klub Poselski Konfederacja

Sejm właśnie przegłosował ustawę o statusie osoby najbliższej. Chwilowy wybuch radości wśród uśmiechniętych koalicjantów szybko jednak ustąpił, gdy przypomnieli sobie, że ustawę musi jeszcze podpisać prezydent. A tutaj deklaracja jest jasna – ustawa zostanie zawetowana.

Chciałbym jednak poruszyć dzisiaj pewną kwestię. Załóżmy, że ustawa o statusie osoby najbliższej weszłaby w życie w obecnym kształcie. Jednym z jej kluczowych założeń jest to, że dwie osoby tuż po zawarciu umowy u notariusza zyskują wzajemne prawo do zamieszkiwania i korzystania z nieruchomości. Ustawa pozwala partnerom również na umowne ustanowienie wspólności majątkowej, a co za tym idzie – ułatwia kwestie dziedziczenia. Idąc dalej, oczywiste staje się, że po zawarciu umowy notarialnej osoba bliska zaliczana będzie do tzw. zerowej grupy podatkowej. I tu zaczyna się zabawa. Nie ma przecież żadnego ograniczenia liczby zawieranych notarialnie związków. Możemy w dowolny sposób w nie wstępować, rozwiązywać je i zawierać kolejne, nawet po kilka w tygodniu. Nic nie stoi więc na przeszkodzie, aby zamiast np. sprzedawać nieruchomość, zawrzeć związek z kupującym i podarować mu ją. W końcu jako osoba bliska będzie zaliczał się do grupy zerowej, czyli zwolnionej z podatku.

Mechanizm ten można rozszerzać dowolnie: na samochody wykupione z leasingu czy na sprzedaż udziałów. Jak wiemy, kreatywność Polaków nie zna granic, a gdy dostaną taki prezent, z pewnością będą potrafili z niego skorzystać. Prezentu jednak nie będzie. Może i szkoda, bo byłaby to jedna z największych wpadek, jaką uśmiechnięci w tej kadencji przegłosowali. Już widzę tę panikę, apele o ograniczenie liczby zawieranych związków oraz kontrole urzędników dociekających, czy relacja jest prawdziwa, czy fikcyjna.

Poseł Daria Gosek-Popiołek
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w głosowaniu nr 15 na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 29 maja 2026 r. o godz. 9.30 w punkcie 7.: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druki nr 2270, 2274 i 2538) – głosowaniu nad całością projektu – nie udało mi się oddać głosu.

Moją intencją było zagłosowanie „za".

Poseł Marcin Józefaciuk
Poseł niezrzeszony

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Od kilku lat obserwujemy bardzo niepokojące zjawisko w polskiej edukacji. Ministerstwo Edukacji Narodowej co roku ogłasza kolejne „priorytety", „kompetencje przyszłości", „dobrostan", „odporność społeczną", „higienę cyfrową", „edukację zdrowotną", „bezpieczeństwo", „sztuczną inteligencję" i wiele innych ambitnie brzmiących kierunków polityki oświatowej państwa. Brzmi to dobrze, problem polega jednak na tym, że coraz częściej są to oczekiwania bez narzędzi, obowiązki bez wsparcia i hasła bez realnej oceny skuteczności.

Polska szkoła ma dziś nie tylko uczyć. Ma również rozwiązywać kryzysy psychiczne, przeciwdziałać przemocy, edukować zdrowotnie, walczyć z uzależnieniami, budować odporność społeczną, wdrażać sztuczną inteligencję, integrować uczniów z różnych środowisk i odpowiadać na kolejne wyzwania społeczne.

Jednocześnie nie zmniejsza się podstawy programowej, nie ogranicza się biurokracji. Nie przybywa czasu, nie przybywa pieniędzy, nie przybywa specjalistów. I tutaj pojawia się fundamentalne pytanie: Jak można mówić o dobrostanie ucznia, nie dbając o dobrostan nauczyciela? Jak można mówić o odciążaniu szkół, jednocześnie nakładając na nie kolejne obowiązki, sprawozdania, szkolenia i dokumentację? Jak można wymagać realizacji coraz większej liczby zadań, nie przedstawiając twardych danych potwierdzających skuteczność działań realizowanych w latach poprzednich?

Mam wrażenie, że państwo próbuje dziś naprawiać wszystkie problemy społeczne za pomocą szkoły. Jeżeli zawodzi system ochrony zdrowia psychicznego, kierujemy zadania do szkoły. Jeżeli pojawiają się problemy społeczne, kierujemy zadania do szkoły. Jeżeli chcemy rozwiązać problemy zdrowotne, cyfrowe

Spis treści

czy wychowawcze, również kierujemy je do szkoły. W efekcie szkoła staje się instytucją odpowiedzialną za wszystko, a przez to coraz trudniej jej realizować swoje podstawowe zadanie: skutecznie uczyć.

Dlatego apeluję do Ministerstwa Edukacji Narodowej o przedstawienie rzetelnej oceny skuteczności dotychczasowych kierunków polityki oświatowej państwa, ograniczenie biurokracji oraz zapewnienie szkołom realnego wsparcia organizacyjnego i finansowego. Polska szkoła potrzebuje dziś mniej sloganów, mniej prezentacji i mniej politycznego marketingu. Potrzebuje stabilności, przewidywalności i szacunku dla pracy nauczycieli, dyrektorów oraz wszystkich pracowników oświaty. Dziękuję bardzo.

Poseł Paweł Kukiz
Koło Poselskie Demokracja Bezpośrednia

Szanowny Panie Marszałku! Uprzejmie informuję, że podczas głosowania nr 15 na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 29 maja 2026 r. omyłkowo oddałem głos „przeciw", podczas gdy moją intencją było oddanie głosu „za".

Poseł Wioletta Maria Kulpa
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Coraz więcej Polaków z niepokojem obserwuje chaos organizacyjny i kompromitujące działania służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo państwa. Chaos, za który polityczną odpowiedzialność ponosi dziś minister spraw wewnętrznych i administracji Marcin Kierwiński.

W ostatnich tygodniach opinia publiczna była świadkiem kolejnych bulwersujących sytuacji. Fałszywe zgłoszenia i działania służb dotyczyły prywatnych lokali, studiów telewizyjnych Telewizji Republika oraz wPolsce24, biura prezesa największej niezależnej stacji w Polsce Tomasza Sakiewicza, a nawet mieszkania prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Karola Nawrockiego.

To nie są już pojedyncze incydenty. To obraz państwa, które traci kontrolę nad własnymi służbami. Państwa, w którym brakuje profesjonalizmu, odpowiedzialności i elementarnego szacunku dla obywateli.

Polacy mają prawo czuć się bezpiecznie. Mają prawo oczekiwać, że służby będą działały na podstawie prawa, a nie politycznych emocji czy medialnych prowokacji. Tymczasem coraz częściej odnosimy wrażenie, że standardy życia publicznego zaczynają niebezpiecznie przypominać czasy PRL-u, gdy bezpodstawne przeszukania, zastraszanie i nadużywanie aparatu państwa były codziennością.

Nie możemy dopuścić do sytuacji, w której obywatel będzie bał się nie przestępcy, lecz własnego państwa. Państwo ma chronić obywatela, a nie budzić w nim strach. Dziękuję bardzo.

Poseł Władysław Kurowski
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Oświadczenie poselskie w sprawie 36. rocznicy wolnych wyborów samorządowych i obchodzonego Dnia Samorządu Terytorialnego

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo! 36 lat temu, 27 maja 1990 r., Polacy po raz pierwszy po II wojnie światowej wzięli udział w pełni demokratycznych wyborach samorządowych. To właśnie tamten dzień stał się kamieniem węgielnym naszej wolności i fundamentem nowoczesnego państwa polskiego. Reforma samorządowa była jednym z najważniejszych osiągnięć III Rzeczypospolitej. Przeniesienie decyzji o sprawach lokalnych bezpośrednio do rąk mieszkańców oraz ich wybranych przedstawicieli zmieniło oblicze naszych miast, gmin i powiatów.

To samorządność stała się szkołą demokracji, w której uczymy się odpowiedzialności za nasze „małe ojczyzny". Dzień Samorządowca i Samorządu Terytorialnego to święto tych, którzy codziennie z ogromnym zaangażowaniem rozwiązują problemy swoich społeczności. To święto ludzi, dla których służba publiczna jest nie tylko pracą, ale życiową misją.

Z tej okazji pragnę skierować słowa najwyższego uznania do wszystkich samorządowców w Polsce. Szczególne życzenia i wyrazy szacunku kieruję jednak do włodarzy, radnych oraz pracowników samorządowych z mojego okręgu wyborczego. Pozdrawiam serdecznie przedstawicieli wspólnot z samorządów rad gmin i powiatów: myślenickiego, wadowickiego, suskiego, chrzanowskiego oraz oświęcimskiego oraz województwa małopolskiego. Dziękuję państwu za trud, za każdą zrealizowaną inwestycję, za dbałość o infrastrukturę, edukację i kulturę oraz za wsparcie, jakiego udzielacie mieszkańcom w najtrudniejszych chwilach. To dzięki waszej pracy Małopolska staje się miejscem coraz lepszym do życia, pracy i rozwoju. Życzę państwu niesłabnącej energii, odwagi w podejmowaniu trudnych decyzji oraz nieustającej życzliwości ze strony mieszkańców, którym służycie. Niech poczucie dobrze spełnionego obowiązku towarzyszy państwu każdego dnia. Wszystkiego najlepszego w Dniu Samorządowca!

Poseł Dariusz Matecki
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Złożyłem interpelację poselską w sprawie przyjazdów do Polski zagranicznych studentów z państw spoza Unii Europejskiej. To nie jest temat drugorzędny ani techniczny. To jest kwestia bezpieczeństwa państwa, kontroli granic, szczelności systemu wizowego i odpowiedzialności rządu za to, kto wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na jakiej podstawie, w jakim celu i co później dzieje się z taką osobą. Polska ma prawo przyjmować cudzoziemców, którzy rzeczywiście chcą studiować, przestrzegają prawa, szanują

Spis treści

nasz kraj i uczciwie realizują cel swojego pobytu. Państwo nie może jednak pozwalać na sytuację, w której fikcyjne albo pozorne studiowanie staje się furtką do obejścia przepisów migracyjnych, uzyskania dokumentów pobytowych i faktycznego wejścia do kraju poza realną kontrolą. Jeżeli ktoś otrzymuje możliwość przyjazdu do Polski jako student, a następnie nie podejmuje nauki, nie zalicza pierwszego roku, znika z systemu uczelni albo zostaje skreślony z listy studentów, to państwo polskie musi wiedzieć, gdzie ta osoba przebywa, czy opuściła terytorium Polski, czy nadal jest w naszym kraju i na jakiej podstawie prawnej.

W interpelacji żądam od rządu pełnych danych za lata 2023, 2024, 2025 i 2026. Pytam, z jakich państw przyjeżdżali do Polski studenci spoza Unii Europejskiej, ilu z nich faktycznie rozpoczęło studia, ilu ukończyło pierwszy rok, ilu ukończyło cały program studiów, ilu przerwało naukę, ilu zostało skreślonych z listy studentów, ilu w ogóle nie podjęło studiów mimo uzyskania dokumentów uprawniających do wjazdu lub pobytu oraz ilu z nich ma potwierdzone opuszczenie Polski. Pytam także, ilu takich cudzoziemców nadal przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. To są podstawowe informacje, które odpowiedzialne państwo powinno posiadać. Jeżeli rząd nie potrafi odpowiedzieć na te pytania, to znaczy, że system jest nieszczelny. Jeżeli potrafi, ale nie chce tych danych ujawnić, to znaczy, że opinia publiczna ma prawo pytać, co próbuje się przed Polakami ukryć.

Ta sprawa ma szczególne znaczenie w kontekście paktu migracyjnego i coraz silniejszej presji na państwa narodowe, aby przyjmowały rozwiązania sprzyjające masowej imigracji. Polska nie może stać się krajem, do którego można wjechać pod pretekstem studiów, a następnie pozostać bez realnej kontroli państwa. Polska nie może być traktowana jako korytarz migracyjny, poczekalnia pobytowa ani miejsce, w którym decyzje o składzie społecznym naszego państwa zapadają poza wiedzą obywateli. Sprzeciw wobec masowej, niekontrolowanej imigracji nie jest żadną skrajnością. Jest elementarnym obowiązkiem każdego rządu, który poważnie traktuje bezpieczeństwo własnych obywateli, porządek publiczny, granice państwa i przyszłość wspólnoty narodowej.

Rząd Donalda Tuska musi jasno odpowiedzieć, czy kontroluje proces przyjazdu studentów spoza Unii Europejskiej, czy tylko udaje, że panuje nad sytuacją. Musi odpowiedzieć, czy istnieje spójny system łączący dane o wizach, przekroczeniu granicy, statusie studenta, przebiegu studiów, skreśleniu z listy studentów i opuszczeniu Polski. Musi odpowiedzieć, czy procedura studencka nie jest wykorzystywana jako narzędzie obchodzenia prawa migracyjnego. W czasie gdy Unia Europejska narzuca państwom rozwiązania migracyjne, Polska powinna wzmacniać kontrolę, a nie ją rozluźniać. Naszym obowiązkiem jest bronić bezpieczeństwa Polaków, polskich granic i prawa obywateli do decydowania o tym, kto przyjeżdża do naszego kraju. Masowa imigracja, brak kontroli i zamiatanie problemów pod dywan to droga, którą poszło już wiele państw Europy Zachodniej. Polska nie może powtórzyć ich błędów.

Poseł Dorota Olko
Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w głosowaniu nr 15 na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 29 maja 2026 r. o godz. 9.30 w punkcie 7.: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druki nr 2270, 2274 i 2538) – głosowaniu nad całością projektu – nie udało mi się oddać głosu.

Moją intencją było zagłosowanie „za".

Poseł Bartłomiej Pejo
Klub Poselski Konfederacja

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! W Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej trwa dyskusja poświęcona 90. rocznicy deportacji obywateli polskich na Wschód. To ważny moment pamięci o jednej z najbardziej tragicznych kart naszej historii, ale także moment, w którym powinniśmy zadać sobie pytanie, czy państwo polskie rzeczywiście wywiązało się ze swoich obowiązków wobec zesłańców i ich potomków.

90 lat temu rozpoczął się dramat tysięcy polskich rodzin wywożonych na Sybir i do odległych republik Związku Sowieckiego. Ludzie byli brutalnie odrywani od swoich domów, pakowani do bydlęcych wagonów i transportowani tysiące kilometrów w nieludzkich warunkach. Trafiali do Kazachstanu, na Syberię, do Archangielska, Workuty czy Kraju Ałtajskiego. Wielu z nich nie przeżyło głodu, chorób i niewolniczej pracy. Dzieci umierały z wycieńczenia, a całe rodziny ginęły tylko dlatego, że były Polakami. To jedna z największych tragedii w historii naszego narodu.

Skandalem jednak jest to, że po tylu dekadach dziesiątki tysięcy potomków zesłańców nadal pozostają daleko na Wschodzie, na tej samej nieludzkiej ziemi. Wciąż żyją ludzie, którzy czują się Polakami, pielęgnują polską kulturę, język i pamięć o ojczyźnie swoich przodków, a mimo to od lat nie mogą doczekać się realnej pomocy ze strony państwa polskiego. Żyją jeszcze ostatni świadkowie tamtych wydarzeń. Ostatni zesłańcy. To upokarzające dla państwa polskiego, że ci ludzie przez całe życie marzyli o powrocie do ojczyzny, a Polska przez dekady nie była w stanie zapewnić im godnego powrotu do macierzy.

Tym bardziej trudno zrozumieć sytuację, w której państwo polskie potrafi otwierać się na coraz większą liczbę cudzoziemców z odległych kręgów kulturo-

Spis treści

wych, a jednocześnie od lat nie rozwiązuje problemu repatriacji własnych rodaków ze Wschodu. Ci ludzie nie są obcy. To potomkowie obywateli II Rzeczypospolitej, ofiar sowieckiego terroru, którzy mimo dekad prześladowań zachowali polską tożsamość.

Polska ma wobec nich moralny obowiązek. Dlatego potrzebujemy realnego przyspieszenia repatriacji, uproszczenia procedur, zwiększenia wsparcia mieszkaniowego i systemowej pomocy dla rodzin wracających do kraju. Nie wystarczą uroczyste przemówienia i rocznicowe deklaracje. Potrzebne są konkretne działania.

Pamięć o Sybirakach nie może ograniczać się do składania kwiatów raz w roku. Prawdziwym testem naszej narodowej solidarności jest to, czy potrafimy sprowadzić do ojczyzny tych, którzy przez pokolenia pozostali jej wierni mimo cierpienia, wygnania i zapomnienia.

Poseł Anna Pieczarka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 22 maja, tuż przed Dniem Wymiaru Sprawiedliwości, chętne sądy rokrocznie otwierają swoje budynki dla lokalnych społeczności. Noc Otwartych Sądów po raz pierwszy odbyła się w Tarnowie, który reprezentuję. Było m.in. zwiedzanie sądu, prelekcje i wykłady. Zainteresowanie było tak duże, że organizatorzy zapowiadają kontynuację przedsięwzięcia za rok. W Nocy Otwartych Sądów wzięli udział zarówno dojrzali mieszkańcy, jak i młodzież chętna zdobyć dodatkową (praktyczną) wiedzę o wymiarze sprawiedliwości, w tym studenci tego kierunku.

W tym miejscu chciałabym się na moment zatrzymać przy sytuacji w polskim sądownictwie. Ogromnie cieszy fakt, że mimo obciążenia pracą sędziowie i pracownicy sądów wychodzą naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców i w czasie wolnym organizują dla nich tego rodzaju atrakcje. Sytuacja w polskich sądach jest bowiem bardzo trudna. Obiecywana wymiarowi sprawiedliwości przez obecny rząd kompleksowa reforma sądownictwa wciąż nie nastąpiła. Boryka się on przede wszystkim z ogromnymi brakami kadrowymi, przeciążeniem sędziów, liczbą przydzielanych im spraw oraz z trudnymi warunkami płacowymi i organizacyjnymi. Kończąc, apeluję do resortu sprawiedliwości o pilną reakcję w tej sprawie.

Poseł Włodzimierz Skalik
Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej

Niniejszym oświadczam, iż w trakcie dzisiejszego głosowania omyłkowo oddałem swój głos.

1. Głosowanie nr 57 – w pkt 5 odnośnie do pierwszej poprawki mniejszości do rządowego projektu ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (druki nr 2110, 2593 i 2593-A) zagłosowałem przeciw, a winienem zagłosować za.

2. Głosowanie nr 104 – w pkt 8 odnośnie do o rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (druki nr 2497 i 2565) zagłosowałem za, a winienem zagłosować: wstrzymał się.

Poseł Agnieszka Anna Soin
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo! 3 maja po raz kolejny pochyliliśmy czoło przed dziełem naszych przodków – twórców ustawy rządowej z 1791 r. Choć od tamtego wiekopomnego wydarzenia mija dokładnie 235 lat, to przesłanie niesione przez drugą na świecie, a pierwszą w Europie spisaną konstytucję pozostaje fundamentem naszej państwowej tożsamości.

Konstytucja 3 maja była nie tylko aktem prawnym, ale przede wszystkim świadectwem politycznej dojrzałości i odwagi narodu, który w obliczu zagrożenia potrafił wznieść się ponad podziały. W XVIII w. stworzono dokument nowoczesny, oparty na trójpodziale władzy i suwerenności narodu, czyli wartościach, które do dziś stanowią serce europejskiej demokracji.

Dla nas, współczesnych parlamentarzystów zasiadających w tej Izbie w 2026 r., dziedzictwo Sejmu Wielkiego jest zobowiązaniem.

Obchody 3 maja to nie tylko składanie wieńców i uroczyste parady, ale także moment rachunku sumienia w kwestii tego, jak dbamy o sprawność funkcjonowania naszych instytucji, o praworządność i o siłę polskiej demokracji w dynamicznie zmieniającym się świecie.

W tym szczególnym roku, wspominając reformatorski zryw naszych przodków, życzę nam wszystkim, abyśmy potrafili czerpać z tej mądrości. Niech ten dzień będzie dla wszystkich świętem dumy z historii, ale i nadziei na budowę nowoczesnej, silnej Rzeczypospolitej, godnej marzeń twórców Konstytucji 3 maja.

Poseł Artur Szałabawka
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Z pełną stanowczością sprzeciwiam się planom rozszerzenia systemu kaucyjnego o kolejne opakowania szklane, o tzw. małpki. I powiem to wprost: to nie jest żadna wielka troska o środowisko, to jest kolejny parapodatek, który koalicja 13 grudnia próbuje sprzedać Polakom pod ekologicznym hasłem.

Spis treści

Najpierw był zielony ład, później kolejne opłaty klimatyczne, nowe obowiązki, ideologiczne eksperymenty i niekończące się regulacje, a teraz następny pomysł, jak jeszcze głębiej sięgnąć do kieszeni obywateli.

Rząd opowiada bajki o ekologii, ale rzeczywistość wygląda zupełnie inaczej. Po miesiącach funkcjonowania systemu kaucyjnego już dziś widać ogromną liczbę nieprawidłowości. Małe sklepy są przeciążone obowiązkami, konsumenci są zdezorientowani, system jest niewydolny organizacyjnie, a największe korzyści czerpie wąska grupa operatorów i podmiotów obsługujących cały mechanizm.

I właśnie o to tutaj chodzi. Nie o środowisko, nie o porządek, nie o dbanie o przyrodę. Tu chodzi o pieniądze. O stworzenie kolejnego systemu opłat, prowizji i przepływów finansowych, na których będą zarabiać wybrane podmioty, podczas gdy zwykły obywatel będzie płacił coraz więcej przy kasie.

Dzisiaj Polacy już widzą, że ten system nie działa tak, jak obiecywano. Miał być prosty i skuteczny, a jest biurokratyczny i kosztowny. Miał pomagać środowisku, a przede wszystkim generuje gigantyczne koszty logistyczne i organizacyjne. Miał być wygodny, a jest kolejnym obowiązkiem przerzuconym na obywateli i przedsiębiorców.

Koalicja 13 grudnia konsekwentnie realizuje politykę zielonego fiskalizmu. Wszystko pod hasłem ratowania klimatu. A w praktyce? Niszczenie konkurencyjności polskiej gospodarki, dobijanie małych przedsiębiorców i dokładanie obywatelom kolejnych kosztów życia.

To są właśnie skutki ślepego podporządkowania się unijnym ideologiom i ekologicznym fanatykom, którzy oderwali się od rzeczywistości zwykłych ludzi. Dla nich nie ma znaczenia, ile kosztuje życie w Polsce. Ważne jest tylko wdrażanie kolejnych „zielonych" projektów, nawet jeśli prowadzą one do chaosu gospodarczego i społecznego.

Polska potrzebuje rozsądnej ochrony środowiska, a nie ekologicznego terroru ekonomicznego. Potrzebujemy racjonalnych rozwiązań, a nie kolejnych parapodatków ukrywanych pod marketingowymi sloganami.

Dlatego apeluję o zatrzymanie tego szkodliwego pomysłu. Dość eksperymentów na Polakach. Dość ideologii, która pod pozorem ekologii prowadzi do wzrostu kosztów życia i osłabiania polskiej gospodarki.

Poseł Tadeusz Tomaszewski

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Oświadczenie poselskie w sprawie systemu SENT dla branży odzieżowej i obuwniczej

Szanowny Panie Marszałku! Szanowna Izbo! SENT to system monitorowania przewozu towarów wprowadzony przez Ministerstwo Finansów, który zaczął obowiązywać dla branży odzieżowej i obuwniczej w marcu br. Cel – ograniczenie szarej strefy – jest zrozumiały, jednak konkretne przepisy zostały napisane bez uwzględnienia tego, jak faktycznie pracują małe firmy w tych branżach.

System SENT dla odzieży i obuwia w praktyce oznacza ogromną ilość biurokracji, stres i ryzyko bardzo wysokich kar nawet za drobne błędy. Najniższa kara za brak SENT lub błędy w zgłoszeniu to aż 20 tys. zł.

Ogromnym problemem jest też obowiązek ważenia odzieży przed praktycznie każdym przejazdem. W branży odzieżowej i obuwniczej pracuje się na sztukach i parach, a nie na kilogramach. Byłaby to jednostka bardziej odpowiednia dla branży, ale w dalszym ciągu niewykonalne będzie codzienne przeliczanie odzieży, szczególnie w kontekście handlu. Towar często jest wielokrotnie przewożony, zwracany albo sprzedawany dopiero po wyjeździe w trasę i zmienia zarówno swoją wagę, jak i ilość.

Ministerstwo częściowo wyszło naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców i w maju wprowadziło wyłączenia z SENT, ale niestety to zdecydowanie za mało. Aby skorzystać z wyłączenia, trzeba jednocześnie spełnić aż cztery warunki. W praktyce oznacza to, że nowe przepisy nadal nie obejmują działalności wielu małych firm.

Przez niejasne przepisy i ryzyko kar przedsiębiorcy mają obawy o normalnie funkcjonowanie i prowadzenie działalności. Mając towar w samochodzie, nie mogą swobodnie zrobić postoju po drodze, pojechać do lekarza czy odebrać dziecka ze szkoły tak jak do tej pory.

Problemem dla producentów jest również przewożenie półproduktów, które oddają na usługę, np. do haftu bądź druku albo przeszycia. To jest koszmarna biurokracja, która utrudnia działalność, a i tak przemysł lekki i obuwniczy jest w koszmarnej kondycji.

Przedsiębiorcy skarżą się, że takiej biurokracji jak dziś nigdy do tej pory nie było. W małych firmach, które i tak ledwo zamykają budżet, trzeba zatrudniać nowych pracowników do obsługi całej biurokracji, a firmy utrzymują się z produkcji.

Poseł Joanna Wicha

Koalicyjny Klub Parlamentarny Lewicy (Nowa Lewica, PPS, Unia Pracy)

Szanowny Panie Marszałku! Niniejszym oświadczam, że w głosowaniu nr 15 na 58. posiedzeniu Sejmu w dniu 29 maja 2026 r. o godz. 9.30 w punkcie 7.: Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druki nr 2270, 2274 i 2538) – głosowaniu nad całością projektu – nie udało mi się oddać głosu.

Moją intencją było zagłosowanie „za".

Spis treści

Poseł Tadeusz Woźniak
Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość

Wysoki Sejmie! W związku ze zbliżającą się 150. rocznicą objawień maryjnych w Gietrzwałdzie pragnę podkreślić wyjątkowe znaczenie tego wydarzenia dla polskiej historii, wiary oraz tożsamości narodowej.

W czasach brutalnej germanizacji, gdy polskim dzieciom zakazywano używania ojczystego języka, a społeczeństwo poddawano silnej presji wymierzonej w wiarę katolicką i przywiązanie do ojczyzny, w 1877 r. w Gietrzwałdzie na Warmii znajdującej się pod pruskim zaborem miały miejsce objawienia Matki Bożej. Według przekazów świadków Matka Boża przemawiała do wizjonerek w języku polskim, co miało ogromne znaczenie duchowe i narodowe. Dla mieszkańców Warmii oraz wszystkich Polaków żyjących pod zaborami było to źródło nadziei i umocnienie w przekonaniu, że mimo prześladowań naród polski przetrwa, zachowując swoją wiarę, tradycję i narodową tożsamość.

Również dziś przesłanie Gietrzwałdu pozostaje aktualne. Żyjemy w czasach kryzysu wartości, osłabiania więzi społecznych oraz coraz częstszych ataków na rodzinę i chrześcijańskie fundamenty naszej cywilizacji. Współczesny świat coraz częściej odsuwa na margines tradycyjne wartości rodzinne i religijne, które przez wieki stanowiły podstawę polskiej wspólnoty, kultury i solidarności narodowej.

Rocznica objawień Matki Bożej w Gietrzwałdzie ma zatem znaczenie nie tylko religijne, ale również historyczne i kulturowe. Gietrzwałd od pokoleń pozostaje miejscem pielgrzymek, modlitwy oraz refleksji nad historią Polski i rolą wiary w budowaniu narodowej wspólnoty.

W dniach 25–26 maja br. odbyła się ponad 50-osobowa pielgrzymka posłów i senatorów do miejsca objawień Matki Bożej Gietrzwałdzkiej. Brali oni udział w dniach skupienia, modląc się w intencji ojczyzny, a także we własnych intencjach, z którymi przybyli. Odbyło się także posiedzenie Parlamentarnego Zespołu na rzecz Katolickiej Nauki Społecznej poświęcone roli katolików w życiu państwa.

W związku ze zbliżającą się 150. rocznicą wspomnianych objawień do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej wpłynął projekt uchwały ustanawiającej rok 2027 Rokiem Objawień Matki Bożej Gietrzwałdzkiej. Jestem głęboko przekonany, że państwo polskie powinno w sposób godny upamiętnić 150. rocznicę objawień i jedynego znanego i potwierdzonego przez Kościół przemawiania Matki Bożej po polsku. Wszyscy Polacy powinni dostrzec historyczny i kulturowy wymiar tych wyjątkowych wydarzeń gietrzwałdzkich, a także pojąć i uznać ich ogromne znaczenie dla zachowania polskiej tożsamości narodowej i duchowego dziedzictwa naszego narodu w czasach, gdy Polska znajdowała się pod zaborami. To Kościół katolicki był ostoją polskości, to wiara w Boga dawała nadzieję na odzyskanie niepodległości, to polskie rodziny katolickie wiarę w Boga, miłość do ojczyzny i nadzieję na jej wyzwolenie wlewały w serca i umysły dzieci. Być może to właśnie dlatego tym warmińskim dzieciom objawiła się Matka Boża i przemówiła do nich po polsku.

Matko Boża Gietrzwałdzka, wstawiaj się za Polską i za nami wszystkimi do twojego Syna. Dziękuję bardzo.

Poseł Sławomir Zawiślak
Koło Poselskie Konfederacja Korony Polskiej

Uprzejmie informuję, że pomyliłem się w trakcie głosowania nr 125 w dotyczącego punktu 30. porządku dziennego: Sprawozdanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z realizacji w 2025 r. ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców wraz ze stanowiskiem komisji, druki nr 2420 i 2578. Zagłosowałem przeciw. Moją intencją było zagłosowanie za.

Spis treści

Porządek dzienny

58. posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 27, 28 i 29 maja 2026 r.

1. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 2596).

2. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2499).

3. Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Rozwoju oraz Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie rozpoznawania spraw dotyczących zawartych z konsumentami umów kredytu denominowanego lub indeksowanego do franka szwajcarskiego (druki nr 1758, 2369 i 2369-A).

4. Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe, ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2449, 2561 i 2561-A).

5. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (druki nr 2110, 2593 i 2593-A).

6. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o statusie osoby najbliższej w związku i umowie o wspólnym pożyciu (druki nr 2111, 2594 i 2594-A).

7. Sprawozdanie Komisji Nadzwyczajnej o przedstawionym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz poselskim projektach ustaw o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (druki nr 2270, 2274 i 2538).

8. Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o pracowniczych planach kapitałowych oraz ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (druki nr 2497 i 2565).

9. Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Edukacji i Nauki o rządowym projekcie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z wynikami ewaluacji jakości działalności naukowej za lata 2022–2025 (druki nr 2500, 2566 i 2566-A).

10. Pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu wsparcia przedsiębiorstw żeglugowych oraz stworzenia warunków ich funkcjonowania pod polską banderą (druk nr 2549)

11. Pytania w sprawach bieżących.

12. Informacja bieżąca.

13. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o rządowym projekcie ustawy o związku metropolitalnym w województwie pomorskim (druki nr 2446, 2560 i 2560-A).

14. Sprawozdanie Komisji Infrastruktury o poselskich projektach ustaw:
— o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw,
— o zmianie ustawy o drogach publicznych
(druki nr 2552, 2551, 2576 i 2576-A).

15. Sprawozdanie Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki o komisyjnym projekcie ustawy o zmianie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych (druki nr 2412 i 2572) .

16. Sprawozdanie Komisji do Spraw Energii, Klimatu i Aktywów Państwowych oraz Komisji do Spraw Deregulacji o rządowym projekcie ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu dokonania deregulacji w zakresie energetyki (druki nr 2578, 2606 i 2606-A).

Spis treści

17. Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w 125. rocznicę urodzin i 45. rocznicę śmierci Bł. Stefana Kardynała Wyszyńskiego (druki nr 2492 i 2569).

18. Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej o poselskim projekcie uchwały w sprawie 25. rocznicy uchwalenia pierwszej ustawy regulującej funkcjonowanie młodzieżowych rad samorządowych w Polsce (druki nr 2469 i 2496).

19. Sprawozdanie Komisji Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Środków Przekazu o poselskim projekcie uchwały w sprawie upamiętnienia 90. rocznicy deportacji ludności polskiej do Kazachstanu (druki nr 2470 i 2570).

20. Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Spraw Poselskich i Immunitetowych w sprawie wniosku oskarżycielki prywatnej Doroty Schnepf, reprezentowanej przez adwokatów Wojciecha Łączewskiego i Justynę Borucką, z dnia 9 grudnia 2025 r. o wyrażenie zgody przez Sejm na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej posła Zbigniewa Ziobry (druk nr 2562).

21. Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych o komisyjnym projekcie uchwały z okazji 250. rocznicy powstania Stanów Zjednoczonych Ameryki (druki nr 2491 i 2568).

22. Sprawozdanie Komisji do Spraw Deregulacji oraz Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa (druki nr 2586 i 2613).

23. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z uregulowaniem funkcjonowania lotnictwa służb porządku publicznego (druki nr 2588 i 2591).

24. Sprawozdanie Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka o uchwale Senatu w sprawie ustawy o szczególnych środkach ochrony w postępowaniu cywilnym osób uczestniczących w debacie publicznej (druki nr 2584 i 2590).

25. Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej oraz Komisji Zdrowia o uchwale Senatu w sprawie ustawy o utworzeniu Wojskowej Akademii Medycznej (druki nr 2585 i 2616).

26. Sprawozdanie Komisji Finansów Publicznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2587 i 2605).

27. Sprawozdanie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych o uchwale Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 2589 i 2592).

28. Sprawozdanie Komisji Edukacji i Nauki o senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo oświatowe (druki nr 1650, 2366 i 2366-A) – trzecie czytanie.

29. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2396) – kontynuacja.

30. Sprawozdanie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z realizacji w 2025 r. ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców wraz ze stanowiskiem Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (druki nr 2420 i 2478) – kontynuacja.

31. Informacja dla Sejmu i Senatu RP o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec–grudzień 2025 r. (przewodnictwo Danii w Radzie Unii Europejskiej) wraz z komisyjnym projektem uchwały (druki nr 2422 i 2577).

32. Informacja o działalności Rzecznika Praw Obywatelskich oraz o stanie przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela w roku 2025 wraz ze sprawozdaniem Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka (druki nr 2472 i 2534).

33. Pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (druk nr 1811).

34. Zmiany w składach osobowych komisji sejmowych (druk nr 2617).

Obecni posłowie według załączonej do protokołu listy obecności

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU: redakcja i skład – Sekretariat Posiedzeń Sejmu, druk – Biuro Inwestycyjno-Techniczne
PL ISSN 0867-2768